

HER TIŞT JI BO ÊNIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete • 15 Şubat 1994 • Sayı 168 • 3,- DM

Çocuğuyla, kadınıyla, yaşlısıyla, genciyle Newroz'a doğru

KÜRDİSTAN BÜYÜK GÜNE HAZIRLANIYOR

ÇÖZÜM

PKK'nin kesinleşen öncülük rolü karşısında emperyalizmin işbirlikçi önderlik arayışları

Abdullah ÖCALAN

Kürdistan ve PKK gerçeğinde gittikçe güncelleşen bazı gelişmeleri değerlendirme gereğini duyuyoruz. Değişik açılardan bakıldığında Kürdistan olgusu, kendisini daha da gün ışığına çıkarıp politikleştiriyor. Devrimle karşıdevrimin çekişmesi sonucunda böyle bir gelişmeyi sağlayabiliyor. Olayın gerçeği de budur ve ancak böyle olabilir.

Ülke ve halkın, gittikçe yoğunlaşan devrimle karşıdevrim ikileminde hayat hakkı bulacağı ortaya çıkıyor. Eğer zayıflıkları mücadeleyi yıkamayacak, tümüyle yaşamdan silemeyecek kadar değilse ve yine yaşam emareleri özgürleştirebilecek kadar güçlüyse, hiç şüphesiz devrim galabe çalacak ve ülkeyi de, halkı da yaratacaktır. Böylesine bir devrimci gelişme, ülke içinde halkı, dışarda komşu halkları, devletleri ve daha fazla uluslararası alanı, bir kavram ve giderek politik yaklaşım olarak dikkate alınmayı zorluyor.

Hiç şüphesiz bunun, PKK'nin çıkışıyla ilişkisi vardır. Temelde böyle bir öncülükle, Kürdistan'ın bu yeni durumu veya eski gerçeği kendisini yeniden kanıtlamaya başladı. Lakin yine en dikkate değer bir husus, genelde Kürdistan ve halk gerçeği kabul görmekle birlikte, istedikleri gibi olmasa da onun öncülüğü çokça tartışılıyor veya kabul edilmek istenmiyor. En büyük endişe ve kuşkuyla yaklaşılıyor. Hem de "yerine mutlaka yeni bir önderlik oturtulmalıdır, Kürdistan'a alternatif bir önderlik gerekli" deniliyor. Alternatiften kastettikleri, PKK'ye alternatiftir. TC ve emperyalistler böyle bir alternatif yaratma çabasını hemen her gün deniyorlar. Bu konuda yoğunca bir arayış içindedirler. Eski işbirlikçileri canlandırmak istedikleri, fakat bunda fazla başarılı olamadıkları da biliniyor.

Yeni bir kesimi de kolayca ortaya çıkaramayacaklardır. Çünkü PKK öncülüğü

Devamı 12. sayfada

Zelê de TC'nin çözümsüzlüğünü gizleyemedi

28 Ocak günü sabah saat 9.45 sıralarında Türk savaş uçakları ARGK'nin Zelê kampına yönelik maliyeti 1 trilyon TL tutan hava harekatı başlattı. Harekat sonrası devlet ardısıra açıklamalarda bulunarak bombalanan Zelê kampında hiçbir gerillanın kurtulamadığını ve en az 1600 gerillanın kampta olduğu iddiasında bulundu. Bir anda Türkiye'deki gündem Zelê olmuştu. Gerçi Zelê kampı hep gündemdeydi ancak bu kez gündeme giriş çok daha farklıydı. Devletin Kürt halkına karşı aylardır hazırlığını yaptığı bahar operasyonu Zelê'nin bombalanmasıyla başlatıldı. Zelê kampının

Devamı 5. sayfada

ARGK Zelê Kamp Komutanı Mahir:

"Savaşı bir üst aşamada geliştirip yaygınlaştıracağız"

Yazısı 4. sayfada

Başkan APO'dan yurtsever Müslümanlara çağrı:

KÜRDİSTAN'DA İSLAMİYET CİHADA KARAR VERMEKTİR

İslamiyet, tarihin tanıdığı en büyük devrimlerden biridir. Denilebilir ki islam kadar insanları derinden etkileyen bir devrime daha rastlanmamıştır. İslam devrimi kadar yaşamın her yerine ilişkin eşitlik, adalet, özgürlük ilkelerine verdiği anlam kadar, başka bir din anlam vermediği gibi, bütün büyük devrimler de eşitlik, özgürlük ve adalet için yapılmıştır. Dolayısıyla İslam'ı kendisinden sonra gerçekleşen birçok devrimin temel kaynağı olarak görmek doğrudur. Ne yazık ki günümüzde İslamiyet açısından ne kadar karşı-devrimci düşünce varsa bunlar savunulmakta ve devrimlere karşı kullanılmaktadır. Eşitlik, özgürlük ve adalet devrimi olan İslam'a yapabileceğimiz en büyük kötülük, onu zulmün, inkarın, karanlığın, adaletsizliğin, köleliğin tarzı olarak kullanmaktır. Bunu yapmak, hiçbir biçimde ne kabul edilebilir, ne de affedilebilir.

Hz. Muhammed'in büyük bir devrimci olduğunu iyi bilmek zorundayız. Peygambere

Devamı 16. sayfada

Seyit Rıza Gecesi'nde ulusal birlik

Yazısı 8. sayfada

KÜRDİSTAN ÜZERİNDE YOĞUNLAŞAN DİPLOMATİK TRAFİK VE SONUÇLARI

Yazısı 10. sayfada

ARGK'nin Ocak ayı eylem bilançosu

Yazısı 7. sayfada

BERXWEDAN'DAN

ORDUNUN ÇÖZÜLÜŞÜ TC'NİN ÇÖZÜLÜŞÜDÜR

Yeni bir umut ve yeni bir yaşam anlamına gelen 1994 Newroz'una doğru gidilirken, her zamankinden daha fazla kazanma umudumuz gerçekleşmeye doğru gidiyor. TC, baharı fazla zorlanmadan geçirmek ve PKK'yi biraz olsun sınırlandırabilmek için bu kışa oldukça fazla umut bağladı. Diyebiliriz ki elinden gelen her türlü çabayı, zulmü, barbarlığı ve insanlık dışı ne kadar iş varsa hepsini kullandı.

Gerillanın bahara hazırlanmasına fırsat tanımamak için operasyonlarını yoğunlaştırdı. Köyleri yakıp yıktı. Gerillanın denetiminde bulunan alanlardaki halkı zorla göçertmeye çalıştı. Sadece Muş, Bingöl, Amed üçgeninde onlarca köy yakıldı. Lice'de taş üstünde taş bırakmayan bir vahşet örneği sergilendi. Gerillaya fazla darbe vuramayınca halka yönelik katliamlarını yoğunlaştırdı. Bu kış kontra cinayetleri alabildiğine arttırıldı. Yurtsever halkı sindirmek ve bağımsız Kürdistan yolundan döndürmek için akla hayale

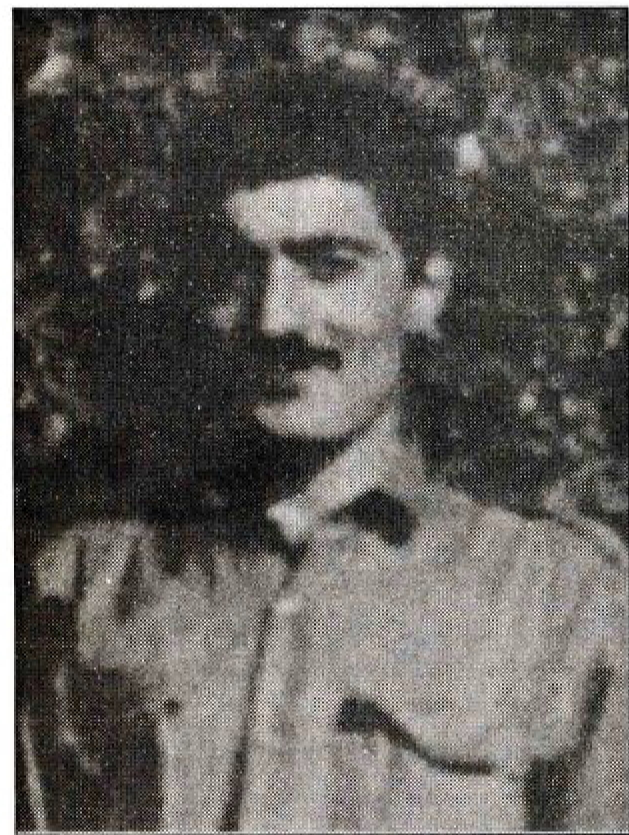
Devamı 3. sayfada

Direniş kahramanlarımız

ZAFERİN MİLİTANI

Kendisinden emindi. Çalışmalarında başarılı olmasındaki en önemli olgu, O'nun kendisine, halkına ve yoldaşlarına güvenmesiydi.

Adı, soyadı: **A. Ekber YILDIZ**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Çemiş gezek-Dersim...**
Partiye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanin-Batufa**

Sefkan yoldaş, Dersim'de orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. TC'nin direniş merkezlerine yönelik olarak geliştirdiği baskı ve göç ettirme politikalarından nasibini alan ailesi Avrupa'ya taşınır. Sefkan yoldaş da Dersim'de eğitim kurumlarından birine devam etmektedir. Yurtsever Kürdistanlı gençlikle ilişkileri bu yıllara dayanır. 1989 yılında Avrupa'da ailesinin yanına gelir. Yurtseverlik duygularıyla dolu olması, yine çok çalışkan olması Sefkan yoldaşın Avrupa metropollerinde yoğun bir çalışma temposuna girmesine yol açar. Bu yıllarda gerilla mücadelesinde yer alan abisi Sefkan yoldaş şehit düşer. Bu şahadet olayı Sefkan yoldaşı derinden etkiler, sömürgecilere olan kini daha da artar. Abisinin şahadeti Sefkan yoldaşı mücadeleye daha da sahip çıkmaya itmiştir. Şehit anısını yaşatmak için "Sefkan" kod adını alır. Araştırma, inceleme konusunda kendini oldukça yetkinleştiren. Sefkan yoldaş, Hollanda'da bölgesinde ilkin YCK çalışmalarında yer alır. Çalışmalarda yetkinleşerek Hollanda YCK sorumlusu olur. Halk arasındaki çalışmalarında sonuç alıcı olması, belirgin ve özgün bir yanıdır. Çalışmalarda başarılı olması O'nu her geçen gün halk arasında sevilen, herkesin aradığı biri haline getirir. Çalışmalardaki başarı grafiği her geçen gün artan Sefkan yoldaş, Benelüks YCK sorumluluğu görevine getirilir. Çalışmalarda bıkmadan, usanmadan büyük bir çaba ve azim göstererek, kendisini her sahada görev yürütebilecek bir konuma ulaştıran Sefkan yoldaş yoldaşlarına "Artık ülkeye gitme sırası bizde" diyerek ülkeye olan özlemini sürekli dile getirir.

Eyaletin gençliğini toparlamada, gençliği ülkeye seferber etmede Sefkan yoldaşın büyük katkıları sözkonusudur. Belli bir süre sonra gençlik çalışmalarıyla birlikte Arnheim bölge sorumluluğunu yürütür. Artık Sefkan yoldaş her geçen gün yetkinleşen, çalışmalarıyla herkesin beğenisini kazanan biri olur. Bölge faaliyetleriyle gençlik çalışmalarını birlikte yürütme ilk dönemlerde Sefkan yoldaşı zorlasa da O komple bir devrimciliğe ulaşmada bütün gücünü devrime, çalışmalara seferber etmişti. Sefkan yoldaşın başarılı devrimciliği O'nu Avrupa YCK sorumluluğu yardımcılığına getirir. Yaklaşık 8-9 ay bu görevi yürütür. Sefkan yoldaş başta Almanya olmak üzere çalışmalarımızın olduğu tüm alanlarla ve Avrupa'da bulunan gençlerle ilgilenmekteydi. Gençleri devrime katmada daha fazla çalışmak gerektiğinin bilincindeydi. Sürekli "Gençliği kazanmak, geleceği kazanmaktır" şiarıyla hareket eden Sefkan yoldaş, faaliyet sahasını gençliğin en yoğun olduğu Almanya alanında yoğunlaştırır. 1993 yılında Nurhaklarda şehit düşen Sabri arkadaşın sorumluluğu altında Bavyera Eyaleti'nde 8 ay faaliyet yürütür. Sabri yoldaşla aralarındaki yoldaşlık ilişkisi, çalışmalarındaki uyumluluk herkesi etkiler. Bu yoldaşlar arasındaki uyumlu ilişkilerin, örnek alınması gereken bir yoldaşlık ilişkisi olduğunu bütün çalışma arkadaşları sık sık belirtirler.

1992 yılında Avrupa sahasında yoğunlaşmış parti eğitiminden geçen Sefkan yoldaş her zaman partiye, ülkeye gitme istemini belirtiyordu. Artık Avrupa sahasında fazla kalmanın gerekli olmadığını, Kürdistan'da bir gerilla olmak istediğini, şehit düşen yoldaşlarının intikamını almanın zamanı geldiğini sürekli tekrarlıyordu. 1992'nin ortalarına doğru bir toplantıda Sefkan yoldaş özeleştirisini verirken, ülkeye gitmemenin kendisinde olumsuz bir psikolojik etki yarattığını belirtiyordu. Evet, Sefkan yoldaşın ülkeye olan özlemi, ülke aşkı, O'nu derinden etkiliyordu. Artık arkadaşları Sefkan yoldaşı her gördüklerinde kendisine takılarak "hepimiz senden önce gideceğiz, hele sen bu gençlerin hepsini ülkeye gönder, ondan sonra sıra ancak sana gelebilir" diyordu.

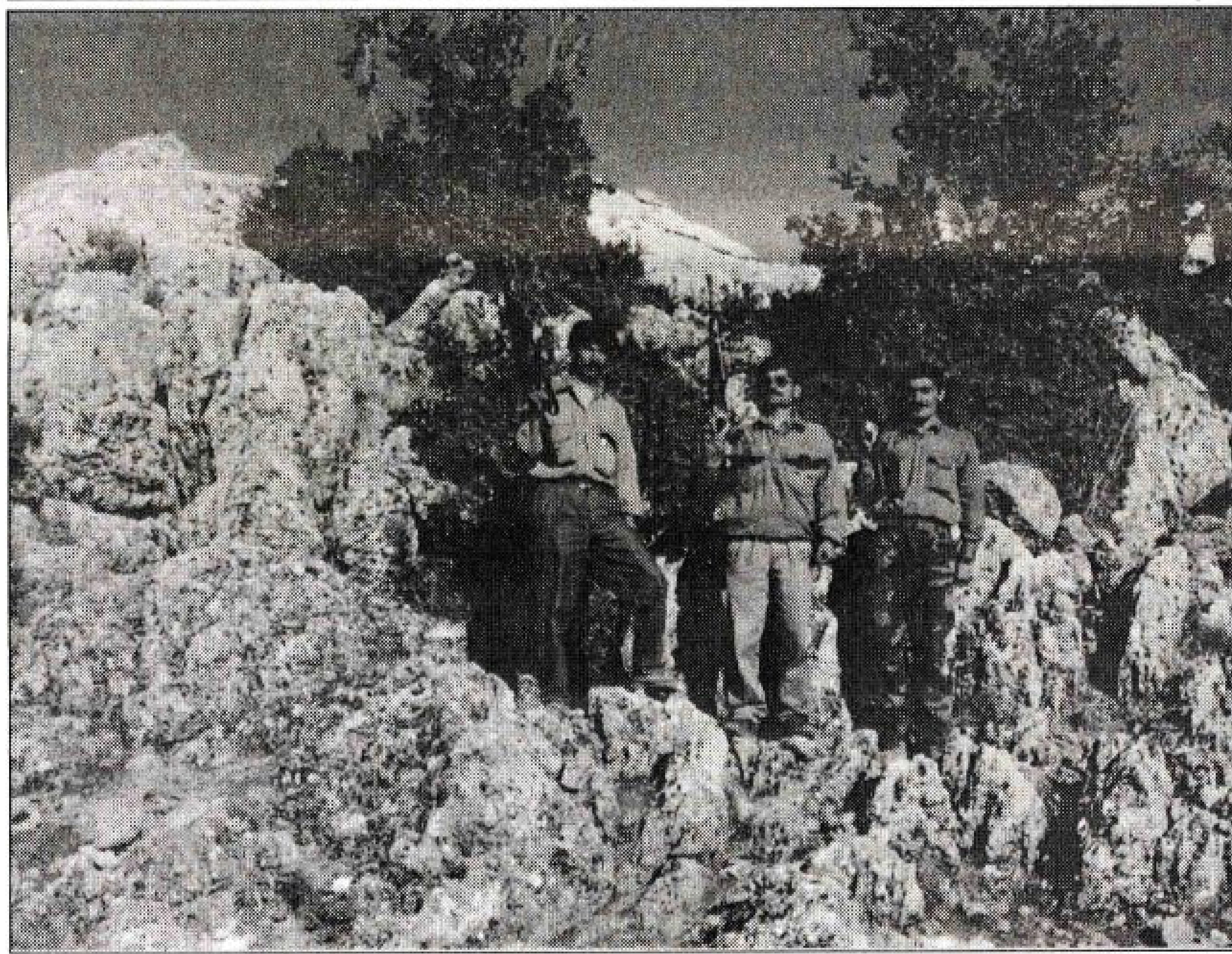
Ağustos 1992'de Akademi'ye gideceği haberini alan Sefkan yoldaş, sevincinden gözyaşlarını gizleyemez. Sürekli Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmeyi hep hayalinde tasarlamıştı. Kendisinden emindi. Çalışmalarında başarılı olmasındaki en önemli olgu, O'nun kendisine, halkına ve yoldaşlarına güvenmesiydi. Akademi'de bir eğitim devresinden geçtikten sonra Haftanin alanına doğru yola çıkar. Arkadaşları, "fiziki olarak çok zayıftı, onun arasıra tutan bir hastalığı da vardı. Ama O, çok iradeli, mücadeleciydi. 'Ben bir şeyin yapılması gerektiğine inandım mı, sonuna kadar bütün gücümü o uğurda harcarım' diyerek kendini ifade ediyordu. Hepimizi güçlü, olağanüstü yanlarıyla kendisine hayran bıraktı..." diyorlar O'nun için, yolculuk günlerinde.

Sefkan yoldaşın bulunduğu grup Haftanin'e ulaştığında Güney Savaşı başlamış, bütün şiddetiyle sürmektedir. Kamptaki yönetici arkadaşlar, fiziki rahatsızlıklardan dolayı O'nun cepheye gitmesine engel olmaya çalışırlar. O da onlara "Heval ben uzak bir kıtadan Kürdistan'a savaşı seyretmek için değil, içinde rol almak için geldim. Savaşın dışında kalmayı düşünmek bile istemiyorum" diyerek ruh halini yansıtıyordu. Arkadaşlar Sefkan yoldaşı Batufa Cephesi'ne gönderirler. "Uzaktan bakınca çok zayıf ve güçsüz gözüküyor. Ama bir de silahı alıp, saldırıya geçtiği anlarda gözlerinden bir şahin gibi vurucu olduğunu görürdünüz" sözleri O'nunla birlikte savaşan bir yoldaşına aittir. "KDP'liler bizim için tehlikeli olan bir konumdaydılar. Onları oradan atmak gerekiyordu. Saldırıya hazırlanırken. Saldırıda Rızgar yoldaş da vardı ve saldırıya geçmemizle tepeyi almamız bir oldu. O alanda bir KDP karakolu vardı. Artık bizim elimizdeydi. Rızgar yoldaş karakolun içine girdi. Biraz rahattık. KDP'liler karşı saldırıya hazırlanarak gelince biz gücü korumak, gereksiz kayıp vermemek için geri çekildik. Karakolda bulunan Rızgar yoldaşa seslendik, ama O bizi duymadı. Sonra tepeyi geri aldık. Rızgar yoldaş şehit düşmüştü. Etraf kanla doluydu. Sanırız epey hain ölmüştü. Savaşarak şehit düştüğü anlaşılıyordu." Bu Sefkan yoldaşla aynı cephede savaşan bir yoldaşının yaşadıklarının anlatımıdır sıcak ve canlı.

Ve soluk soluğa geçen mücadele yıllarından sonra devrimde şahadetiyle bir yürütücü olmuş, yaşanılır olmanın kutsal yolunda gitmiştir. Sefkan yoldaş Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde sonsuza dek yaşayacaktır.

Bir mücadele arkadaşı

"Ben uzak bir kıtadan Kürdistan'a savaşı seyretmek için değil, içinde rol almak ve yaşamak için geldim. Bir an dahi savaşın dışında kalmayı düşünmek bile istemiyorum."

DURDURULAMAYANLAR

yürüdüler
bir dağ devrildi içimde
yüreğimde bir deprem
aştılar
bütün barajlarını ölümün
köpürdüler
ak bulutlar gibi
yüzyılların gebesi sularda
bütün ovalarda sel
bütün dağlarda yangın doğurdular
zamanıdır ey
yürümektir
koşmaktır yaşam
durma sakın iki gözüm
durmak ölümdür
yürüdüler
bağırları açık
çırılçıplak ölüme
genç erkekler
genç kadınlar
utanmasız
kardeşçe
yoldaşça
sevdiler yetmedi
sevdalandılar
dipte vurgun yemiş gibi
akıp giden zamandaki yaşama
dağlar devrildi içlerinde
yüreklerinde bütün depremler
buydu işte özledikleri
bütün hücrelerinde çığlık çığlığa yeşeren
yürüdüler
en önde ben
mısralar yazıp attım onlara
okudukça tutuştular
tutuştukça okudular
çekip götürdüm ardımdan
gözlerinde harelenmiş umudum
Ağrı'dan Cudi'ye
Nemrut'tan Kandil'e
bütün dağlarda
bir top alev yumağı ettim
bütün kurtuluşlara müjde
zamanıdır ey
sevmek
sevdalanmak
tutkuyla
şevkle
yaşama

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

ORDUNUN ÇÖZÜLÜŞÜ TC'NİN ÇÖZÜLÜŞÜDÜR

Baştarafı 1. sayfada
gelmeyecek baskı ve zulüm örnekleri sergilendi.

Yerel seçimleri halk lehine çevireceğiz

Diğer taraftan yaklaşan yerel seçimler var. Kış boyunca yerel seçimler, TC için tam bir kabus oldu. Yerel seçimleri nasıl geçiştireceklerini ve hatta Kürdistan aleyhine nasıl kullanacaklarını uzun süre tartıştılar. TC, normal koşullarda yapılacak bir seçimin seçimden çok, Kürdistan ile ilgili bir refarandum olacağının bilincindedir. Bunu boşa çıkarmak, gerçekleri dünya kamuoyundan gizlemek ve Kürdistan halkının "PKK'yi tercih etmediğini" göstermek için her türlü komplo geliştirilecektir.

TC, DEP'in seçimlere girmemesi veya girse dahi başarılı olmaması için elinden geleni ardına koymuyor. Her gün DEP binaları bombalanıyor. DEP'in yerel seçimlerde aday olabilecek üyeleri gözaltına alınıyor, öldürülüyor. En son DEP Genel Sekreteri Murat Bozlak evinde kurşunlanarak öldürülmek istendi. Bu ve benzeri yönelimlerle TC seçimleri zora sokuyor.

Biz seçime girecek şekilde hazırlıklarımızı yapıyoruz, ancak her koşulda seçime girmeyeceğimiz açıktır. Seçimlerin normal koşullarda yapılmaması durumunda boykot edeceğimiz ve Kürdistan'da seçim yaptırmayacağımız bilinmelidir. Normal koşullarda yapılacak bir seçim ise, PKK lehine bir referandum olacaktır. TC'nin bunu tersine çevirme çabalarını boşa çıkarmak, önemli bir çaba olacaktır. Bu açıdan yerel seçimler hem bizim için, hem de TC ve işbirlikçileri için önemli bir süreçtir. Bu konuda Tansu Çiller, "Keşke seçimler bir yıl sonra olsa" diyecek kadar endişelidir.

TC, emperyalistler ve işbirlikçi-hainler bunu bildiklerinden, Kürt sorununun "Türk demokrasisi" içinde çözülmesi için harıl harıl arayışlarını sürdürüyorlar. PKK önderliğini tasfiye edip, işbirlikçi oluşumlarla sorunun üstünü küllendirmek istiyorlar. Yapılan zirveler ve çözüm arayışları hep bu temeldedir ve Ortadoğu'yu etkileyecek bir devrimi engellemeyi amaçlıyor. TC'nin PKK sorununu yalnız başına çözemeyeceği açığa çıkmış ve emperyalizm daha fazla işin içine girmiştir. Bütün bunlar 1994 yılının, çok zengin askeri ve siyasi taktiklerin devreye gireceği bir yıl olacağını gösteriyor.

Kürdistan devriminin giderek uluslararasılaşması, devrimin coğrafyasını da genişletmeyi gerektiriyor. TC, savaşı sürekli Kürdistan ile sınırlı tutmak için çaba sarfetti. Emperyalizmin çabası da budur. Fakat bizim için gerekli olan ve mutlaka yapmamız gereken şey, savaşı Türkiye'ye yaymak ve emperyalist metropollerde emperyalizmi rahatsız edici çabalar içinde olmaktır. Bu anlamda Türkiye'deki ve Avrupa'daki halkımız her zamankinden daha fazla gelişmelere karşı duyarlı olmak ve gerektiğinde tavır koyabilecek bir hazırlık içinde olmak durumundadır.

TC enkaza dönüşmüştür

Hürriyet gazetesi yazarı Rauf Tamer bu konuda şunları yazıyor: "Enkaz, enkaz, enkaz. Ne bitmez bir enkazmış sanmayın. Bir gün bitiverir. Bitirmeyelim. İşi o noktaya getirmeyelim." Yukarıdaki cümleler TC'nin beşinci kolu görevini gören kontra basının has adamlarından biri tarafından yazılmıştır. TC'nin bir enkaz olduğunu ve çöküşü beklediğini artık herkes görüyor. Her ne kadar TC kışa fazla umut bağladıysa da, kış onun için daha da derinleşen bir çözülüş süreci oldu. TC artık Osmanlının son dönemindeki gibi bir hasta adam olarak emperyalizm tarafından yaşatılıyor. Bunun fazla uzun süremeyeceği şimdiden bellidir.

Ocak ayı içinde TC'nin bu bitiş durumunu gösteren açık örnekler yaşandı, bunlara kısaca değinirsek, durum daha iyi anlaşılacaktır.

TC, militarist bir devlettir. Gerek TC'de olsun ve gerekse de Türk egemenlerinin daha önce kurdukları devletlerde olsun, ordu toplumun belirleyici gücüdür. "Asker millet" kavramını Türkler bunun için kendisine yakıştırırlar. Parlamentoya da, yargıya da, yürütmeye de hükmeden ordudur. Demokratik toplumun kurumları birer aldatmacadır ve görüntüden başka bir şey değildir.

Kürdistan'daki savaşta da bütün yetkiler ordunun elindedir. 12 Eylül askeri darbesinin ardından maske olarak gelen ANAP ve şimdiki hükümetler, Özel Harp Dairesi'nin emrinde birer emir eri olmaktan öteye gidemiyorlar. Doğan Güreş'in Tansu Çiller'i nasıl kontrol ettiği ve hiçbir yere yalnız göndermediği biliniyor.

Bilindiği gibi 15 Ağustos Atılımı sonrası TC ordu yetkilileri "24 saatte bitiririz" açıklamaları yapıyorlardı. Kendilerinden o kadar emindiler. Çünkü güçleri karşısında ve onlardan izinsiz Kürdistan'da yaprağın dahi kıpırdamayacağını düşünüyorlardı. Aradan geçen süreçte milyonluk ordunun gerilla karşısında artık adım atamaz bir hale geldiği görüldü. Kontrgerilla taktiklerini yoğunlaştırdılar, her türlü yöntemi denediler, yine de olmadı. Bunu yaparken de gerek içerden, gerekse de dışardan her türlü desteği alıyorlardı. "Bitiriyoruz" dedikleri yerde, PKK büyüyordu, ARGK daha fazla alan tutuyordu. Adeta Kürdistan TC'ye kapatılıyordu.

Ve Kürdistan'ın tek hakim gücü olarak kendisini gören, Dersim'de, Genç'te, Ağrı'da, Zilan'da, Palu'da, Koçgiri'de oluk oluk kan akıtan Türk ordusu panik yaşıyor, birbirini öldürüyor. Eşref Bitlis'in öldürülmesi, Bahtiyar Aydın ve Ahmet Cem Ersever'in öldürülmelerinin nedeni Kürdistan'daki yenilgidir.

Düzenli ordunun çaresizliği görülerek, özel ordu adı altında daha da geliştirilen ve açık hale getirilen kontrgerilla ordusu Kürdistan'a adım atar atmaz Şırnak'ta darbe yedi. Bir psikolojik savaş aracına dönüşen özel ordunun da çare olmadığı açığa çıktı.

Ardından terhisler durduruldu. TC güçleri, kış boyunca da gerilladan darbe üstüne darbe aldı. Kendisini dünyanın en güçlü ordusu gören Türk ordusu, bütün emperyalist yardımlara rağmen ihanetçilerle birlikte çözülüşü şimdi daha da fazla yaşıyor.

Ordu içinde firarlar, intiharlar şu anda artmış durumdadır. Asker kaçağı konumunda olanların sayısı kendilerinin verdiği rakama göre, 250 bin ile 400 bin arasında değişiyor. Firar eden erler topluma dehşet saçıyorlar. Kimi karısını, kimi kız kardeşini, kimi ordudan aldığı silahlarla hasmını öldürüyor. Her gün onlarca asker cenazesi geliyor Türkiye'ye. Ordudaki bu çözülüş, var olan sosyal bunalımı daha da derinleştiriyor.

Terhislerin durdurulması bir yönüyle psikolojik savaş amaçlı, bir yönüyle bahara doğru katliamlara hazırlanma ve ARGK karşısında tutunma amaçlı olsa da, yine de TC ordusundaki çözülüşün de önümüzdeki dönemde daha da artacağını gösteriyor.

Ordudaki çözülüş var olan siyasal çözülüşü daha da derinleştiriyor. "Milli mutabakat" artık çözülüyor. Siyasi partilerin ve parlamentonun işlevsizliği ortaya çıkmış bulunuyor. Siyasal anlamda bir kontrgerilla rejimine dönüşen TC'nin tek politikası kandır. Ve başarısız olanların sonu önümüzdeki dönemde Özal'ın sonundan farklı olmayacaktır. Kimbilir belki de Çiller şu anda bu sona oldukça yakın bulunuyor.

Ekonomik alandaki çöküş ve çözülüşün kendisini en çok hissettirdiği dönem de diyebiliriz ki, bu Ocak ayı oldu. 24 Ocak kararlarının yıldönümünde TC tam bir kriz yaşadı. Yıllardır Kürdistan'daki kirli savaşa kaynak yaratan Türk burjuvazisi ve Türk ekonomisi gelinen aşamada artık savaşın yükünü kaldıramaz bir noktadadır. "Her şey savaş için" düşüncesiyle adeta TC dışarıya satıldı. Yine de savaşın mali yükü kaldırılamıyor.

Emekçi halkın elinde-avucunda ne varsa zorla el koyuluyor. En son yapılan %15'lik devalüasyon emekçi halkı daha da yoksullaştırdı.

TC'nin psikolojik savaş amacıyla gerçekleştirdiği proje ve operasyonlara bakarsak, bu mali yükün önümüzdeki dönemde daha da ağırlaşacağı görülecektir.

Türksat uydusu için harcanan paralar ve Zelê operasyonunun maddi yükü incelendiğinde ve bunlardan alınan sonuçlarla karşılaştırıldığında, Türk ve Kürt emekçi halklarının boğazından kesilerek çalınan paraların nasıl çarçur edildikleri görülecektir.

Eski cunta şefi Kenan Evren Zelê operasyonu ile ilgili olarak, "PKK'nin Zelê kampı çok dağınık bir alanda kurulu. Dağınık alan olduğu için, atılan bombalardan pek etkilendiğini sanmıyorum. Atılan bombalar küçük hedefler için, Zelê kampı ise çok büyük. Bu nedenle tam olarak başarı sağlanamadığına kesinlikle eminim" dedi.

Evet Zelê operasyonunun başarısız olduğunu kendileri bile yazmaktan çekinmiyorlar. Oysa ki Körfez Savaşı'nda kullanılan uçaklar kadar uçak kullanıldı, Çekiç Güç'ten destek alındı. Yine de başarısız kalındı.

TC için, psikolojik savaş amacıyla yapılan bu saldırının maliyeti oldukça yüksekti TC için. Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın bunu 1 trilyon olarak açıkladı. Mehmet Barlas ise bir yazısında Tansu Çiller ve ekibinin PKK sorununa bütçe dışı 800 trilyon harcadığını yazdı.

Görülüyor ki, TC askeri, siyasi, sosyal ve ekonomik olarak hızlı bir çöküş sürecindedir. Bu enkazı artık yere sermenin zamanı gelmiştir. 1994 bu anlamda şunu yazmalıdır; 1940 yılında Ağrı'da mezara konulan Kürdistan, şimdi özgürdür.

TC'nin savaşın bu yüküne daha uzun süre dayanması imkansızdır. Avrupa devletlerinin telaşı bundandır. PKK'yi yasaklamanın, yapılan Kürt zirvelerinin, Politik Psikolojik Merkez toplantısının nedeni budur. Kürdistan devrimi dengeleri sarsıyor, statükoları parçalıyor. Bunun önüne geçme yalnız TC'nin değil, emperyalizmin, bölge gericiliğinin ve ihanetçi işbirlikçiliğin de çabasıdır.

Kürdistan devrimine dayatılan bu uluslararası komplo ve devrimi saptırma çabaları önümüzdeki süreçte daha fazla bize dayatılmak istenecektir. Sözümona siyasi çözüm olarak dayatılacak bu çabalar, özünde devrimi çarpıtma girişimi olarak askeri zorla içiçe uygulanacaktır.

Başkan APO'nun dediği gibi, TC'nin tam bir çöküşü yaşadığı bu dönemde, askeri yol TC için çözüm yolu olmaktan çok, bizim için bir çözüm yoludur. Aynı şekilde siyasi yol da TC için bir çözüm yolu olmaktan çok, bizim için bir çözüm yoludur.

ARGK kurtarılmış alanlar yaratıyor

TC'nin bu çözülüşüne karşı PKK devletleşiyor. Artık uluslararası alanda dostun da düşmanın da ciddiye aldığı bir güçtür. Siyasi olarak PKK'nin etkinliği küçümsenmeyecek derecede yeni dünya düzenini sarsıyor. Kürdistan'da, Türkiye'de, Avrupa'da, nerede olursa olsun Kürdistanlılar PKK etrafında saf tutuyor.

Askeri alanda bu kış ARGK, hem nitel, hem de nicel olarak gücünü oldukça arttırdı. Düşmanın tüm imha amaçlı operasyonlarını ona pahalıya ödetti. Kış boyunca bir taraftan bahara hazırlık yaparken, güç büyütürken, bir taraftan da eylemlerini sürdürdü. Yazı aratmayacak derecede kapsamlı ve düşmana büyük darbeler vuran bu eylemler artık Kürdistan'da otoritenin kimde olduğunu gösteriyor.

Eylemler sadece Kürdistan ile de sınırlı kalmadı. Türkiye metropollerinde de yoğun bir eylemlilik süreci yaşandı. Bu eylemler TC'nin çıkmaz ve panik durumunu daha da arttırdı.

Şu anda ARGK ülkenin her tarafında sökülmemecesine derinliğine ve genişliğine üslenmiş durumdadır. Birçok alan ARGK'nin denetimindedir. Sadece Botan'ın %70'i gerillanın denetimindedir. Askeri olarak durum bu iken, siyasi olarak bu oran %90'lara varıyor. Bütün Kürdistan çapında siyasi hakimiyet ve otorite PKK'nindir.Örneğin düşmanın Diyarbakır'da yaptığı bir yürüyüşe yalnız 200 kontra katıldı. Kürdistan'daki bu olumlu siyasi ve askeri konjonktürde ARGK Botan'ı düşman denetiminden kurtarma planlarını daha da somutlaştırdı. Önümüzdeki dönemde bir parça özgür vatan toprağımızın olacağından hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

Artık askeri, siyasi ve diplomatik açıdan gündemi tamamen PKK belirliyor ve bu Kürdistan'ın devletleşmeye adım adım gidişinin gündeme yaptığı ağır etkidir.

Bosna sorununun öne alınması TC açısından gündem çarpıtmadır

"Partimizin yol açtığı siyasi gelişmeler çok yoğun bir biçimde günlerdir gündeme hakim kılındığı gibi, bu gündemin artık çözülmesi gerektiğini TC, bir nolu hedef olarak önüne koymuş bulunmaktadır."

Başkan APO'nun bu belirlemesi TC'nin son dönemdeki yönelimini açıkça göstermektedir. Ocak ayı içinde TC, psikolojik savaş amaçlı bir dizi çabanın içinde oldu. Türksat uydusunu gündem çarpıtmak amacıyla oldukça gündemleştirdi. Hatta naklen yayın olarak ta fırlatılışını TRT'de verdi. "Türkler uzayda", "PKK uzayda izlenilecek" gibi kavramlarla gündemi belirlemeye çalıştı. Türksat'ın naklen yayın sırasında patlaması adeta TC'nin psikolojik savaş balonunu da patlattı. Peşinden kamuoyunu etkileyen ekonomik kriz, TC'yi daha da zor duruma soktu. TC'nin ve Tansu Çiller hükümetinin geleceği artık kamuoyu nezdinde tartışılır bir hal aldı.

Gündem TC'nin aleyhine işliyordu. Tansu Çiller ve diğerleri tam bir şaşkınlık içindeydiler. İşte adı geçen Zelê operasyonu böyle bir anda gündem çarpıtmak için kurtuluş olarak görüldü. Fazla askeri sonuç alma zaten beklenmiyordu. Fakat Zelê operasyonunun fiyasko olduğu ve sivillerin öldüğü açığa çıkınca, TC operasyonu unutturma çabasına girdi.

Evet bir gerçek var ki, TC, PKK'nin yolaçtığı siyasal gelişmeleri ve gündemi çözmek için sürekli yeni, ekonomik olarak pahalı, sosyal olarak ahlaksızca ve çılgınca çabalara girişiyor. İyi hesaplanmadan yapılan bu çılgınlıklar sürekli kendisini zor duruma sokuyor. Çünkü TC günümüzde artık yaşama yeteneğini yitirmiş bir kontrgerilla rejiminden başka birşey değildir.

İşte, gündemin ağırlığı ve yoğunluğu TC'yi epey zorlarken, Bosna'ya "denize düşen yılana sarılır" misali sarıldılar. Ve Tansu Çiller Bosna'ya gitti. Bir anda TC'nin gündemini Sırp zulmü doldurdu.

Hatta Saraybosna'da bir işyerinin bombalanması sonucunda 68 kişinin ölümünde CİA ve MİT'in parmağının olmadığı tartışmalıdır. Bu bombalama tam da Tansu Çiller'in orada olduğu bir döneme denk geldi. Sırplar bu saldırıyı üstlenmediler ve saldırıyı kimin yaptığının CİA tarafından iyi bilindiğini açıkladılar.

Görülüyor ki, TC her ne kadar gündemi çarpıtmaya çalışsa da PKK'nin yol açtığı siyasi gelişmeler gündemi belirlemeye devam ediyor. TC'nin mevcut enkaz hali ile bunu kaldırması pek mümkün görünmüyor. Şimdi görevlerimize sahip çıkarak, kurtuluş için daha fazla umutlu olalım.

ARGK Zelê Kamp Komutanı Mahir:

SAVAŞI BİR ÜST AŞAMADA GELİŞTİRİP YAYGINLAŞTIRACAĞIZ

***Berxwedan:** Zelê kampına yaptığı saldırması sonrası TC, yalan propagandalarıyla, kampın yerlebir edildiğini, yüzlerce gerillanın şehit düştüğünü, günlerce ağzından düşürmedi. Saldırı sonrası gazetemizin görüştüğü kamp komutanı Mahir sorularımızı yanıtladı. Komutan Mahir'e ilk sorumuz TC'nin iddia ettiği gibi gerillanın bir kaybının olup olmadığı ve saldırının bahar öncesine denk getirilmesinin nasıl değerlendirildiği oldu. Komutan Mahir sorumuzu yaptığı geniş değerlendirmeyle cevapladı.*

Mahir: Bilindiği gibi Zelê operasyonu, bizim ülke mücadelemizden ayrı ele alınamaz. Özünde,Zelê faaliyetlerimiz ülke faaliyetlerinden ne ayrı ele alınabilir, ne de ülke faaliyetlerinin değişik bir biçimi olarak değerlendirilebilir. TC rejiminin askeri, siyasi ve ekonomik krizi en yoğun bir şekilde yaşadığı bir dönemdeyiz, yani çözümsüzlüğü ve çıkmazı iliklerine kadar hissetmektedir. TC'nin yaşadığı bu kriz, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile doğrudan ve yakından ilişkilidir. 1993 yılı, her alanda olduğu gibi özellikle askeri alanda otoritesini tümüyle yitirdiği, yüzbinleri aşan ordusunun bir çıkmazı yaşadığı, bir yenilgiyi yaşadığı, bununla birlikte Kürdistan'da kitle zeminini tümüyle tasfiye etmeye yönelik olarak geliştirdiği çok barbar bir politika yürütmektedir. Kitleye yönelik kontrgerilla eylemlerinden, köyleri yakıpyıkmaya kadar, insanlık dışı her tür uygulamayı dayatmaya dek çok kirli bir tutum içindedir ve politikasını tümden böylesi bir vahşete dayandırmaktadır. Bu politika ile özellikle gerillayı kitle zemininden yoksun bırakmayı, Kürdistan'ı insansızlaştırmayı hedeflemektedir.

TC rejimi, gelişen mücadelemiz karşısında, yeni bir süreçle karşı karşıya kalmış durumdadır. Bu yeni süreç şu şekilde özetlenebilir. Bugüne kadar ısrarla sarıldığı geleneksel önderlik politikaları ile artık ne Kürdistan sorununu siyasal alanda çözebilmekte, ne de Türkiye toplumunun ihtiyaçlarına bu geleneksel önderlikle cevap verebilmektedir. Mevcut önderlik, bu sorunlara çözüm gücü olabilecek yeterlilikte olamadığı için, siyasal alanda da çok yoğun çelişki ve çatışmaları yaşamaktadır. Şimdi, hem askeri alanda, mücadelemiz karşısında büyük yenilgiler alması ve bununla birlikte, kitle zeminimizi zayıflatma ve Kürdistan'ı insansızlaştırma politikasında da başarısızlığa uğraması, rejimi çok yoğun ve içinden çıkılamaz bir krizin içine soktu. Bu nedenle özellikle askeri alanda Doğan Güreş'in görev süresinin uzatılması; yine mevcut klasik ordunun bizim ordumuz karşısında büyük yenilgiler alması, Kürdistan'da artık hareket edemez konuma gelmesinden dolayı, özel ordunun inşasına gitti.

❒ Yani içinden çıkılamaz bir rejim bunalımı olduğunu mu belirtiyorsunuz.?

❒ Evet, TC hiçbir zaman bugün yaşadığı gibi bir çıkmazı, bir bunalımı yaşamamıştır. Halkımızı sindirmek için uyguladığı tüm özel savaş yöntemleri boşa çıkarılmıştır, tümüyle bir başarısızlık sözkonusudur. Bu nedenlerle koalisyon hükümeti, Tansu Çiller başkanlığında, tamamen "özel savaş hükümeti" olarak daha da yetkinleştirildi. Ancak, önderlik düzeyindeki çıkmazı çelişkilerini daha da arttırdı. 1993 yılı, askeri ve siyasi alanda yoğun çelişki ve çatışmaların yaşandığı bir süreç oldu.

Sonuç olarak; geleneksel önderlikle sorunları çözme isteği TC rejimini adeta bir çıkmazın, giderek bir batağın içine sürükledi. Eski geleneksel politikanın temel ilkesi olan şiddet ile Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini veya Kürt sorununu çözmeyi önüne hedef olarak koydu. Bu nedenle 1994 yılının Mart ayında, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve ona önderlik eden partimizi kesin olarak ezmeyi planlamıştır. Bu nedenle de hem uluslararası alanda, hem de bölgesel düzeyde birçok görüşmeler yaptı ve bu görüşmelerde çok çeşitli tavizler vererek çok sayıda devlete peşkeş çekti. Amaç ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yeniden bir uluslararası mutabakatı sağlamak ve bu temelde kendini biraz daha ayakta tutmaktır. Ancak, her alanda aldığı yenilgilerden kurtulmak için çok geciktiğini dünya kamuoyu görmektedir. TC rejimi eskiden beri mücadelemizin kökünün dışarıda olduğu yönünde yoğun bir özel savaş propagandası yürütüyor. Özellikle 1993'ün ortalarından başlayarak, tüm diplomasi faaliyetlerinden tutalım, basın-yayın faaliyetlerine kadar, yine genelkurmaydan, cumhurbaşkanından, özel valiliğe kadar tüm birimlerinde, PKK'ye karşı başarılı olduklarını, PKK'nin asıl güçlendiği yerlerin "yurt dışı" olduğu yönünde, yalana, çarpıtmaya ve demagojiye dayalı bir propaganda faaliyeti yürüttü.

❒ Peki bunda başarı sağlama imkanı var mı?

❒ Avrupa'da, Almanya ve Fransa'da kapatılan derneklerin yoğun bir biçimde propagandasını yaparak adeta mücadelemizin sanki Avrupa'dan yönlendirildiği, yine savaşımızın ülke içerisinde olmadığı, Kürdistan halkının ezici çoğunluğunun desteğinde olmadığı biçiminde, mücadelemizin Avrupa faaliyetlerine yönelerek, onu öne çıkararak, kendisini adeta tatmin etmeyi hedefledi.

Yine dış alanlardaki faaliyetlerimizi öne çıkararak, mücadelemize sıcak bakan bazı güçlere karşı emperyalizmin desteğinde bir taraftan çok yoğun baskılar geliştirerek, diğer taraftan da büyük tavizler vererek, bazı alanlarda mücadelemizi daraltmak istedi ve mücadelemizin esas kaynağının buralar olduğu yönünde bir imaj yaratmaya çalıştı. TC rejimi, 1992 yılı ortalarından itibaren faaliyetlerimizin dış alanlarda esas olduğu, ülkedeki mücadelemizin, ülkedeki savaşımızın tali olduğu propagandasını öne çıkarmayı hedeflediğinden dolayı ve 1994 yılında da yine bu asılsız propagandalara sarılması sonucuZelê kampını hedef seçti.Zelê'yi hedeflemesinin özgül ve özel yanları da vardır.

❒ Bunu biraz daha açar mısınız?

❒ Zelê kampı Kuzey Kürdistan'dan 110 km uzaklıktadır. Bu nedenle deZelê'ye saldırabilmesi için birçok gücün onayını alması gerekmektedir. Bunlardan birincisi müttefik güçler; yani ABD, İngiltere ve Fransa başta olmak üzere birçok emperyalist ülkenin onay vermesi gerekir. Bu doğrultuda yoğun faaliyet geliştirdi. Ortadoğu düzeyinde İran, Güney Kürdistan'da var olan hükümet ve diğer çeşitli gerici ülkelerin destek ve onayını alarak,Zelê'ye bir saldırı geliştirmek ancak mümkün olabilirdi. Bunun için uzun süreden beri bu faaliyetlerini geliştirdi veZelê kampına şimdiye kadar gerçekleştirdiği hava saldırılarının en büyük ve en kapsamlı hava saldırısını gerçekleştirdi. TC bu saldırı için ABD'nin ve Avrupa'nın onayını alarak, yine İsrail siyonizmi ile son dönemlerde içine girdiği kapsamlı ilişkiler ve Ortadoğu gericiliğinin desteğini arkasına alarak, mevcut saldırıyı gerçekleştirdi.

❒ Zele kampına yapılan saldırıdan Güney Kürdistanlı güçlerin haberi var mı?

❒ Zelê kampına saldırı bir anlamda güneyli güçlerin veya var olan hükümetin bilgisi dahilinde gerçekleşmiştir. Güney'deki mevcut hükümete ortak olan güçler kesinlikle haberdardırlar ve saldırı sonrasında da en küçük bir tepkileri olmadı. Bununla da ne kadar iradesiz oldukları, bu hükümetin ne kadar güdümlü olduğu, kendi ayakları üzerinde yürüyemeyecek durumda olduğu, bağımsız bir politika ve iradeye sahip olmadığı ortaya çıkmaktadır. KDP, TC'ye daha yakındır. Tümüyle TC'nin emrinde hareket eden bir güç konumuna gelmiştir. Bağımsız bir politikaya sahip değildir. Kendi iradesi ile hareket edemez durumdadır. TC'nin tüm istemlerine de cevap vermektedir veZelê kampı hakkında tüm bilgileri TC'ye sunmuş, hatta çok yakın bir zamanda KDP Genel Sekreteri Mesut Barzani bir açıklamasında, PKK kadrolarının, PKK önderlerininZelê kampına yığıldığı, Mahsum Korkmaz Akademisi'nden sonraZelê kampının PKK'nin merkezi üs alanı durumuna geldiğini açıklamıştı. Bununla daZelê'yi TC'ye ihbar ediyordu ve hedef gösteriyordu.

❒ Biliyorsunuz Zelê kampı 36. paralelin sınırları içinde bulunuyor. 36. paralel de uçakların uçuşuna yasak olan bir bölge, yani Çekiç Güç'ün denetiminde olan bir bölge, bu saldırıda Çekiç Güç'ün herhangi bir fonksiyonu oldu mu?

❒ Zelê kampı Güney Kürdistan sınırları içindedir. Sizin de belirttiğiniz gibi, Çekiç Güç'ün güvencesi altındadır. Bu saldırı kesinlikle Çekiç Güç'ün onayı olmadan gerçekleştirilmemiştir. Bu saldırıyla da açığa çıkan bir gerçek var. Çekiç Güç'ün gerçekten Güney halkını korumayı amaçlayan bir oluşum olmadığı bir kez daha tüm çıplaklığıyla görüldü. Çekiç Güç başta mücadelemize karşı oluşturulan bir güçtür. Buna bağlı olarak, Ortadoğu'da devrimci radikal güçlere karşı emperyalizmin bir oluşumudur. Güney Kürdistan halkını koruyacağını iddia etmeleri ise tamamen düzmece bir yalandır.

❒ Zelê bombardımanında kimyasal silahların kullanıldığı şeklinde bazı duyumlar aldık. Bu duyumlar doğru mudur?

❒ Zelê'ye yapılan saldırılarda çok çeşitli bombalar kullanıldı. TC'nin resmi açıklamalarına, resmi itiraflarına göre, "kazan" olarak tabir ettiğimiz bombalar en yaygın kullanılan bombalar oldu. Bunlardan 200 kadar bomba atıldı. Yine "misket" denilen bombalar kullanıldı. Kimyasal silah kapsamında ve el bombası büyüklüğünde, bazıları da iki misli büyüklükte olan bu bombalar, bir başka bombanın içine yerleştiriliyor. Yüzlerce bombadan oluşan bu bombalar şimdiye kadar çok az kullanıldı. Zelê saldırısında bunlar oldukça yaygın bir şekilde kullanıldı. Hala, bombalanan bazı sahalarda patlamamış olan bu tür bombalar var. Bunların bir özelliği de atıldığında patlamıyorlar, ancak temas edildiğinde patlamaktadırlar. Bunların bir diğer özelliği ise, atıldığı yerdeki tüm canlıları yok etmesidir.

❒ 1994 baharına girerken, sizce savaşın düzeyi nasıl olacak?

❒ Bilindiği gibi, bizim uzun yıllara dayanan çok yoğun bir savaş tecrübemiz var. Özellikle 1992-93 hem ordumuzun büyümesinde, hem siyasal alanda, hem kitlesel

Zelê de TC'nin çözümsüzlüğünü gizleyemedi

Baştarafı 1. sayfada

28 Ocak günü bombalanmasının elbette birçok nedeni vardı. Birincisi, geçen Ocak ayında Ankara'da bir araya gelen İngiltere, Almanya ve Türkiye dışişleri bakanlarının bu konuyu görüşme masalarına yatırdıkları ve onayladıklarıdır. Yani Avrupalı bu saldırıyı onaylamıştı. ABD toplantıya katılmamış olsa bile gelişmelerden haberder olduğu ve Zelê kampının Çekiç Güç tarafından korunan 36 paralelin içinde bulunması gözönüne getirilirse, ABD'nin onay verdiği zaten ayan-beyan ortadadır. İkinci neden ise, Zelê kampına yapılacak bir saldırının İran'ın onayı olmadan gerçekleşemeyeceği gerçeğidir. Saldırıya katılan uçaklar kampı bombaladıktan sonra manevra yapabilmek için mutlaka İran hava sahasına girmek zorundadırlar. Bu durumda İran'ın saldırıdan haberdar olduğu ve onay verdiği kendiliğinden anlaşılmaktadır. Her ne kadar İran saldırı sonrası Türk hükümetini eleştirdiyse de bu eleştirinin danışıklı bir döğüşe benzediğini hemen belirtelim. İran'ın kendi topraklarındaki Kürt köylerinin atılan bombalardan isabet alması sonucu 12 köylünün ölmesinden Türk hükümetini sorumlu tutması da bu gerçeği değiştirmez. Türk hükümet yetkilileri, KDP ve YNK'ye bilgi verip vermedikleri konusunda birbirini yalanlayan açıklamalarda bulundular. TC'nin, KDP'ye bilgi verdiği kesindir. Lakin Zelê kampı hakkında KDP Türk devletine binlerce fotoğraf ve çok sayıda kamp hakkında bilgi içeren dosya verdiğini, KDP'nin kendi komutanlarınca da defalarca açıklanmıştı. Türk devletinin Talabani'ye güvenmediği ise herkesçe bilinen bir başka gerçek olmaktadır. Türk köşe yazarları yorumlarında bu durumu sık sık dile getirirlerken bir başka gerçeğin altını da kalın bir çizgi ile çizmekteler. Şimdiye kadar PKK'ye karşı devletin Güney Kürdistan'da yaptığı operasyonlarda başarısız kaldığı ve PKK'nin yaptığı açıklamaların gerçeği ortaya koyduğu görülmektedir. Devlet kendini avutmak için bu başarısızlıklarını Talabani'nin PKK'ye haber verdiği şeklinde formüle ederek moral bulmaktadır. Oysa Güney Savaşı'nda Talabani'nin de PKK'ye karşı devletin yanında yer aldığı hasıraltı edilmektedir. Bu noktada bir başka olgu kendisini gösteriyor. Devletin psikolojik savaşı çok pervasızca kullandığı, ancak kendisinin yaptığı propagandalara kendisinin de inanmadığı ortaya çıkmaktadır. Bir başka neden ise devletin yaşadığı ekonomik ve siyasal krizin Zelê kampına yönelik yapılan saldırının dayanağı olmasıdır. Zelê'ye yapılacak herhangi bir saldırıda sonuç alınamayacağını TC de bilmektedir. Eğer sonuç alınacağına inanılsaydı şimdiye kadar TC buraya defalarca saldırı düzenleyecekti. Her gün tırmanan savaş ülkeyi uçurumun eşiğine getirirken, alındığı iddia edilen ekonomik tedbirler işverenlerin intihar etme fermanı olmaya başladı. Ekonomik krizin yaşanmasından sonra TC'nin kamuoyunun dikkatlerini bir başka noktaya çekmek için Zelê'ye böylesi bir saldırı düzenlediğini köşe yazarları da itiraf etmektedirler. Saldırı sonrası hatırlanacağı gibi Almanya'nın PKK'yi yasaklama kararı alması günlerinde olduğu gibi devlet ortalığı yine toz ve dumana boğmak istedi. Almanya'nın desteğiyle kazandığını iddia ettiği zaferi bu kez de TC Zelê'ye yönelik başlattığı operasyonda kazandığını iddia etmektedir. Zelê'de tamı tamına 1600 gerilla öldürdüğünü açıklarken, gerilla kaynakları dünya basınını Zelê'ye davet ederek kayıplarının 7 olduğunu açıkladı. "28 Ocak günü sabah saat 9.45 sıralarında 30 Türk savaş uçağı ve helikopterlerin de katıldığı hava bombardımanında TC'nin iddia ettiği gibi onlarca ve yüzlerce kaybımız yoktur. Saldırılarda toplam 7 arkadaşımız şehit düştü. 26 köylü de bombardımanlar sonucu hayatını kaybetti. Bu saldırı Avrupalı devletlerin ve ABD'nin onayı alınarak gerçekleştirildi" açıklamasında bulundu. Yapılan tüm araştırmalarda da devletin yaptığı açıklamaların gerçekleri yansıtmadığı ortaya çıkmaktadır. Görüştüğümüz YNK'li yetkililer ve halktan insanlar da TC'nin iddialarının gerçekleri yansıtmadığını, bombardımanlarda sivil köylülerin öldüğünü belirtiyorlar. Saldırıda 2 uçak gerillalarca düşürüldü. Uçaklardan biri Kandil Dağı'na düşerken, İkinci uçak ise İran-Irak sınır noktasına düştü. Bombardımanlarda yüzlerce hayvan telef oldu. Yalnızca Zelê yakınında bulunan bir noktada 50 katır telef oldu. TC'nin yaptığı bombardımanda isabet alan İran tarafındaki Kürt köyleri Nokan, Düjela, Xani, Zerde ve Kasım Reş köylerinde 12 sivil köylü yaşamını yitirirken, yüzlerce hayvan da telef oldu. Devletin 1600 gerilla öldürdüm demesine karşı Körfez Savaşı'nda kullanılan uçak kadar uçağın kullanıldığı saldırıda 7 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillalar, Hikmet, Serhat, Ferhat, Laleş, Ali Çiçek ve Redur kod adlı yoldaşlardır.

TC "terörist" vurduğunu açıklıyor, ancak dünyanın hiçbir ülkesinde teröristin üzerine 30 tane uçakla gidildiği görülmemiştir. Yine teröristin yerinin herkesçe bilindiği de duyulmamıştır. Bir devletin benimdir dediği topraklara uçak göndererek bombalaması, yine binlerce ordu gücü ile operasyonlar düzenlemesi, bu saldırılar sonucu ülkenin ekonomisinin iflas etmesinin uluslararası terminolojideki karşılığı iç savaş durumudur.

Kaldı ki bu savaş iç savaş kavramıyla da açıklanamaz. Çünkü, TC'nin zorla, baskıyla, katliamla Kuzey'ini işgal ettiği Kürdistan topraklarının Güney'i TC'nin toprakları değildir. Ve bu savaş yalnız Kürdistan'ın Kuzey parçasında değil, bütün Kürdistan'da, Türkiye'de ve hatta Ortadoğu'da sürmektedir. Zelê'ye yönelik operasyonda bütün dünya gericiliğinin, ihanetçi işbirlikçiliğin ve diğer sömürgeci devletlerin parmağının olduğu da gözönüne alınırsa, artık buna iç savaş demenin ötesinde uluslararası gericiliğe karşı ilerici insanlığın savaşıdır demek daha doğrudur. Zelê'de vurulan ve yenilen ordumuz ARGK değil, darbelenerek geri çekilen Türk sömürgeci rejimidir. PKK artık Ortadoğu'da eski emperyalist statükoyu sarsıyor. Yüzyıllardır halkları sömürenler büyük bir telaş yaşıyorlar. PKK Kuzey'i ile Güney'i ile bütün Kürdistan'da otorite olduğunu göstermiştir.

Ve Zelê operasyonu ardından şimdi sıra bizde. Kurtuluş şimdi daha yakın, ARGK üslendiği Kürdistan topraklarını özgürleştiriyor. TC, Zelê'de de kaybetmenin verdiği psikolojik ruh hali ile gündem çarpıtma temelinde yeni çılgınlıklara hazırlanacaktır. Nitekim Bosna-Hersek sorununun bu kadar tekrar TC tarafından gündemleştirilmesi boşuna değildir. İnsanın aklına şu soru geliyor, acaba Bosna'daki katliamda TC MİT'inin parmağı ne düzeydedir. Neden Tansu Çiller'in Bosna'da bulunduğu günlere denk geldi.

alanda ve hem de diplomasi alanında büyük gelişmeleri, tecrübeleri yaşadığımız bir süreç oldu. Yani hem ordu gücümüzün deney ve tecrübe kazanarak büyümesi, Kürt halkının bilinç düzeyinin yükselmesi, politikleşmesi, yine örgüt deney ve tecrübesinin alabildiğine gelişmesi sözkonusudur. Bu anlamda, 1994 yılı bizim tarihimizde çok önemli tarihi bir yıl olacaktır.

Hazırlıklarımız tüm savaş cephelerinde ve faaliyet alanlarında bu doğrultuda sürmektedir. Geniş imkan ve olanaklarımız var. Öz gücümüz çığ gibi büyümektedir. Yaşadığımız süreçte TC ordusunu felç durumuna getirdik. Klasik ordusu tam bir çıkmazı yaşadı. Oluşturulan özel ordu ise "ölü doğmuştur." Kürdistan'da pratik faaliyete geçer geçmez ezici darbeler yedi. Ekonomik alanda da, şimdiye kadar olduğu gibi bugün de halkımızın sınırsız güç ve desteğine sahibiz. Siyasal ve diplomasi alanında da büyük gelişmeler sağladık. Kürdistan tarihinde ilk olarak PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile birlikte Kürt halkına dostlar kazandırdık. Tüm bu alanlardaki gelişmeler belli bir düzeye gelmiştir. Bu nedenle 1994 yılını gerek var olan imkan ve olanaklarımızla, gerekse bir sürecin tamamlanması açısından, mutlaka bir üst aşamada savaşı geliştirmek ve yaygınlaştırmak durumundayız. Botan alanı başından beri savaşımızın merkezi oldu. Önümüzdeki süreçte, yani 1994'de Botan'ın tamamen kurtarılması hedeflenmektedir.

Diğer eyaletlerimizde de yarı kurtarılmış bölgeler, hatta bazılarında kurtarılmış bölgelerin yaratılması olanakları da vardır. Bu anlamda, bizim tek sorunumuz taktik önderlik sorunudur. Bu alandaki sorunları yoğun çalışmalarla çözme çabası içindeyiz. 1994 yılı, TC'nin iddia ettiği gibi, PKK'nin belinin kırıldığı, PKK'nin tasfiye edildiği veya savaşın denetim altına alınacağı bir yıl değil, tam tersine rejimin bizim biriken imkan ve olanaklarımız, büyüyen ordu gücümüz, sınırsız kitle desteğimiz karşısında, çözüleceği bir yıl olacaktır.

1994 yılının mücadelemizde bir atılım yılı olacağı daha şimdiden bellidir. Ocak ayı eylemlerine baktığımızda yüzlerce eylemin gerçekleştirildiği ve TC'ye güçlü darbeler indirildiği görülüyor. 1994 yılında Kürdistan'da otorite tümüyle PKK'de olacaktır.

❒ 27 Mart tarihinde yapılacak yerel seçimlerle ilgili görüşleriniz nelerdir?

❒ Bu konuda görüşümüz oldukça nettir. Demokratik olmasa bile, en azından "normal koşullarda" bir seçim olursa, bu seçimlerde gerçekten bir iradenin ortaya çıkması sözkonusu olacak. Bu yüzden bizim tavrımız "normal koşullarda" seçimlerin yapılmasıdır. Bu seçimlerde, Kürdistan'da halkın iradesine dayanarak bir referandumun gerçekleşmesini hedeflemekteyiz. Seçimlerin bu şekilde gerçekleşmesini hedeflemekteyiz. Seçimlerin bu şekilde gerçekleşmesi durumunda, Kürt halkının iradesinin somut sonucu olarak, uluslararası kamuoyunda, Türkiye ve Ortadoğu kamuoyunda kabul görecek ve onaylanacaktır. Ancak son dönemlerde gerçekleşen olaylar TC'nin normal bir seçim yaptırmayacağını gösteriyor. Buna rağmen, biz sonuna kadar tahammül göstereceğiz ve bekleyeceğiz. TC rejiminin seçimlere ilişkin baskıcı ve tasfiyeci tutumları devam ederse bizim de bu konudaki politikamız değişebilir ve seçimlerden çekilebiliriz. Ancak, biz seçimlerden çekildiğimiz zaman da Kürdistan'da kesinlikle bir seçim yaptırmayız. Yapılacak bir seçimin demokratik olmayacağı halkın iradesini yansıtmayacağı ve geçersiz olacağı açıktır.

❒ Avrupa'daki Kürt halkı 1993 yılında Kürdistan'daki katliamalara karşı olduktça duyarlı bir tutum içinde oldu. Avrupa'da yaşayan halkımıza bir mesajınız var mı?

❒ Avrupa'daki halkımız, mücadelemizin gelişimiyle birlikte, kendi önderliğine her türlü gücü ve desteği sunmuştur. Özellikle 1993 yılında Avrupa'da TC'nin sürdürdüğü diplomatik faaliyetler, verdiği büyük tavizler sonucunda, Avrupa'da, başta Almanya ve Fransa olmak üzere, Kürt halkının Avrupa'daki kazanımlarını ellerinden almak ve halkın önderliğini tasfiye etme veya kısıtlamalar getirme girişimlerine karşı halkımız kendine yaraşır bir biçimde karşı çıkmış, direnmiş ve kazanımlara, değerlere sahip çıkmıştır. Bu eylemlerinde büyük başarılar sağlamıştır. 1994, tarihimizin zafere giden bir yılı olacaktır. Avrupa'daki halkımıza da büyük görevler düşmektedir. Bu görevler elbette değişen ve yükselen devrim koşullarına denk düşmelidir. Biz nasıl ki özgürleştirilmiş bir parça vatan toprağı için ölümüne mücadele ediyorsak, bunun için Kürdistan'da onlarca Kürt halkının yiğit evlatları toprağa düşüyorsa, elbette Avrupa kitlesinden de buna denk düşecek bir tavır ve fedakarlık beklemekteyiz. Avrupa kitlesinin vatana dönüşü hızlandırması gerekir. Özellikle gençlerin devrim saflarına, ordu saflarına akın etmelerini bekliyoruz. Biz ise halkımıza karşı şimdiye kadar yetmezliklerimiz, eksikliklerimiz olsa da hatalarımız, zayıflıklarımız olsa da halkımıza bağlı kalacağımızı halkımızın somut talebi olan bağımsız ve özgür Kürdistan için sonuna kadar savaşacağımızı, çabalarımızı daha da yoğunlaştıracağımızı ve halkımıza layık olacağımızı bir kez daha belirtiyoruz ve tüm halkımıza selam ve saygılarımızı sunuyoruz. Berxwedan gazetesine de bu imkanı bize sağladığı için teşekkür ediyor, başarılar diliyoruz.

ARGK'nin keskin vuruşları TC'nin çözülüşünü hızlandırıyor

TC, 28 Ocak günü yeni bir Kürdistan seferi düzenledi. Kürdistan'ı tümden boşaltma çerçevesinde adeta yeni bir işgal, saldırı ve talan furyası başlattı. Savaş uçaklarıyla bir taraftan Zelê kampını bombalarken, diğer taraftan Ağrı dağı, Dersim Kırmızıdağ ve Kulp-Lice bölgesinde de hava desteğinde büyük kara operasyonları başlattı. Bu operasyonlarda büyük kayıplarla geri çekilirken, kendi borazanı basın-yayın kuruluşlarını devreye sokarak, amacı doğrultusunda yalan haberlerle kamuoyunun psikolojisiyle oynamaya çalıştı.

Ancak yalancının mumu yatsıya kadar yandı ve kamuoyu devletin resmi açıklamalarına inanmayarak, gerillanın yaptığı açıklamaları kıstas aldı. TC, belirttiğimiz tüm bölgelerde başlattığı operasyonların tümünde ağır yenilgiler alarak geri çekildi. Tüm bunlar bir kez daha gösteriyor ki, Türk özel savaşı, halkımızın ordusu karşısında acizlik ve çaresizlik içindedir. Elbette bu çaresizliğini giderebilmenin yollarını arıyor. Ama bunu nasıl yapabileceğine dair de bir tıkanıklığı yaşıyor. İşte bu noktada kış koşullarından ve teknik üstünlüğünden yararlanmak istiyor. Ancak düşündüklerinin hiçbirini hayata geçirememenin ağır etkisini yaşıyor. Zelê'deki ve diğer alanlardaki yenilgiler, siyasi hükümeti ve ordunun üst kademesini içinden çıkılamaz bir durumla karşı karşıya getirmiştir. Çiller "ya bitecekler, ya bitecekler" diyerek tehditler savuruyor. Ancak kışın ağır koşullarına ve TC'nin barbar saldırılarına karşı gerillamız inisiyatifi hep elinde tuttu ve her gün eylemlerini biraz daha arttırdı. Son Ocak ve Şubat ayları boyunca yüzlerce çatışma, pusu, yol kesme vb. eylemler gelişti. Gazetemize ulaşan bu haberlerden bazıları ise şöyle:

Kürdistan'ın kışı da TC'ye düşman

Zelê operasyonu sırasında İran-Irak ve Türkiye üçgeninde bulunan Hakkari'nin Oramar bölgesine gerillalara pusu kurmak amacıyla helikopterlerle indirilen 600 asker, operasyon sonrası kötü hava koşullarından dolayı geri alınamayınca, 29 Ocak günü Baze mıntıkasında 20 asker donarak öldü. Köylülerin bunu TC yetkililerine bildirmeleri üzerine, 30 Ocak günü helikopterlerle askerlerlere ulaşılmaya çalışıldı. Ancak kötü hava koşullarından dolayı, operasyona katılan helikopterlerden biri düştü. Düşen helikopterde biri üst rütbeli olmak üzere 7 asker öldü. 31 Ocak günü çevredeki köylüler 37 askerin donmuş vaziyetteki cesetlerini bularak, katırlarla Hakkari Dağ Komando Taburu'na getirdiler. Askerleri taşıyan köylülerin korucu olduğu bildirildi. Aynı gün Çukurca'nın Narlı Jandarma Karakolu'na çığ düşmesi sonucu 27 asker öldü. 2 Şubat günü köylüler bir mağarada donarak ölen 42 askerin cesetlerini bularak, devlet yetkililerine haber verdiler. KURD-A haber ajansı'nın görüştüğü köylüler, asker cesetlerini mağarada birbirine sarılmış vaziyette bulduklarını, kazma ve küreklerle cesetleri birbirinden ayırdıklarını belirttiler. 31 Ocak günü ise Baze mıntıkasında kurtlar tarafından parçalanmış 7 askerin cesedi bulundu. Operasyona katılan 600 askerden 141'inin cesedi bulunurken, geri kalan askerlerin çığ altında kaldığı tahmin edilmektedir. Böylece TC gerilladan sonra bir de Kürdistan'ın doğasından büyük bir darbe yedi. 6 Şubat günü ise Kato dağlarına yönelik olarak başlayan operasyonlarda da TC basında zafer naraları atılmasına rağmen, askerler gerilladan ağır darbeler yiyerek, geri çekilmek zorunda kaldı. Kato dağı operasyonuna katılan 137 asker ve 43 korucunun Çukurca'nın Cevizli köyü Xan yaylası civarında kayboldukları bildirildi. Yapılan tüm aramalara rağmen kaybolan asker ve korucular bulunamadı. Yöre halkı, sözkonusu yerde 5 metre kar bulunduğunu, kaybolan asker ve korucuların bulunmasının mümkün olmadığını belirttiler.

Avaşin operasyonu da fiyasko

1 Ocak günü TC güçleri Çukurca'nın Avaşin bölgesine yönelik olarak hava ve kara operasyonu başlattılar. Türk savaş uçakları ve helikopterleri sabahın erken saatlerinden, akşam saat 13.30 sularına kadar bombalamayı sürdürdüler. Botan Eyalet Komutanlığı, KURD-A haber ajansına yaptığı açıklamada, bölgeye yönelik olarak başlatılan operasyonlarda yalnızca bir yerde çatışmanın çıktığını ve çıkan çatışmada 6 asker ölürken, 1 gerillanın da şehit düştüğünü belirtti. Türk savaş uçaklarının Güney Kürdistan topraklarını da bombaladığını belirten Eyalet Komutanlığı, saldırıların gerillanın bahar atılımını engellemek amacıyla yapıldığını ve güçlerimizin rahatsız edilmek istendiğini, yoksa TC'nin de hava saldırılarında sonuç alamayacağını bildiğini belirtti. Türk basını ise her zaman olduğu gibi bombalanan bölgede hayali çatışmalar yaratarak çok sayıda gerillanın şehit düştüğünü yazdı.

ARGK her alanda vuruyor

6 Şubat günü bir gerilla birliğinin Şırnak-Uludere karayolunda bir askeri konvoya pusu atması sonucu 12 asker öldü. Gerilla komutanlığı yaptığı açıklamada, ölen asker sayısının çok daha fazla olduğunu, ancak sayı vermenin mümkün olmadığını belirterek, pusu eylemini şöyle anlattı; "Askeri konvoyun geleceği istihbaratı bize sağlam kaynaklardan ulaştığında, hemen pusu eylemi için en uygun yeri seçerek, beklemeye başladık. Yaklaşık 2 saat kadar bekledikten sonra, saat 14.00 civarında yolu dürbünle izleyen nöbetçi arkadaşlarımız 13 araçlık askeri konvoyun 100 metrelik aralıklarla geldiğini haber verdiler. Araçlardan biri jipti. Komutanların eskisi gibi konvoyun ön veya orta kısımlarında olmadıklarını bildiğimizden dolayı, arka kısımda bulunan 6 araç pusu noktasını geçerek ilerlediler. Bu araçlara ateş açmadık. Diğer 7 araç pusu noktasına girdiğinde roket atışlarına başladık. Yedinci sırada bulunan araç ateş alarak yanmaya başladı. 8. ve 9. sıralardaki araçların şoförleri vurulduğundan, peş peşe yanmakta olan araca çarptılar. 7 askerin cesedinin yolun ortasında olduğunu gördük. Ancak yanan araçta ve çarpışan araçlarda kaç askerin öldüğünü tam söylemek mümkün değildir" dedi. Aynı gün saat 11.00 sıralarında Eruh'a bağlı Gundike Şex köyü karakoluna takviye güç olarak gelen bir askeri birliğe gerillaların saldırı düzenlemesi sonucu 11 asker öldü. Bir roketin reo aracının kasasına düşmesi sonucu 8 askerin eylemin ilk dakikalarında öldüğünü belirten gerilla komutanları, 3 askerin ise açılan ateş sonucu öldüğünü gördüklerini belirttiler. Gerilla komutanları, askerlerle tesadüfen karşılaştıklarını ve coğrafyanın müsait olması nedeniyle saldırı yaptıklarını belirttiler. Bu eylemin gerçekleştirildiği saatlerde bir eylem de Silopi'de gerçekleştirilmekteydi. Silopi'den erzak alarak jandarma karakoluna dönen 13 askerin bulunduğu askeri cemsenin gerillaların döşediği mayına çarpması sonucu 9 asker öldü.

TC 250 kişiyi bir araya getiremedi

TC, aldığı büyük yenilgiler ve bozulan ekonomisinin iflas noktasına gelmesiyle tam bir kilitlenmeyi yaşarken, dikkatleri başka yönlere çekerek, moral bulma yöntemleri de denemeye başladı. Diyarbakır şehir merkezinde Olağanüstü Hal Bölge Valiliği tarafından düzenlenen PKK karşıtı gövde gösterisi tüm çabalara rağmen fiyaskoyla sonuçlandı. 5 Şubat günü Urfakapı semtinde saat 11.00'de başlaması gereken yürüyüş, Bucak aşireti korucularının geç gelmesi sonucu öğleden sonra başladı. Miting için sabahın erken saatlerinde yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı Urfakapı ve İstasyon'u birleştiren ana cadde trafiğe kapatılırken, polis ve özel timlerin de yoğun bir şekilde bildiri dağıttıkları görüldü. Tamamının 200 kişiyi aşmadığı kortej, Urfakapı'dan İstasyon'a kadar yürüdü. Yürüyüş'e Şırnak, Midyat ve Siverek ile Diyarbakır merkeze bağlı Devegeçidi ve diğer korucu köylerinden gelen korucularla bilikte, Diyarbakır MHP il örgütü, il başkanı İbrahim Yiğit ve Midyat'ta korucubaşı olan Ramazan Çetin de katıldılar ve birer konuşma yaptılar. Kortej İstasyon'a doğru yürürken, polislerin kaldırımdaki halkı zorla korteje kattıkları, ancak halkın katılmadığı gözlendi. Bazı

yurtsever çocukların da yürüyüşe katılmasıyla sloganların yönünü çevirerek "Bıji Serok APO, Bıji PKK" sloganlarını atmaları, kortejde bulunan hain ve ajanların moralini bozdu. Devletin yaklaşık bir hafta boyunca hazırlığını yaptığı Diyarbakır mitinginin moral yerine moralsizliği daha da pekiştirdiğini yürüyüşe katılan korucuların dile getirdiği öğrenildi. Böylece TC'nin PKK'ye karşı hazırladığı bu haince pusuya kendisinin düşmesi, halkın moralini daha da pekiştirdi.

Gerilla baskınında 12 asker öldürüldü

Gerillaların 2 Şubat günü Batman'ın Gercüş ilçesine bağlı Kömürcük köyüne bağlı Botika mezrasına yaptığı baskında 12 asker öldürüldü. Gerillalar baskında hiç bir kayıp vermeden geri çekildiler. Sözkonusu mezranın defalarca uyarılmasına karşın koruculuğu bırakmadığını ve operasyonlara katıldıklarını bildiren yerel kaynaklar, mezranın gerillaların hedefi olduğunu belirttiler.

Narlı katliama karşı yürüdü

1 Şubat günü Maraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Cimikanlı köyü girişinde askerlerce kurşuna dizilerek katledilen yurtsever Mehmet Pelen ve Hasan Pelen'in katledilmesini protesto etmek amacıyla 2 Şubat günü Narlı'da kepenkler indi. Kepenk kapama eyleminin yapılması üzerine TC güçleri tehdit eden konuşmalar yaptılar.

Narlı'dan Cimikanlı köyüne giderken yolda askerler tarafından durdurularak kurşuna dizilen Mehmet Pelen ile Hasan Pelen'in çevresinde sevilen insanlar olduklarını belirten halk, böylesi bir katliama karşı sessiz kalamayacaklarını belirterek, düşmana lanet okudular. ERNK'nin yaptığı çağrı ile cenaze törenine katılan 3000 kişi zılgıtlar eşliğinde cenazeleri toprağa verdi. Cenaze törenine katılan halkın çoğunluğunun çevre köylerden gelmesi dikkat çekti. Cenaze töreni sonrası düşman çok sayıda yurtseveri gözaltına aldı.

Kontra cinayetlerini tırmandırıyor

27 Mart yerel seçimleri yaklaştıkça, TC kontrgerillasını daha da aktifleştiriyor. Son iki hafta içinde 11 kişi katledildi. Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde bir kahvenin kontrgerillalarca taranması sonucu iki yurtsever şehit düştü.

1 Ocak günü kontra saldırıları Urfa ve Diyarbakır'da devam etti. 1 Ocak günü Diyarbakır şehir merkezinde meydana gelen 5 ayrı saldırıda 3 kişi ölürken, 3 kişi de yaralandı. İlk saldırı Fırat Üniversitesi Hastanesi doktorlarından Şehmus Akıncı'ya yapıldı. Akıncı eşi ile birlikte evinden çıkarken bir kişinin saldırısına uğrayarak şehit düştü. Daha sonra Mehmet Salih İzgi adlı genç, kontraların satırlı saldırısına uğrayarak ağır yaralandı. Üçüncü saldırı istasyon cadddesinde saat 10.00 sıralarında meydana geldi. Halide Kaya isimli bir kadın iki kişinin saldırısına uğrayarak yaralandı. Saat 12.00'de ise Bitpazarı civarında Hamit Demirci, 2 kişinin silahlı saldırısına uğrayarak şehit düştü. Aynı gün meydana gelen beşinci saldırı ise Turistik caddesinde Halit Pınar adlı kişiye yapıldı. Halit Pınar olay yerinde şehit düştü. Şehit düşen ve yaralananların tümünün çevrelerinde sevilen sayılan yurtseverler oldukları öğrenildi.

Aynı gün Urfa'da Yol-İş Sendikası başkanı Ahmet Bayık gece saat 01.00 sıralarında saldırıya uğradı. Bayık olayda yara almadan kurtuldu. 2 Şubat günü Diyarbakır bir kez daha kontra saldırılarına hedef oldu. Aynı gün meydana gelen 5 ayrı olayda 4 kişi şehit düşerken, 3 kişi de yaralandı. Saat 9.00 sıralarında uğradığı saldırısı sonucu ağır yaralandı. İkinci saldırı da ise 3 kişi yaralandı. Görgü tanıklarının anlatımına göre olay şöyle gelişti: "Saat 17.30 sıralarında sağır olan 3 kişi kaldırımda yürüyordu. Polis bu 3 kişiye dur ihtarında bulundu. Ancak sağır olduklarından dolayı durmadılar ve polis bunları taradı." Polisin taraması sonucu isimleri öğrenilmeyen 3 sağır kişi yaralandı. Üçüncü saldırı Ömer Güneş'e yönelik oldu. Güneş saat 09.00 sularında Cumhuriyet mahallesi petrol ofisinin arka kısmında bir kişinin silahlı saldırısına uğrayarak şehit düştü. Dördüncü saldırı Bağlar semti 4 Nisan Mahallesi'nde Arzum Kıraathanesi sahibi Faruk Baran'ın iş yerinde iki kişinin silahlı saldırısına uğramasıyla oldu. Baran olay yerinde şehit düştü. Beşinci ve son saldırı ise yine sabah saatlerinde Tekin Şahin adlı kişiye yönelik oldu. Saldırıya uğrayan Şahin ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Kürdistan insansızlaştırılmak isteniyor

Gerilla karşısında ordusu büyük bir dağınıklığı ve yenilgiyi yaşayan TC, sivil halkı hedef alarak katletmekte ve zorla köylerinden çıkarıp göçe zorlamaktadır. Son bir ay içinde yaklaşık 15 köy göçertildi, 22 köyün tüm insanları köy meydanında toplatılarak işkence edildi. TC, her türlü vahşet yöntemleriyle halkımızın üzerine gelirken, halkımız hiçbir taviz vermeden direniyor. Batman'ın Beşiri ilçesinde korucu olmadıkları gerekçesiyle, Beşiri Jandarma Tabur Komutanı Cengiz İlhan tarafından yaklaşık 30 köy muhtarına korucu olmaları için Şubat ayının 3'üne kadar süre verildi. Sürenin dolmasıyla muhtarlar yaptıkları basın toplantısında, korucu olmayacaklarını açıkladılar. Sason ve Tatvan'ın köylerinde de benzer uygulamalarla halk göçe zorlanmaktadır. Siirt'in Eruh ilçesine bağlı Derawüt köyü askerlerce basılarak 7 ev ateşe verildi. Ateşe verilen evlerin sahipleri korucu olmadıkları gerekçesiyle gözaltına alındı. 120 hanelik ve 1500 nüfusa sahip Derawütlülerin, köylerini yavaş yavaş boşalttıkları, Eruh ve Cizre'ye yerleştikleri belirtilmektedir. Silopi ilçesinin köylerine de devlet sürekli baskınlar yaparak halkı tehdit etmektedir. Halkın kışlık yiyecek ve giyeceklerini ateşe vermekte, hayvanlarını kurşuna dizmekte ve "eğer köylerinizi boşaltmazsanız sizi de hayvanlarınız gibi kurşuna dizeriz" tehditlerinde bulunmaktadır. Bu tehdit ve uygulamalara rağmen kimse köyünü terk etmiyor. Kürdistan'daki yoğun köy boşaltmalarına yönelik olarak ERNK Avrupa Örgütü 27 Ocak günü yaptığı açıklamada, "Bugün Kürdistan'da olanlar Bosna'da olanlardan katbekat fazladır. Yaşanan göç, coğrafyamızın tahribi, yakılan köyler, işlenen devlet cinayetleri dünyanın herhangi bir yerinde yaşananlardan katbekat ağır ve fazladır. Buna rağmen, Kürtlerin en ufak bir haklı tepkisini dahi terör olarak damgalamaya çalışan Avrupa devletleri ve uluslararası kurumlar tam bir çifte standart ve vurdum duymazlık tutumu sergilemektedirler" demektedir.

Karakollar boşaltılıyor

Türk ordusu gerillaya karşı koruyamadığı karakollarını boşaltarak, askerleri büyük taburlarda konumlandırıyor. Güçlerini büyük bir sayı ile operasyonlara süren TC, akşam saat 13.00 sularında geri çekerek korumaya alıyor. Son iki hafta içinde özellikle Serhat eyaletindeki güçlerini geri çekerek, alanda yeni düzenlemelere gittiği öğrenildi. Yüksekova'da bulunan taburun tugay haline dönüştürüldüğü ve operasyonlara en az 3 bin askerle çıktığı belirtilirken, son operasyonlarda aldığı ağır kayıplar sonrası bu sayıyı iki katına çıkardığı öğrenildi. Mart ayı öncesi ordusunda böyle bir düzenlemeye giden TC'nin bu yeni taktiğini gerilla komutanları şöyle değerlendiriyor; "Türk devleti Newroz ayı ile birlikte yoğun çatışmaların yaşanacağını biliyor. Bir cephe savaşı stratejisi uygulayarak, bizi bu şekilde sınırlamayı hedeflemektedir. Özellikle terhislerin durdurulması bu amaca yöneliktir." Köy yakmalarda ve adam öldürmede uzmanlaşan askerlerin bahar operasyonlarında daha barbar yöntemlere saldırılar yapacaklarını belirten gerilla ko mutanları, "Biz de devletin bu taktiğine karşı tedbirlerimizi aldık. Özellikle şehir merkezlerinde savaş alabildiğine yoğunlaşacaktır. Kırsal bölgelerde ordunun tüm operasyon kabiliyeti durdurulacak hale sokulacaktır. Kürdistan'ın her karış toprağı savaş alanı haline getirilecektir. Yoğun mayınlamalar, pusular, milislerin daha aktif eylemlere katılışı, halkın TC askerlerine yönelik suikast ve benzeri eylemleri yoğunlaştırılması ile ordu adım atamayacak duruma gelecektir" dediler.

Boru hattı bombalandı

Gerillalar 18 Ocak'ta Siirt-Kurtalan yolu üzerinde, Batura köprüsü altından geçen petrol boru hattını köprü ile birlikte havaya uçurdu.Çıkan yangın 1 hafta boyunca söndürülemedi. Yangını söndürmek için helikopter ve uçakların kullanılmasına rağmen, sonuç alınamadı ve boru hattından 1 hafta boyunca alevler yükseldi.

ARGK metropollerde vuruyor

Tuzla Piyade Okulu subaylarına yönelik olarak gerçekleştirilen bombalı saldırı da 4 yedek subay öldü, 30 kişi de yaralandı.

Kürdistan'da TC'nin katliamları sürdükçe metropollerin de bu tür olaylara sahne olmaya devam edeceği açıktır. "Tahrip edilen Kürdistan tahrip olan Türkiye olacaktır" gerçeği hiç bir zaman unutulmamalıdır.

ARGK'nin Ocak ayı savaş bilançosu

Basına ve kamuoyuna!

PKK önderliğinde özgür ve bağımsız Kürdistan'a doğru adım adım, kararlıca ilerleyen ulusal kurtuluş güçlerimiz, 1994 yılının ilk ayında kışın tüm dondurucu soğuğuna rağmen oldukça sıcak bir kışı, savaşı daha da şiddetlendirip boyutlandırarak, gündeme sokmayı başarmış ve sömürgeciliğin tüm imkanlarını kullanarak aralıksız geliştirmekte olduğu saldırıları da boşa çıkarmayı bilmiştir.

Sömürgeci Türk devletinin tüm yerli işbirlikçilerini yedeğine, emperyalist efendilerini de arkasına alarak halkımıza ve onun kurtuluş güçlerine yöneltiği askeri-diplomatik her türden saldırı, sadece TC'nin Kürdistan'dan daha da kovulmasına, bu temelde tarihi barbar yüzünü daha da açığa çıkartarak, vahşi gerçeğini sergilemesine ve halkımızın büyüyen birlik ve beraberliğinin gelişmesine yol açmıştır.

TC sömürgeciliği, gerilladan yediği darbelerle, masum Kürdistan halkına yönelerek, son çırpınışlarının acısını telafi etmeye çalışmıştır ve çalışmaktadır. Bu temelde savaşın şiddetlendiği alanlar başta olmak üzere, giderek tüm Kürdistanlı köylü ve şehirli halk kitlelerine göçertme, sindirme yönelimlerini arttırmış, çeteleştirmeyi zorla, işkence ile hala dayatmaktadır. Çapulculardan oluşan özel ordu güçlerini halkın üzerine saldırtmakta, masum insanları evlerinden alarak işkencehanelerde katletmekte, başlarını kesip yol kenarlarına atmakta, yurtsever din adamlarını katlederek cenazelerini helikopterlerden atmakta, bununla Kürdistan halkına ne kadar vahşi olduğunu göstererek sindirmeye, devrimden geri çekmeye ve o eski kölelik yaşamında tutmaya, kısaca tarihte ilk kez PKK öncülüğünde yakaladığı özgürlük ve bağımsızlık savaşımından vazgeçirtmek için elinden ne tür insanlık-dışı yöntem geliyorsa dayatarak sonuç almaya çalışmaktadır.

Kürdistan'da her gün köyler yakılmakta, savaş uçakları birbirinin peşi sıra köyleri, şehirleri bombalamakta, tanklarla, toplarla yerleşim yerleri düşürülmeye, sindirilmeye çalışılmakta, 'Kürdüm' diyen herkes tutuklanarak işkencehanelerde çürütülüp katledilmekte, halka ekonomik ambargo ve araç kullanma yasağı getirilmekte, hainlik, ajanlık, koruculuk zorla dayatılmakta, kısaca Kürdistan'da TC eliyle insanlık dünyanın gözleri önünde katledilmektedir. Özellikle yakınlaşan Mart seçimleri nedeniyle yurtsever belediye reisi adayları tehdit edilmekte, halkçı-yurtsever adaylar katledilmekte, korkutulmakta ve bunun yerine yerel işbirlikçi çete reisleri, hain aşiret reisleri devreye sokulmaya çalışılmakta, bununla halkın kendi demokratik seçimini yapmasının önü şimdiden tıkatılarak, tek taraflı devlet yanlısı bir seçime gitmenin koşulları yaratılmaya çalışılmaktadır.

TC'nin tüm bu kirli emellerine ve azgınca saldırılarına rağmen, Kürdistan Halk Kurtuluş gerilla güçleri eylemlerini tırmandırarak, özgür Kürdistan yolunda kurtarılmış alanlara doğru mücadeleyi geliştirmektedirler ve halkımız direnişiyle, yurduna sonsuz bağlılığıyla bu savaşımda kararlı olduğunu göstermekte, başarı azminden vazgeçmemekte, bu da TC'nin sonunun yakınlaştığını ve 94 yılının onun için bir ölüm-kalım yılı olduğunu ama daha çok ölüm yılı olacağını göstermektedir. Bu temelde ARGK'nin Ocak 94 eylem bilançosunu basına ve kamuoyuna açıklıyoruz:

1-Ocak ayı içerisinde ARGK gerillalarının 13'ü yol denetimi eylemi olmak üzere, 193 ayrı noktada gerçekleştirdikleri eylemlerde, 14'ü rütbeli olmak üzere 371 asker ölmüş, 9'u rütbeli olmak üzere 233 asker yaralanmış, 63 köy korucusu ölmüş, 56 köy korucusu yaralanmış, ajan, polis, kontra, işbirlikçi olan 54 kişi ölmüş, 47 kişi yaralanmış, devlet işbirlikçisi, korucu ve korucu yakını olan 50 kişi tutuklanmış, bir kısmı sorgulanarak serbest bırakılmıştır. Diğerlerinin sorguları ise sürmektedir.

2-Bu eylemlerde 49 gerilla şehit düşmüş, 31 gerilla yaralanmış, yaralı gerillalar ARGK imkanlarınca tedavi edilmiştir.

3-Bu eylemlerde TC ordu güçlerinden, köy korucularından, işbirlikçilerinden ve polis vb. özel savaş güçlerinden, 29 uzun namlulu silah, 71 tabanca, 1 roketatar, 1 orta otomatik silah, 3000 adet muhtelif çapta mermi, 1221 adet şarjör, 57 adet mayın, 5 adet el bombası, 6 adet roket, 3 adet telsiz, 3 adet dürbün, 39 milyon TL, 240 koyun kamulaştırılmıştır.

4-Bu eylemler sonucunda, 2 adet savaş uçağı, 3 adet helikopter, 4 adet tank, 4 adet panzer ve 24 adet araç roketlenerek, yakılarak veya darbelenerek savaş dışı bırakılmıştır.

5-Gerilla eylemleri sonucunda güvenliğini sağlayamayan 2 garnizon devlet tarafından boşaltılmış, ayrıca askeri karakol olarak kullanılan 7 okul ve 4 karakol binası yakılmıştır.

6-Köy korucularına yönelik olarak geliştirilen eylemler ve uygulanan politika sonucu 6 köy toptan, çeşitli köylerden de 68 korucu silah bırakarak ARGK gerillalarının ve Kürdistan yurtsever halkının affına sığınmıştır.

7-Türk devletinin Kürdistan'da geliştirdiği özel savaş politika ve uygulamalarına karşılık, binlerce Kürdistanlının katılımıyla 17 ayrı noktada protesto, gösteri, yürüyüş vb. kitle eylemliliği gelişmiştir.

1 Şubat 1994
ARGK Ana Karargah Komutanlığı
Basın Bürosu

Seyit Rıza Gecesi'nde ulusal birlik

Dersim isyanı lideri Seyit Rıza'nın anısına Berlin'de düzenlenen ve 2 bin 500 Kürdistanlı'nın katıldığı gece büyük bir coşkuyla geçti. Berlin Demokratik Esnaflar Birliği'nin, Berlin Teknik Üniversitesi büyük anfisinde düzenlediği gecede, bir konuşma yapan ERNK Avrupa temsilcilerinden Mustafa Karasu, Dersim'in Kürdistan tarihinde büyük bir direniş geleneğine sahip olduğunu belirtti. Karasu, düşmanların geçmişte Kürdistan'daki isyan hareketlerini parçalayarak bastırdığını, günümüzde ise her türlü oyuna rağmen bunu başaramadığını söyledi. ERNK Temsilcisi Karasu, "PKK ve Başkan APO'nun şahsında Kürdistan'da birlik sağlanmıştır" dedi. Karasu, Dersim isyanının niteliğini anlatırken de, "Kürt aydınları" üzerinde durdu. Dr. Nuri Dersimi ve Seyit Rıza'nın gerçek birer aydın olduğunu belirten Karasu, onların halk içindeki çalışmalarını örnekledi. Konuşmasının sonunda, Türk savaş uçaklarının Güney Kürdistan'da bulunan ARGK'nin Zelê kampına düzenlediği saldırıya değinen Karasu, bu saldırının fiyasko ile sonuçlandığını, çünkü gerillanın bu saldırıya hazır olduğunu belirtti. Söz konusu saldırıda sadece kadın ve çocukların zarar gördüğünü belirten Karasu, "Gerilla sadece dün değil, her gün, her saat böyle saldırılara hazırdır" dedi. ERNK Temsilcisi Mustafa Karasu'nun konuşması büyük ilgi toplarken, geceye katılanlar sık sık "Bıji Serok APO, Bıji PKK" sloganları attılar.

Cumartesi günü saat 14.00'de başlayan Seyit Rıza gecesine Yalçın Küçük de katıldı. Küçük, konuşmasında, Şex Said'in, Seyit Rıza'nın, PKK'nin ve Başkan APO'nun mücadelesinde yeniden dirildiğini belirtti. Yaklaşık yedi saat süren geceye ayrıca Koma Botan, Ferhat Tunç, Ahmet Kaya gibi sanatçılarla, Kürt folklor grupları da katıldı. Çeşitli kurum ve kuruluşların dayanışma mesajlarının okunduğu gecede, sürekli PKK lehine sloganlar atıldı.

Geceye katılan Kürt kitlesinin çoğunluğunun "Alevi" kökenli olması, "ulusal birlik" lehine yapılan konuşmaların yoğun alkışlarla karşılanması, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi karşıtı dernek ve oluşumlara verilen anlamlı bir mesaj oldu.

DEP'in Avrupa temasları

DEP'in 27 Mart yerel seçimleri konusunda Belçika, Hollanda, İngiltere, Danimarka, İsveç, Finlandiya ve Almanya'da gerçekleştirdiği 10 günlük diplomasi atağı Bonn'da yapılan bir basın açıklamasıyla sonuçlandırıldı.

Heyetler adına DEP Milletvekili ve Genelbaşkan Yardımcısı Remzi Kartal imzasıyla yapılan açıklamada, Türkiye'de resmi devlet politikasının Kürt realitesini inkar ettiği ve Kürt sorununu askeri yöntemlerle çözmek istediği kaydedilerek, 27 Mart seçimlerinde de DEP'in sandık başında susturulmaya çalışılacağı ifade edildi. Avrupa'daki temasları sırasında bu nedenle Newroz ve yerel seçimler için gözlemci heyetleri talep ettiklerini ve Batı'nın Türkiye'ye sunduğu ve Kürt sorununun siyasi, barışçıl çözümünü engelleyen yardımların durdurulmasını istediklerini belirtildi. Kartal, Kürt sorununun çözümünün PKK'siz olamayacağı bir sürece girildiğini vurgulayarak, şöyle dedi: "Gezimizin amacı, Newroz bayramı ve 27 Mart yerel seçimleri için uluslararası gözlemci heyetlerinin davet edilmesiydi. Sevindirici bir şekilde bu çağrımız birçok parti, milletvekili ve demokratik kuruluşlar tarafından ciddiyetle yanıtlandı. Bu nedenle Avrupa'nın birçok ülkesinden çok sayıda gözlemci heyetin gelmesini bekliyoruz. Tabii ki çağrımız aynı zamanda basın-yayın temsilcilerine de yöneliktir."

BERLİN'DE PKK YASAĞIYLA İLGİLİ PANEL

Almanya'nın PKK'ye yönelik yasağıyla ilgili tartışmalar sürüyor. Berlin Üniversitesi Öğrenciler Birliği tarafından "PKK yasağı: Teröre karşı mücadele mi, yoksa Türk rejimi ile işbirliği mi?" adlı bir panel düzenlendi. Panele konuşmacı olarak Prof. Wolf Dieter Narr (Üniversitede siyaset bilimci), Medico International adına Rondal Ofteringer ve Militarizme Karşı Kampanya'dan Alexander Ewald katıldı.

Rondal Ofteringer, PKK'ye yönelik yasağın yeni bir şey olmadığını, Almanya devletinin 1987'den bu yana PKK'ye yönelik bir dizi yasaklamaların ve girişimlerinin (Düsseldorf davası) var olduğunu kaydetti. Alman ve Türk polisinin birlikte çalıştığını, PKK'ye yönelik yasaklama ile Almanya'nın, TC'nin katliamlarına yeşil ışık yaktığını belirten Ofteringer, kendisine demokratım, ilericiyim insanım diyen herkesin bu duruma karşı çıkması gerektiğini söyledi.

Prof. Wolf Dieter Narr ise sözkonusu yasaklama kararının Almanya'nın 1972'den bu yana güçlü devlet olma yolunda almış olduğu kararla ilgili olduğunu ifade ederek, şöyle konuştu: "Şimdi bu yasakları nasıl delebiliriz, Kürtlerle nasıl dayanışmada bulunabiliriz? Bizim üstümüze düşen görevler nedir? Bunları tartışmalıyız ve üzerimize düşeni yapmalıyız."

Son olarak konuşan Alexander Ewald da, "Almanya, PKK'yi yasaklama kararını TC için değil, kendisi için almıştır. Güçlü olmak için alınan bir karardır. Tarihte olduğu gibi Ön Asya'daki çıkarları için TC'yi kullanacaktır. Almanya, ABD ve Japonya'nın çekişmesi, Ortadoğu'da başta Kürtler olmak üzere diğer halkları da etkileyecektir" dedi. Ewald da diğer konuşmacılar gibi Kürt halkıyla somut dayanışmada bulunulması gerektiğini vurgulayarak, 12 Mart'ta Bonn'da yapılacak olan "Kürdistan'a Özgürlük" yürüyüşü ve mitingine yığınsal katılım için çabaların yoğunlaştırılması gerektiğini sözlerine ekledi.

Kürt-Alman dostluğu

Stuttgart Kürt-Alman Dostluk Derneği'nin kuruluşu 29 Ocak günü DGB binasında yapılan basın toplantısı ardından kitlesel bir toplantıyla kutlandı. 1000'den fazla Kürt ve Alman'ın yer aldığı kutlama gecesinde yabancı dayanışmacıların çokluğu dikkat çekti. SDP'li Milletvekili Eberhard Lorenz daha çok Alman basınını eleştirdiği konuşmasında, Alman basınının Kürtler konusunda Türk devletinin resmi organı olan AA'na dayalı olarak haber vermesini eleştirdi. Lorenz devamla "Eğer burada milletvekilleri ve gazeteciler olsaydı, HEP ve DEP'e olan baskıları ve milletvekillerinin nasıl katledildiğini anlatacaktım. Burada bulunan tek bir Kürdün, tek bir damla kanın akmasından yana olduğuna inanmıyorum, ama Kürtlerin boyunlarını uzatan kurbanlık koyun olmayı kabul etmeyeceklerini de kabul ediyorum" diyen Lorenz, dernek bünyesinde yer alan Almanlara çok büyük görevler düştüğünü belirterek konuşmasını sonuçlandırdı.

Yeşiller Eyalet Yöneticisi Cem Özdemir ise konuşmasında, "Türk devleti artık PKK ile siyasi çözüme oturmalıdır. Eğer gerçekten devlet çözüm arıyorsa yaptığı uygulamaları hemen bırakmalıdır. 27 Mart ara seçimleri önemli bir fırsattır. Seçimlerin demokratik bir ortamda yapılması için Yeşiller Partisi olarak çalışacağız"

Yunan PASOK Partisi Eyalet Temsilcisi Babis Groupoulis, konuşmasında Alman devletinin Kürt halkına karşı Türkiye'ye verdiği askeri, ekonomik ve siyasi desteği eleştirerek, Kürt halkının özgürlük mücadelesini desteklediklerini vurguladı. Kürsüye gelen din adamı Melle Ahmet'in okuduğu direniş ve yurtseverlik şiirleri, salondakileri bir anda coşturdu. ERNK bayrakları ve ulusal Önder Başkan APO'nun resimleri ile süslü salonda Koma Jiyan folklor ekibi ve sanatçılar türkü ve oyunlarıyla geceye renk kattılar.

İmdat Yılmaz'a Türk kontrasının saldırısı

Kürdistan Komite Kopenhag temsilcisi İmdat Yılmaz Lyngby şehrindeki evinin girişinde uğradığı silahlı saldırı sonucu ağır yaralandı. 8 Şubat 1994 günü gerçekleşen saldırıdan sonra Kürdistan Komite lokallerini basan Danimarka polisi 20 Kürt yurtseverini gözaltına aldı. İmdat Yılmaz'ın saldırıya uğrayıp yaralanmasıyla ilgili olarak bir açıklama da bulunan ERNK Avrupa temsilcilerinden Hasan Sipan "Biz daha öncede Türk devletinin halkımıza karşı Avrupa'da bu tür yönelimler içerisine gireceği konusunda Avrpa devletlerine uyarılar yaptık. Danimarka'daki cinayet girişimini tepki grupları veya benzeri gruplar yapmamıştır. Saldırı Türk konsolosluğunun verdiği bilgiler doğrultusunda Özel Harp Dairesi'nce planlanan bir saldırıdır. Bir Danimarka yetkilisinin 'iç hesaplaşmadır' şeklindeki sözleri olayı saptırma iseminin dışında hiçbir anlam ifade etmemektedir. Olayı aydınlatıp araştırmaları gerekirken, olayı başka yönlere kaydırma çabalarını halkımız esefle karşılamaktadır. Hiçbir gerçekliğe dayanmayan bu tür açıklamaların halkımız tarafından tepki ile karşılandığını herkesin bilmesi gerkir. Danimarkalı yetkililer olayın faillerini bulup ortaya çıkarmalıdır. Avrupa devletlerinin bu tür olaylara karşı sessiz kalmaları TC'ye cesaret verdiğini ve yapılacak saldırılarda kendilerinin de büyük oranda sorumluluklarının olacağını hatırlatmak isteriz" dedi.

KISA KISA KISA ...

❒ Kürdistan'a parlamento heyeti

Kuzey Ren Westfalya Eyaleti Parlamento Başkanı Christoph Grimm, Federal Parlamento Başkanı Rita Süssmuth'a yaptığı çağrıda, Almanya Parlamentosu'nun Kürdistan'a Mart'taki yerel seçimler için bir gözlemci heyeti göndermesini istedi. Grimm, Kürdistan sorununun PKK'siz çözülemeyeceği görüşünde olduğunu belirterek, 27 Mart'taki seçimlerin Almanya Federal Meclisi tarafından Kürdistan'da izlenmesi gerektiğini kaydetti ve şöyle konuştu: "Elimizdeki bilgiler yerel seçimlere Kürdistan'da eleştirel gözle bakmamızı zorunlu kılıyor. Bu durum özellikle Almanya Federal Parlamentosu'nu sorumlu kılmaktadır." Grimm'in açıklamasında Güneydoğu değil, Kürdistan sözcüğünü kullanması dikkat çekti.

❒ Heyva Sor tanıtım gecesi

Heyva Sor'a Kürdistan (-Kürt Kızılay) tanıtım gecesi 27 Ocak 1994 günü Stockholm'da düzenlendi. 300'den fazla Kürt ve yabancı konuğun katıldığı gecede, Heyva Sor'un çalışmaları anlatıldı, 1994 Newroz'u ve 27 Mart seçimleri için devletin katliamlarına dikkat çekildi.

❒ Davos'ta Demirel'e protesto

Dünya Ekonomik forumu toplantısına katılmak için Davos'a gelen Süleyman Demirel ikili görüşmeler esnasında Kürtlerin protestosuyla karşılaştı. İsrail Dışişleri bakanı Şimon Peres ile Orta Asya Türk Cumhuriyetleri devlet başkanları ile görüşen Demirel'i protesto eylemine Meksikalılar da katıldı. Basına yapılan açıklamalarda Kohl, Demirel, Peres ve Salinas'ın kendi ekonomik çıkarları için milyonlarca insanın hayatını hiçe saydıkları, bunun da daha fazla savaş, daha fazla açlık ve sefalet anlamına geleceği belirtildi. Gösterilerde sık sık "katil Salinas, katil Demirel" sloganları atıldı.

❒ Fransa'dan Kürtlere saldırı

18 Kasım'da Fransa'da halkımıza yönelik olarak başlatılan polis operasyonundan sonra gözaltına alınan 100'ün üzerinde yurtseverden 16'sı halen gözaltında tutulurken, Fransız polisi operasyonlarına devam ederek yurtseverleri gözaltına alma uygulamasına yenilerini ekliyor. Geçen hafta gözaltına alınan Kürdistan İnformation Bürosu temsilcisi Azad Dere'nin Tarn şehrinde zorunlu ikamete tabi tutulduğu öğrenildi. Görüştüğümüz yurtseverler Fransa'nın bu uygulamalarının TC'nin katliamlarına destek vermenin açık ifadesi olduğunu belirterek Fransa'nın bu tavrını kınadılar.

KISA KISA KISA ...

Kuzey İrlanda için gösteri

İngiltere'nin başkenti Londra'da binlerce kişi İngiliz güçlerinin Kuzey İrlanda'ya yerleştirilmesinin 25. yıldönümüne raslayan gösterilerde yapılan konuşmalarda "İngiltere'nin İrlanda'dan çekilme zamanı gelmiştir" denildi.

MRAP: Yabancılar potansiyel suçlu gösteriliyor

Fransa'da sağcı hükmetlerin çıkardığı yabancı düşmanı yasalara karşı Paris'te 40 bin kişi yürüdü. yürüyüşe Kürtlerin yanısıra birçok Türk kurum ve kuruluşu da katıldı. Kürtlere yapılan baskılara karşı suyarlı olduklarını belirten MRAP yöneticileri (Irkçılığa Karşı Halkların Kardeşliği Örgütü) Kürtlere yapılan baskılara duyarlı olduklarını halen tutuklu ve zorunlu gözetim altında bulunan Kürtlerin serbest bırakılması için 60'a yakın kuruluşla ortaklaşa bir imza kampanyası yürüttüklerini açıkladılar.

El Salvador'da FMLN'nin seçim adayı öldürüldü

Farabundo Marti Ulusal kurtuluş Cephesi'nin (FMLN) Mart ayında yapılacak seçimlerde göstereceği adaylardan biri daha Ocak ayı içerisinde sağcı çeteler tarafından öldürüldü. FMLN Yetkilileri 20 Mart'a katılacağımız ilk seçimlerde göstereceğimiz başarı sağcı çeverleri ürküttü. Kilit görevlerden birisi için aday gösterdiğimiz arkadaşımız Simon Bara'da olay öncesinde de çeşitli tehditler almıştı dediler.

Zapata Ulusal Kurtuluş Ordusu (EZLN) önderliğindeki yoksul köylüler ve müttefikleri ayaklandı

ÖZGÜR OLMAK İÇİN AYAKLANDIK

Meksika yeni yıla umutla girdi. Zapata Ulusal Kurtuluş Ordusu önderliğindeki güçler, Carlos Salinas diktatörlüğüne karşı ayaklandı.

Meksika'nın en güney eyaleti Chiaps'da başlayan ayaklanma kısa zamanda ülkenin her tarafında hissedildi. Chiaps eyaletinde bazı kasabaları ele geçiren EZLN taraftarları, ele geçirdikleri bölgelerde elektrik ve telefon hatlarını kestiler, radyo istasyonlarını ele geçirdiler, amaçlarını ve isteklerini bütün Meksika'ya ve dünyaya duyurdular. İsimlerini 20. yüzyılın başındaki ilk büyük köylü hareketinin lideri Emiliano Zapata'dan alan Zapata Ulusal Kurtuluş Ordusu, Chiasp eyaletindeki yaylalarda topraklarını kaybetmiş yoksul, topraksız köylülerden oluşuyor. Ağırlıklı olarak Maya asıllı köylülerden oluşan Zapatalar, 1988'de iş başına gelen Carlos Salinas de Görtiari'nin diktatörlüğüne karşı, ilerici din adamları ile kendisi de Güney Amerikalı olan Emiliano Zapata'nın oğlunun önderlik ettiği Ayala Toprak Devrimi ulusal koordinasyon komitesi ve liderleri 1974'te bir baskında öldürülen Lucio Cabanas'ın ihtilalci işçi-köylü partisinin taraftarları ile yakın ilişki içerisinde bulunuyorlar.

Carlos Salinas'ın iktidara gelmesinden önce Ejidos adı verilen tarımsal komünlerde yaşayan Maya asıllı köylülerin Salinas'ın iktidara gelmesinden sonra, devlet destekli krediler, kesilmesi üzerine daha da yoksullaşmışlar, bu tarihten sonra örgütlenmeye hız vermişlerdi. Birçok solcu politik örgüt, örgütlenmelerinin ağırlığını bu komünlerde gerçekleştirmiş, en güçlü ve kalıcı örgütlenmeyi EZNL başarmıştı.

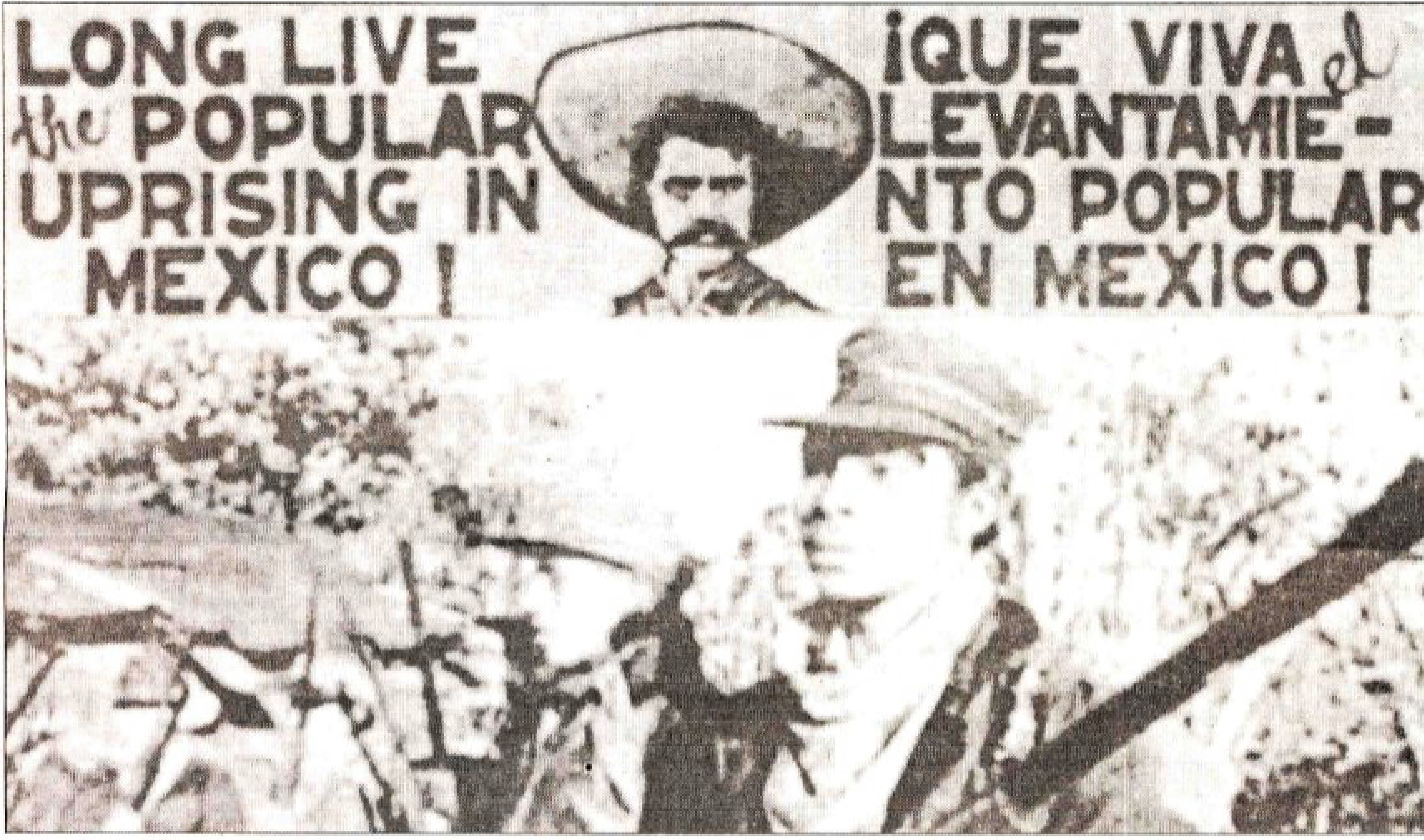
EZNL'nin ayaklanmayı başlattığı gün, çok önemli bir tarihe denk geliyor. Salinas diktatörlüğü Orta ve Güney Amerika'da en Amerikancı yönetimlerden biri olarak tanınıyor ve bu diktatörlüğe karşı uzun yıllardır mücadele edilmesi, son olarak 1 Ocak 1994'te Amerika ile imzalanan Serbest Ticaret Antlaşması (NAFTA)'nın yürürlüğe girmesi, yoksul köylülerin harekete geçmesini sağladı. Bu anlaşma ile Meksika sanayasi ve tarımı bir avuç toprak ağasının ve tekelcinin eline geçiyordu.

Meksika'nın en geri eyaleti olan Chiaps'da halkın %35'i okuma yazma bilmiyor, %67-'sinin karanlıkta olduğu bölge milli gelirden çok düşük pay alıyor. Zapataistlerin ayaklanmasının ardından Meksika ordusu gerillaların bulunduğu bölgeleri yoğun bir şekilde bombalaması ve birçok sivilin yaşamını yitirmesinden sonra Salinas diktatörlüğünün Zapata Ulusal Kurtuluş Ordusu yetkilileriyle görüşmek için diyalog başlatmayı istemesi ancak bunun reddedildiği, EZNL'nin gücünden kaynaklanıyor.

EZNL komutanlarından Mario; Chiaps'da başlayıp, başka bölgelerde de etkisini gösteren ayaklanma için "Özgür olmak için ayaklandık. Gerçek bir barış istiyoruz. Biz Zapataistler silahla ayaklanan yoksullarız. Zapata adını taşımaktan gururluyuz. Çünkü o bütün Meksikalılara toprak vermek istedi. Fakat burjuvazi tarafından katledildi. Biz ordu gibi masum halka saldırmıyoruz. Açlığın ve işsizliğin yolaçtığı şiddete, seçim komedisine karşı sosyalizm için mücadele ediyoruz" dedi.

1982 ile 1988 yılları arasında Chiaps bölgesinde valilik yapan Absalon Castellenos'un ayaklanma esnasında rehin alındığını, köylülere kötü muamele yapmaktan ve onları öldürmek suçundan yargılandığını, ancak hükümetin elinde bulunan gerillalarla değiş-tokuş yapılabileceği bildirilirken, Salinas'ın hükümeti temsilen Manuel Comcho Solisi'nin gerillalarla görüşmeler için görevlendirdiği, 34 yıldır yerli halkın kararlı savunucusu olarak tanınan Piskopos Ruizin'in de içinde bulunduğu köylü liderlerle görüşmelerin birkaç gün içerisinde başlıyabileceği ifade edildi.

20. yüzyılın başlarında yenilen Zapataistler bugün çok güçlü bir halk desteğine sahipler. Toplumun çeşitli kesimleriyle ittifaklar kurmuş durumdalar. İhtilaller ülkesi olan Latin Amerika'da 21. yüzyıla girmeden Zapataistler haklılıklarından dolayı kazanma şansı çok yüksek görünüyor. Bugünden bazı mevzileri kazandılar ve gelecek için umutlu konuşuyorlar. Görülen odur ki 21. yüzyıl ezilen ulusların ve yoksulların yüzyılı olacak.

AYDIN KİMLİKLERİ

İRFAN DAYIOĞLU

> Bugünün gerçek Türk aydın tipi devletçi aydın geleneği ile kopuşan ve soylarının "Kemal Pir, Haki Karer"lerden geldiğini söyleyen bir avuç yiğit insandır. Ve bu aydın gelenek, bugün sol içinde egemen olmasa da, küçük bir azınlık olarak bulunsa da geleceğin temsilcileri olacaktır.

Çok biliyorlar, çok bilmişler zora gelemiyorlar. Zora gelemeyenler, sözde devrim, özde içinde bulundukları konumun teorisini üretiyorlar.

Devrimin politik bir mücadele olduğunu, politik mücadelenin bedel gerektirdiğini biliyorlar, ancak en önce onlar politik mücadeleden vebadan kaçar gibi kaçıyorlar. Tarihlerinin hiçbir döneminde devrimci yaşamı göze alamadıkları için, "devrimci" düşünüyorlar, burjuva yaşıyorlar. Kendi konumlarını meşrulaştırmak için, toplumun tüm kesimlerine, tüm ilerici katmanlara "modern"lik adı altında kendi burjuva yoz yaşamlarını dayatıyorlar, ayrıcalık istiyorlar, ayrıcalıklı olduklarına herkesi inandırmaya çalışarak, halk gerçekliğinden kopuşlarına kılıf uyduruyorlar. Bu tanım özellikle Türk aydınına, genelde ise bilge aydınına uyuyor.

"Devrimcilik, en güzeli yaşamaktır, en güzeli giyinmek, en güzeli yiyip-içmektir felsefesi" ile, toplum gerçekliğinden, içinde bulunulan durumdan kopuk, saksı devrimciliği yapıyorlar. Onlar aydınlıklarının halklarının acı ve zulüm çekmesi uğruna oluştuğunu unutarak, halkın yarattığı değerlerle kazandıkları "ayrıcalıklarını", halka ve devrim davasına dayatıyorlar.

Bu anlayışın özünde, insanı doğuştan ayrıcalıklı gören burjuva mantığı yatıyor. Kendi olanaklarının başkasının elinde olmasi durumunda, onların da kendileri gibi "aydın" olabileceğine inanmıyorlar ve "ayrıcalıklı" durumlarının tanrı vergisi olduğuna inanıyorlar. Oysa aydın herşeyden önce mevcut iktidar yapısıyla çelişen ve iktidar baskısına karşı mücadele eden bireydir. Batılı toplumun aydını bu şekilde ortaya çıkarken, Osmanlıda aydın devlet eliyle ve devlet fideliğinde yetişmiş, devletin emriyle aydınlaşmıştır. Türk aydını tarihinin hiçbir döneminde devletle kopuşamamıştır. Jön Türk hareketinin başlatıcıları Namık Kemal ve Ziya Paşa'ların bir ayakları da hep sarayın içinde olmuştur. O soydan geldiğini iddia eden bugünün Türk aydını da devlet içinde bağlantılı olmayı her zaman bir meziyet gibi göstermeye çalışıyor. Devlete "silah çektiğini" söylediği halde, devlet maaşı ile yaşam sürdürebilmektedir. Bu Türk aydınının handikapıdır.

O, devlete "karşı çıkmasına" karşın, devlet içindeki ilişkilerine güvendiği kadar, devrimci harekete güven duyamamıştır. Türk devrimci aydını da, "en insani düzeni, sınıfsız toplumu" savunmasına karşı, bu yüce amaca ulaşmak için katlanılması gereken zorluklara gelemiyor, devrimciliği bir yaşam biçimi değil, bir yaşam aracı olduğu sürece savuruyor. Bu durum istisna birkaç Tür aydınını görmediğimiz şeklinde anlaşılmamalıdır. Bugünün gerçek Türk aydın tipi devletçi aydın geleneği ile kopuşan ve soylarının "Kemal Pir, Haki Karer"lerden geldiğini söyleyen bir avuç yiğit insandır. Ve bu aydın gelenek, bugün sol içinde egemen olmasa da, küçük bir azınlık olarak bulunsa da geleceğin temsilcileri olacaktır.

Bazı Türk aydınlarının bugün TC'nin baskılarını, katliamlarını, Kürt halkına ve özgürlük mücadelesine karşı yok etme politikalarını kınaması en doğal insani görev iken, bazıları böylesi bir tavrı kendilerinin devrimcilere gösterdiği bir lütuf gibi sunmaya çalışarak, yaptıkları insanlık görevlerinden dolayı devrimci hareketten ve özellikle özgürlük hareketinden ayrıcalık bekler konumlara düşüyorlar. "Biz en zor koşullarda, birçok olanağı teperek sizi destekliyoruz, ancak devrimciler bize sıcak ilgi göstermiyor vb." yakınmalar içine giren bu aydın tipinin devrimci aydınla uzak yakın alakası olabilir mi? Türkiyeli aydın bunu hep böyle gördüğü için, kendini bulunmaz hint kumaşı zannettiği için, geçmişte de, bugün de içinde olması, önderlik etmesi gereken devrimci hareketten uzak durmuş, "yakınlaştığı" dönemlerde ise hep özel ilgi beklemiş, bu "ilgiyi" göremediği için de yeniden devletin kucağına gitmiştir.

Şimdi insanın aklına geliyor, bugün Kürt özgürlük hareketini desteklediği için, özel ayrıcalık bekleyenlerden, Türkiye devrimi için binlerce şehit veren Kürt devrimciler ne istemelidir? Bugün Kürdistan devrimi için canını veren Türk devrimcileri onlara ne söylemelidir? Bugün "bizim devrimimiz, sadece Kürt halkının değil, başta Türk halkı olmak üzere, bütün bölge halklarının kurtuluşu içindir" diyen PKK önderliği ne söylemelidir? Türkiyeli devrimci, aydın bugün Kürdistan devriminde kendi devrimini gördüğü için, insanlığın kurtuluşunu gördüğü için destek olma zorunluluğundadır. Devrimcilik yapmak, insanlık için kavgayı seçmek, birilerini sevdiğimiz, birilerine lütuf olsun diye yaptığımız bir iş değil, kendi özgür irademizle, kendi bilincimizle yaptığımız bir iştir. Zorluklarını da erdemlerini de bilerek ve isteyerek yer aldığımız bir insanlık kavgasıdır. Bu anlamda, devrimcilik yaparken, kişinin birilerinden ilgi beklemesi, ayrıcalık beklemesi diye birşey olamaz. Bunu isteyen mantığın, yaptığı hizmetler karşısında devletten maaş isteyen mantıktan farkı yoktur.

Çünkü devrimcilik, bir büyük ortaklıktır, bir büyük kolektivitedir. Bugün Kürt özgürlük mücadelesini desteklemek ise kimseye lütuf değil, bir insan olma onurudur. İnsan olmanın en büyük erdemi de onurlu yaşamdır.

Bu bölgede devrimcilik yapan, devrimcilik yapmaya çalışan, aydın onuruyla yaşamak isteyen her birey, insanlık için, insanlığın ayaklar altına alındığı, metalaştırmanın doruğa ulaştığı bir dönemde bir umut haline gelen ve Kürt halkının olduğu kadar, bölge halklarının da onurunu koruyan Kürt özgürlük hareketine destek olmak, onunla dayanışma içinde bulunmak durumundadır. Bu herşeyden öte insan olmanın gereğidir.

KÜRDİSTAN ÜZERİNDE YOĞUNLAŞAN DİPLOMATİK TRAFİK VE SONUÇLARI

Kürdistan sorunu gelinen aşamada sözcüğün gerçek anlamıyla tam bir uluslararası sorun durumuna dönüşmüş bulunuyor. Ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş savaşı sömürgeci egemenliğin çöküş sürecini hızlandırdıkça, iyice netleşen karşı-devrim cephesi de saldırılarını yoğunlaştırıyor. Başka bir deyişle neredeyse bütün bir emperyalist sistem halk savaşı karşısında sıkışan faşist Türk rejiminin yardımına koşuyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve öncü partisine karşı bir uluslararası saldırı cephesi kuruluyor. Bu temelde Ankara oldukça yoğun bir diplomatik trafiğe sahne oluyor. Emperyalist çevrelerin diplomatik seferlerini sömürgeci devletler ve gerici Ortadoğu ülkelerinin heyetleri izliyor. Gerçekleşen politik-diplomatik görüşmelerin ana konusunu Kürdistan sorunu oluşturuyor. Bu görüşmelerde esas olarak Kürdistan'daki halk savaşıyla nasıl başa çıkılacağı tartışılıyor; yeni planlar oluşturuluyor. Yıllardan beri sömürgeci Türk devletine destek sağlayarak, ulusal inkar ve imha politikasının kesin sonuca götürülmesine büyük katkılarda bulunan emperyalistler, bu uygulamanın ters teptiğini ve sömürgeci egemenliğin işlemez duruma geldiğini gördükleri için, şimdi doğrudan devreye girme gereğini duyuyorlar. ABD emperyalizmi ve Avrupa'nın önde gelen emperyalist hükümetleri, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da tırmandırdıkları özel savaşın sorunun devrimci yoldan çözümüne ivme kazandırmaktan başka bir işe yaramadığını fark etmiş bulunuyorlar. Bu nedenle sorunun çözümünde TC'yi farklı adımlar atmaya zorluyorlar. Kuşkusuz sömürgeci TC ile ABD emperyalizminin de içinde yer aldığı emperyalist Batı, Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşının bastırılması ortak hedefinde birleşiyor. Aralarındaki başlıca farklılık, bu hedefe ulaşmada yöntemlerin zenginleştirilmesi noktasında ortaya çıkıyor. Emperyalist Batı, PKK'ye ve ulusal kurtuluş hareketine karşı savaşın hızından hiçbir şey kaybetmeksizin sürdürülmesini, ancak buna bağlı olarak Kürtlere bazı "azınlık hakları"nın tanınması istiyor ve bunun için TC'yi ikna etmeye çalışıyor. Kısacası ülkemizde gelişen kurtuluş savaşı mevcut durumda emperyalist sistemi pratikte karşısında bulurken, Kürdistan sorunu da emperyalizmin doğrudan müdahalede bulunma gereğini duyduğu temel bir sorun olarak öne çıkıyor.

Üçlü zirvede Kürdistan

Bilindiği gibi, Almanya Federal Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı, 22 Kasım 1993 tarihli kararı ile bu ülkedeki çeşitli Kürt derneklerini PKK'nin "yan örgütleri" oldukları gerekçesiyle yasaklamış; bunların Almanya'nın "iç güvenliği"ni tehdit ettiğini ve "halkların dostluğu" düşüncesine aykırı faaliyetlerde bulunduğunu iddia etmişti. Almanya'nın tutumunu Fransa'da benzer kararı ve saldırılarla gerçekleştirmişti. Başkan APO'nun da vurguladığı üzere, PKK'nin emperyalist çevreler tarafından "terörist örgütler" kategorisine sokulması, bunun da ötesinde emperyalist hükümetlerin kendi iç hukuklarını çiğneyerek Kürtlerin demokratik örgütlenmelerini yasaklamaları, PKK'nin ve önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinin, emperyalizmin "yeni dünya düzeni"ne karşı ciddi tehdit oluşturur bir güç konumuna yükseldiğine işaret etmekteydi. Dolayısıyla bu tutum hiç de beklenmeyen bir gelişme değildi.

Almanya, İngiltere ve Türkiye'nin katılacağı "üçlü danışma toplantıları" önerisi, Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel tarafından söz konusu yasaklama kararının hemen ertesinde ortaya atılmış ve Türkiye tarafından derhal benimsenmişti. Öngörülen bu toplantı 20 Ocak 1994 tarihinde Ankara'da yapıldı. Süreklilik arzedeceği ve ikincisinin Londra'da gerçekleşeceği belirtilen bu "üçlü danışma toplantısı"nın ilkinde Irak, Kürdistan, Kıbrıs ve Bosna-Hersek sorunu ile Türkiye-Avrupa ilişkileri konularının ele alındığı açıklandı. Doğal olarak toplantı gündeminin en önemli sorunu Kürdistan sorunuydu.

Gerek Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, gerekse İngiliz meslektaşı Douglas Hurd, PKK'ye karşı sürdürmekte olduğu savaşta Türk devletinin sonuna kadar desteklediklerini dolaysız bir biçimde dile getirdiler. Bunun yanısıra, Hurd, insan hakları ve demokratikleşmenin "terörizme kurban edilmemesi" gerektiğini söylerken, Kinkel de Türkiye'nin yerine getirmek zorunda olduğu "ev ödevleri"nden söz etti. TC'yi hiç de başarılı sayılmayan bir öğrenci gibi gösteren kibirli bir öğretmen edasıyla yapılmış bu açıklama, bir bakıma TC'yi gerçekte kimlerin yönetip yönlendirdiğini ve Kürdistan'da sürdürülmekte olan kirli savaşın arkasında kimlerin bulunduğunu bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. Kürdistan devrimini emperyalizmin yardımı ve desteği ile kıskaca alarak boğmak isteyen TC'nin kendisi, bugün görülmemiş düzeyde emperyalizmin kıskacına alınmıştır. TC'nin bugünkü durumu 20. yüzyılın başında tümüyle emperyalizme teslim olmuş Osmanlı İmparatorluğu'nun durumunu andırıyor. Dağılma ve yıkılış korkusu aşırı bağımlılığa yol açıyor. Türkiye'nin emperyalizme bu denli aşırı ölçüde bağımlılaşması ve rejimin tamamen dış desteğe dayanarak ayakta kalmaya çalışması, yükselen devrimin bir sonucudur. Devrim, TC'yi her bakımdan emperyalizme bağlanmaksızın varlığını sürdüremez bir konuma düşürmüş bulunuyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve öncü partisine karşı bir uluslararası saldırı cephesi kuruluyor. Bu temelde Ankara oldukça yoğun bir diplomatik trafiğe sahne oluyor. Emperyalist çevrelerin diplomatik seferlerini sömürgeci devletler ve gerici Ortadoğu ülkelerinin heyetleri izliyor.

Bu açıdan bakıldığında, TC'nin emperyalizm için ağır bir yük teşkil ettiği ve emperyalist sistemin mevcut konumuyla kendisini sırtında daha fazla taşımak istemeyeceği anlaşılıyor. TC'nin reel sosyalist sistemin yıkılışıyla birlikte değişen dünya koşullarında, Kürdistan'da devam eden savaş yüzünden, emperyalizmin kendisi için öngördüğü yeni rolü oynaması olanaksız görünüyor. Emperyalist Batı'nın özellikle zengin Orta Asya pazarlarına açılmada bir köprü olarak değerlendirmek istediği Türkiye, ırkçı-şoven politikası ve Kürdistan'daki uygulamaları yüzünden, mevcut ilişki düzeyini korumakta bile oldukça zorlanıyor. TC'nin bu durumu emperyalizmin Ortadoğu'ya ilişkin yeni yönelimleriyle tam bir uygunluk arzetmiyor. ABD ve Avrupa, Filistin kurtuluş hareketini emperyalist sistemin sınırları içine çekerek, sınırlı bir özerklik temelinde bölgenin ciddi sorunlarından birini böylelikle çözmeye çalışıyor. Bu konuda Filistin Kurtuluş Hareketi ile İsrail arasında başlayan görüşmeler devam ediyor. Kürdistan'da tutuşturulan devrim yangınının Ortadoğu'daki çıkarları ve bölge gericiliği için Filistin direniş hareketinden çok daha büyük bir tehlike oluşturduğunun bilincinde olan ABD emperyalizmi ve genelde emperyalist Batı, Türkiye'yi de Filistin-İsrail uzlaşmasına benzer bir sürece çekmeyi deniyor. Gerçekleşen "üçlü danışma toplantısı"nın temel konularından birini işte bu konuda Türkiye'nin ikna edilmesi oluşturuyor.

Emperyalist Batı, Kürdistan sorununa ilişkin yeni yaklaşımında, öncelikle Güney Kürdistan'da kendi icazeti sonucunda yaratılan Kürt Federe Devleti biçimindeki oluşumu resmileştirmeyi, başka bir deyişle bu oluşumu resmen tanımayı planlıyor. Mevcut koşullarda Irak ile çelişkisini tamamen çözememiş olsa ve Saddam Hüseyin hala iktidarını korusa bile, Güney Kürdistan'daki bu oluşumun gelecekte Irak'la federatif bir yapı altında buluşmasını öngörüyor. Böylece "Irak'ın toprak bütünlüğü" de korunmuş oluyor. Irak-Arap sömürgeci egemenliğinden önemli oranda kurtulmuş, ancak uluslararası düzeyde resmen tanınmayan Federe Devletin gerçek anlamda yönetici bir otorite durumuna yükselemediği Güney Kürdistan'daki mevcut ortam emperyalizmi bir hayli tedirgin ediyor. Batı, Kürdistan'ın bu parçasındaki işbirlikçi güçlerden hoşnutsuzluk duyan halkın PKK önderliğindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ile bütünleşmesinden çekiniyor. Nitekim PKK'nin bu parçadaki etkinliği büyük bir hızla gelişiyor. Kuzey'deki devrimin etkisi Güney'e yayılıyor. Kürt Federe Devleti'nin uluslararası düzeyde tanınması sonucunda, bu etkinin sınırlandırılabileceği düşünülüyor.

Emperyalizmin, ülkemizin en büyük parçası olan Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine dayattığı şey Güney Kürdistan'dakinden daha aşağılık bir işbirlikçilikten başka bir şey değildir. Batı, TC'nin yürüttüğü özel savaşın daha da yoğunlaştırılarak sürdürülmesi sonucunda devrimin yok edilmesi gerektiğini açıklar ve bu konuda TC'ye sınırsız destek vaat ederken, işbirlikçiliğin devreye sokulmasını ve "insan hakları ve kültürel kimlik" çerçevesinde bazı adımların atılmasını tasarlıyor. Ancak emperyalizmin bu tasarısının TC tarafından hayata geçirilmesi olanaksız görünüyor. Özgül karakterine bağlı olarak, Türk sömürgeciliğinin örgütlü bir işbirlikçiliğe olanak tanımaması ve izlenen Türkleştirme politikasının sonuçları, işbirlikçi çözüm seçeneğini bir hayli zorlaştırıyor. Başkan APO da bu gerçeğe parmak basıyor. Emperyalizmin Kürt sorununa getirmek istediği sahte siyasal çözümün ne olduğu sorusuna yine kendisi cevap veriyor. "Çoktan bize karşı savaştırdıkları o köy korucubaşları ve yıllardır pili bitmiş bazı Kürt işbirlikçileri, parti içinden ortaya çıkardıkları veya kendi dergahlarında eğittikleri bazı itirafçılardır. Şimdi bunların topu bir araya gelse, başlarına da bir hain verse işbirlikçi verilse ve böylece 'siyasi çözüme gidiyoruz' denilse kaç para eder? Çünkü bir defa kitlemizin tamamen parti öncülüğüne sonuna kadar bağlılığı var. Yurtsever-demokratik çevrenin ölümü bile göze alarak tümüyle partinin iradesini esas alma durumu sözkonusudur. Yine işbirlikçi-hain önderliklerin teşhir ve tecritinin çoktan sağlanması sözkonusudur. Dolayısıyla oluşturulacak yeni işbirlikçi oluşum için, sadece başından ölüdür demeyeceğiz, yine kullanacağımız bir oluşum olacaktır" diyor. (Serxwebûn, Aralık '93)

Başkan APO'nun yaratılması olası yeni işbirlikçi oluşumun devrim tarafından kullanılacağı biçimindeki sözleri büyük önem taşıyor. Gerçekten Türk devleti, alabildiğine işbirlikçi bir temelde de olsa, Kürdistan sorununun çözümü adına atacağı en sıradan adımın bile devrime hizmet edeceğini, devrimin bu adımı mücadelenin çıkarları doğrultusunda değerlendireceğini çok iyi biliyor. Zaten bu gerçek rejimin en üst yetkilileri tarafından da sıkça dile getiriliyor. Bazı çevrelerden gelen eleştiriler karşısında, "PKK terörünün kökü kazınmadan, Kürt sorununda hiçbir demokratik adım atılamaz" deniliyor. Sömürgecilerin dilinden düşmeyen "PKK'nin kökünün kazınması" ise, devrimin bütün kazanımlarının ortadan kaldırılması anlamını taşıyor. Daha açık bir ifadeyle, TC'nin "PKK belası"ndan kurtulması, diriliş ve özgürlük yoluna giren Kürdistan halkının yeniden ulusal imha sürecine sokulması anlamına geliyor. Halihazırda TC de bunun için çaba harcıyor. Dolayısıyla emperyalist Batı'nın bir yandan Kürdistan'daki uygulamaları nedeniyle TC'yi sözümona eleştirir, insan haklarına riayet etmesini ve demokratik açılımlarda bulunmasını isterken, öte yandan TC'nin Kürdistan'da sürdürdüğü bastırma ve imha savaşına sınırsız destek sağlaması son derece iğrenç bir ikiyüzlülük oluyor. Batı'nın bu tutumuyla TC'nin klasik inkar ve imha politikasını desteklemenin ötesine geçemediği kesindir. Aslında emperyalist Batı da bu konuda bir çelişkiyi yaşıyor. TC'yi devrim karşısında korumak isteyen Batı, Kürdistan'daki sömürgeci savaşın devrimci savaşı da şiddetlendirdiğini ve bu savaşın TC'nin yıkımını hızlandırdığını biliyor. Ancak en azından şimdilik TC'yi daha değişik yönelimlere zorlamak için baskıda bulunmaya yanaşmıyor. Kısacası TC'nin Kürdistan'daki çözümsüzlüğü aynı zamanda emperyalizmin çözümsüzlüğü oluyor. Başkan APO'nun sözleriyle bir yerde *çaresizler, kurt kapanına girmişlerdir. Kürt meselesini, işbirlikçiler meselesi olarak hal-*

letmek isterlerken, artık bütün bunlar devrim kapanına takılmakla karşı karşıyadırlar.

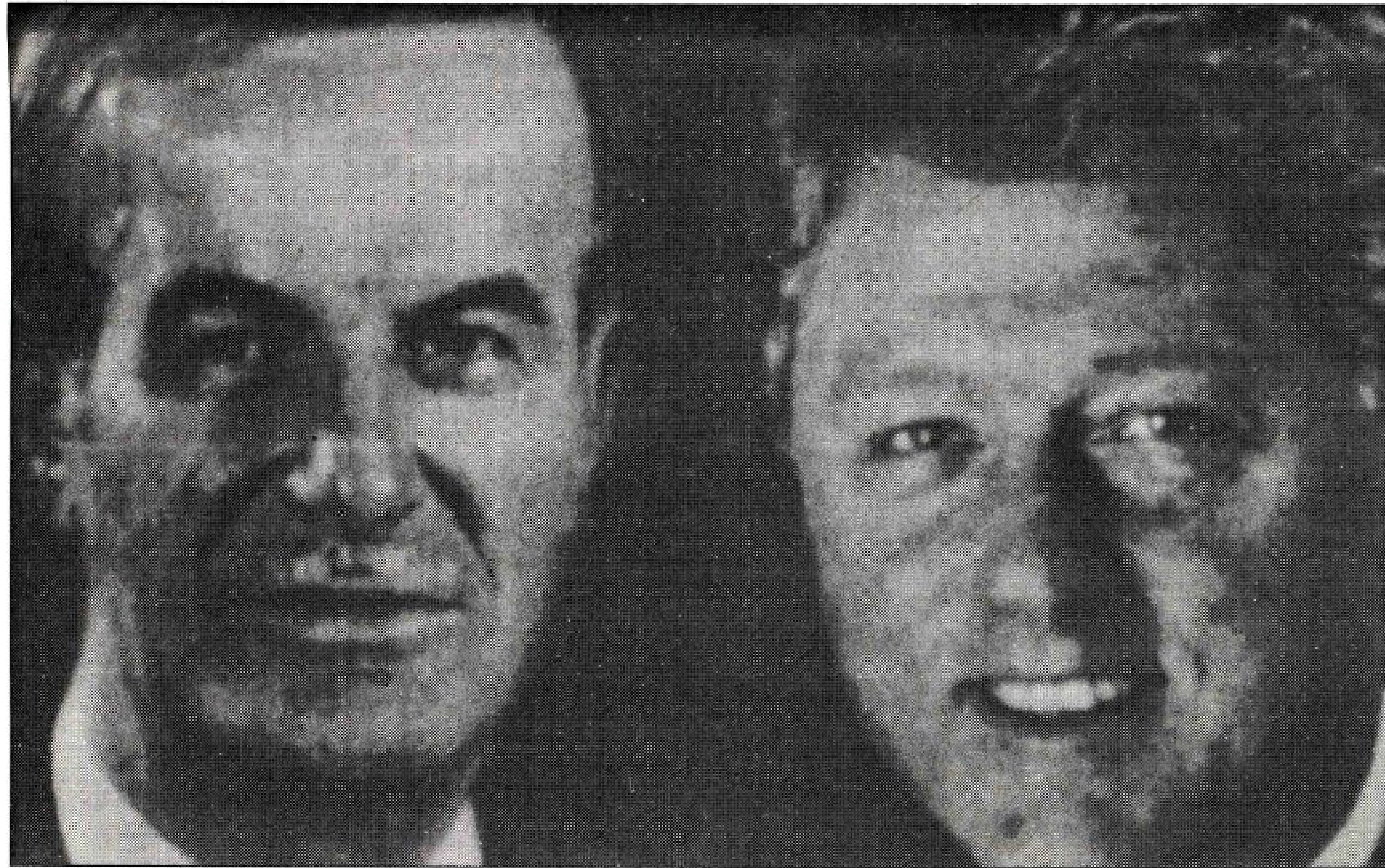
Clinton-Esad doruğu

ABD Başkanı Bill Clinton ile Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad 16 Ocak 1994 tarihinde İsviçre'nin Cenevre kentinde bir araya geldiler. Biçimsel açıdan da olsa, Esad'ın işbirlikçi Arap liderleri gibi Washington'a gitmek için kuyruğa girmek yerine, ABD Başkanı ile İsviçre gibi tarafsız olarak bilinen bir ülkede görüşmesi büyük önem taşıyordu. Bu durum, ABD emperyalizmi tarafından "terörist ülkeler" statüsü içinde değerlendirilmesine rağmen, Suriye ve liderliğinin Ortadoğu'daki güçler dengesi içinde işgal ettiği konumun önemini ortaya koyuyor ve bunun emperyalizm tarafından da kabul gördüğünü gösteriyordu. İki liderin görüşmesi önceden belirlenen üç saatlik süreyi de aşarak tam beşbuçuk saat sürdü. ABD tarafı kendi açısından Ortadoğu'da kalıcı bir barışın sağlanması için başlatılan İsrail-Filistin görüşmelerine Suriye'yi de çekmeye çalışmaktaydı. Suriye açısından görüşmenin en önemli sorunu, ABD'nin, işgal ettiği Golan Tepeleri'nden çekilmesi için İsrail'e baskı yapmasıydı.

ABD tarafının dorukta gündeme getirdiği en önemli sorunlardan biri de, "terörist" olarak tanımladığı devrimci kurtuluş hareketleri ile Suriye'nin ilişkileri oldu. Türkiye daha önceden ABD yönetimine başvurmuş ve Clinton'un dorukta PKK konusunu da açarak Esad'a baskı yapmasını istemişti. Gerçekten de Clinton'un, PKK ve Hizbullah'ın adını açıkça dile getirerek, Suriye'nin "terörizmi desteklemek"ten vazgeçmesini, Lübnan'da üslenen İran yanlısı Hizbullah örgütüne yardımı kesmesini ve silahsızlandırmasını istediği açıklandı. Buna karşılık, Esad'ın, işgal altındaki ülkesini kurtarmak için çalışan birine terörist denilemeyeceğini söylediği, "-Eğer bu doğruysa Amerikan kurtuluş savaşını da terörizm diye nitelendirmek gerekir. İşgalci olarak nitelendirdiğiniz kişilere karşı savaşmadınız mı? George Washington ve arkadaşları terörist miydiler?" diye sorduğu belirtildi. Özgür Gündem gazetesinin yazarı Haluk Gerger'in sözleriyle, Clinton'un istemi karşısında, "Esad'ın dünyanın her yerindeki özgürlük savaşçılarını terörist ilan eden ABD yönetimlerinin belirlediği çerçeveyi reddedip parçalaması ve Amerika Başkanı'nı kendi ülkesinin kurucusu ve ilk başkanı George Washinton'un "teröristliği" tartışmasıyla bloke etmesi, Suriye'nin bağımsız, onurlu dirençli dış politika tarihine yaraşır kişilikli bir tavır"dı. Esad'ın kararlı polemikçiliği ve gündemin ana sorunları üzerinde Clinton'la dişe diş bir tartışmaya girişmesi, Suriye ve liderliğinin Ortadoğu'nun hatırı sayılır güçlerinin başında geldiğini ve Suriye'nin hesaba katılmaması durumunda bölgedeki barış girişimlerinden sonuç alınamayacağını kanıtlamaktaydı.

ABD'nin "terörizm desteklçiliği"ni suçlaması karşısında Esad'ın devrimci kurtuluş hareketlerini savunur bir tutum takınması bir yana, Clinton'un doruk toplantısında doğrudan PKK'den söz etmesi ve kullandığı şiddet yöntemi nedeniyle PKK'yi eleştirmesi, Kürdistan sorununun uluslararası politik gündemin temel sorunlarından biri haline geldiğini ortaya koymaktaydı. Yakın bir döneme kadar dünyanın Kürtler ve Kürdistan'dan haberdar olmadığı, böyle bir sorunun varlığını fazlaca kabul etmediği ve hatta Kürt halkının da kendi kimliğine sahip çıkamadığı gözönüne getirildiğinde, PKK'nin önderlik ettiği halk savaşı temelinde Kürdistan sorununun dünyanın gündemine sokulması ve Kürt halkının "diplomatik bir özne" olarak dünya politikasındaki yerini almasının dev bir gelişme olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır. Bunun içindir ki, özel savaşın beşinci kolu rolüne sımsıkı sarılan Türk basınının "PKK terörü"ne sağladığı destek yüzünden Clinton'un Cenevre'de Esad'ı azarladığını yazması, psikolojik propaganda ve kendini rahatlatma çabasının ötesine geçememektedir. PKK, Ortadoğu'nun göbeğinde Kürdistan sorunu gibi oldukça canalıcı bir sorunun bulunduğunu ve bunun kendi çözümünü dayattığını bütün dünyaya göstermiş; Batı'nın emperyalist güçlerine Ortadoğu'ya yönelik politikalarında dikkate almaları gereken bir güç olduğunu ve bir ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik ettiğini kabul ettirmiştir. Bir taraf olarak katılmasa bile, Clinton-Esad doruğunun ortaya çıkardığı son derece önemli gerçeklerden biri işte budur.

Bilindiği gibi, Suriye, emperyalist sistemle reel sosyalist sistemin Ortadoğu alanındaki kamplaşmasından, Sovyetler Birliği'nin en başta gelen müttefiği durumundaydı. Ancak Suriye her yönüyle reel sosyalist sisteme bağlanmak yerine kendine özgü bağımsız bir politika izlemiş; bu nedenle bazı olumsuz sonuçlarına rağmen, Sovyetler Birliği'nin dağılması Suriye yönetimi üzerinde yıkıcı bir etki yaratmamıştı. Suriye Ortadoğu'daki anti-emperyalist güçler ve ulusal kurtuluş hareketleri ile doğal bir anti-emperyalist cephe oluşturmuş, özellikle Lübnan yurtsever hareketiyle sıkı bir ilişki kurmuş ve İsrail siyonizmine karşı mücadelede Filistin direniş hareketini aktif bir biçimde desteklemişti. Suriye'nin bu konumu ve özelliği hala devam etmektedir. Yaşadığı zorluklara rağmen, Suriye ve liderliğini Ortadoğu politikasında ciddi bir güç konumunda tutan onun bu özelliğidir. Dolayısıyla Clinton-Esad doruğunda Suriye'nin tavır değiştirmesi ve emperyalizmin dayatmaları karşısında geri adım atarak bölgenin devrimci kurtuluş hareketlerine karşı tavır alması zaten beklenemezdi. Böyle bir tavır değişikliği Suriye'nin kendi ayağı altındaki toprağı kendi elleriyle kazıması olacaktı.

Clinton-Esad doruğunda Suriye'nin tavır değiştirmesi ve emperyalizmin dayatmaları karşısında geri adım atarak bölgenin devrimci kurtuluş hareketlerine karşı tavır alması zaten beklenemezdi. Böyle bir tavır değişikliği Suriye'nin kendi ayağı altındaki toprağı kendi elleriyle kazıması olacaktı.

Kısacası Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad'ın Cenevre doruğuna damgasını vurduğunu ve istediğini elde ettiğini, Suriye'nin kazanımlarının aynı zamanda devrimci kurtuluş hareketlerinin de kazanımları olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Türkiye-Irak-İran-Suriye ilişkileri

Kürdistan'daki halk savaşı karşısında tam bir çözümsüzlüğü ve yenilgiyi yaşayan TC, sadece emperyalizmden destek ve yardım dilenmekle kalmıyor; başta Kürdistan'ı paylaşan sömürgeci devletler olmak üzere, İsrail'den Mısır'a kadar bütün bölge gericiliğini de PKK'ye karşı savaşın içine çekmeye çalışıyor. Gerici bölge rejimleri yöneticilerinden terörizme karşı oldukları biçiminde bir açıklamada bulunmalarını sağlamayı bile büyük bir diplomatik başarı sayması, TC'nin ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında ne denli sıkıştığını ele veriyor. Ancak TC gerici bölge rejimlerinden beklediği desteği elde etmiş olmaktan epeyce uzak görünüyor. Örneğin İsrail Cumhurbaşkını Ezer Weizman'ın Türkiye'yi ziyareti sırasında, TC'nin "terörizme karşı ortak mücadele" konusunda resmi bir anlaşmaya varma girişimi İsrail tarafından geri çevrilmiş bulunuyor. Filistin kurtuluş hareketiyle diyalog sürecine giren ve Arap ülkeleriyle gergin olan ilişkilerini yumuşatmak isteyen İsrail'in bile Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi gibi büyük bir devrimci potansiyeli doğrudan karşısına almak istemediği anlaşılıyor.

"Başkomutan" Demirel'in dahi "hasta adam" olarak tanımladığı Türkiye'nin, Körfez Savaşı sırasında ABD ve müttefikleri yanlısı aktif tavrı yüzünden Irak'la bozulmuş ve hatta kopmuş olan ilişkilerini yeniden düzeltmeye çalıştığı biliniyor. Irak Dışişleri Müsteşarı Riyad El Qaysi, bu çerçevede Ocak ayı içinde Türkiye'yi ziyaret etmişti. Hem eperyalizmin Güney Kürdistan'daki federe devleti olası tanıma girişimleri ve Irak'ı bir federasyona hazırlama çabaları, hem de Kuzey Kürdistan'daki devrimci kurtuluş savaşı ve PKK'nin Güney'de artan etkinliği, TC'yi Irak ile ilişkilerini düzeltmeye zorluyor. Görünürde öne çıkarılan petrol boru hattının yeniden açılması bu çabalarda tali bir rol oynuyor. Buna bağlı olarak, TC, Barzani çetesiyle işbirliğinin zeminini sağlamlaştırmaya çalışıp ve bu hain kliği koruculuk sistemine dahil ederken, istediği türden bir işbirlikçiliğe yanaşmayan diğer güçlere karşı tavır alıyor. Bu durum dikkate alındığında, Güney Kürdistan'da Suudi gericiliği tarafından finanse edildiği belirtilen İslami Hareketin YNK'ye saldırmasının gerisinde TC'nin de bulunduğunu söylemek abartma olmayacaktır. KDP-TC ilişkileri ve KDP'nin İslami Hareketi el altından YNK'ye karşı kışkırtması, bu olasılığı oldukça güçlendiriyor. Kürt ulusal hareketini yıllardan beri kendi aile ve aşiret çıkarları için pazarlayan Barzani kliğinin güçlenmesi, kuşkusuz yeni müşterisi ve efendisi TC'nin de oldukça işine geliyor.

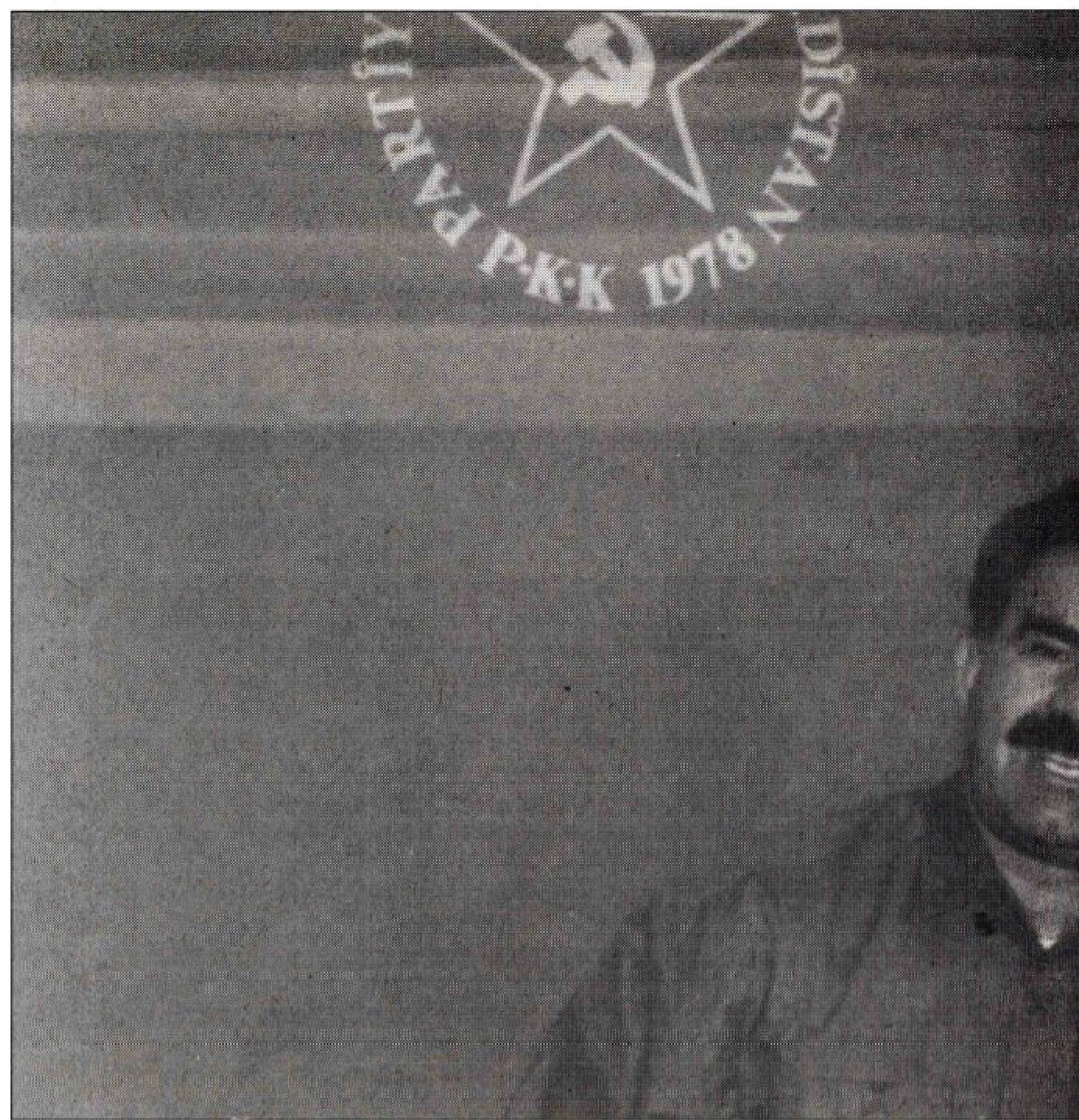
Temel politikalarda TC'nin söz sahibi olmadığı, bu tür politikalar söz konusu olduğunda TC'nin yerine emperyalizmin karar verdiği açıktır. Örneğin "Çekiç Güç"ün görev süresinin uzatılması kesinlikle emperyalist merkezlerde kararlaştırılmakta; TC'nin bu konuda meclisin onayına başvurması sadece basit bir formalitenin icra edilmesi olmaktadır. Zaten "bölücülük tehditi"nden yola çıkarak Türkiye'yi tamamıyla emperyalizme peşkeş çeken faşist rejimin, bu aşırı bağımlılık koşullarında emperyalist Batı'nın istemlerinin dışına çıkamayacağı bellidir. Bu nedenle, TC'nin, Güney Kürdistan'a ve Irak'a ilişkin temel yönelimlerinde emperyalizmi tutum değiştirmek zorunda bırakması düşünülemez. Yine de Kürdistan'ı parçalıyıp sömürgeleştiren devletler arasında emperyalizmle en sıkı ilişkisi bulunan güç TC'dir. Türkiye, İran ve Suriye Dışişleri Bakanlarının katılımıyla belli aralıklarla düzenlenen ve kamuoyunda "Kürt kıskacı" olarak bilinen toplantılarda, TC'nin bu ilişkileri diğer sömürgeci devletlerce dikkate alınmakta ve değerlendirilmeye çalışılmaktadır. Irak'ın da aralarında bulunduğu dört sömürgeci devlet, mevcut çelişkilerine rağmen Kürdistan sorunu karşısında ortak hareket etme zorunluluğu duymakta, Kürt devleti biçimindeki bir oluşuma şiddetle karşı çıkmaktadır. Nitekim gerçekleşen Dışişleri Bakanlarının son toplantısı ardından yapılan açıklamada, bazı Batılı çevrelerin bir Kürt devleti kurma girişimi içinde oldukları ve bunun dünya barışını tehdit ettiği belirtilmiştir. İran ve Suriye (bunlara Irak da eklenebilir), mevcut sıkı ilişkilerine dayanarak, TC'nin bir Kürt devleti oluşumunu engellemek için ABD ve Batı Avrupa'ya baskı yapmasını istemektedir.

Ancak bu gerçeğin sadece bir yüzüdür. Gerçeğin diğer yüzüne bakıldığında, TC ile öteki üç sömürgeci devlet arasında ciddi çelişkilerin bulunduğu ve bu çelişkilerin kolay kolay giderilemeyeceği görülecektir. Örneğin TC ile İran yönetimi arasındaki birlik noktaları çelişki ve çatışma noktalarından çok daha fazladır. Özellikle Türki Cumhuriyetlerle ilişkilerinde her iki tarafın politikaları temelde köklü bir çatışma içinde bulunmaktadır. TC'nin Azerbaycan ile sıkı ilişkileri ve Azeri milliyetçiliğini körüklemesi, bu ülkenin azımsanmayacak bir bölümünü egemenliği altında tutan İran'ı bir hayli tedirgin etmekte; İran yönetimi bağımsızlık ve ulusal birlik istemi doğrultusunda gelişebilecek bir Azeri hareketinin korkusunu yaşamaktadır. Yine TC'nin bir kukla olarak emperyalizmin her türlü komplo ve provokasyonuna alet olmaya amade bir konumda bulunması, ABD emperyalizmi ile hala ciddi çelişkileri ve sorunları olan İran İslam rejimini TC'ye sürekli kuşkulu bakmaya yöneltmektedir. Türkiye'nin Suriye ile ilişkileri, Türkiye'nin İran ile ilişkilerinden çok daha çelişkili ve gergindir. Daha önce sözünü ettiğimiz Suriye ve liderliğinin dış politika çizgisi ile TC'nin dış politikası ve Ortadoğu'daki güçler dengesi

Devamı 23. sayfada

TC'nin emperyalizm için ağır bir yük teşkil ettiği ve emperyalist sistemin mevcut konumuyla kendisini taşımak istemeyeceği anlaşılıyor. TC'nin değişen dünya koşullarında, Kürdistan'da devam eden savaş yüzünden, emperyalizmin kendisi için öngördüğü yeni rolü oynaması olanaksız görünüyor.

PKK'NİN KESİNLEŞEN ÖN
EMPERYALİZMİN İŞBİRLİK

"Her an Güney halkı devrime güçlü ka
açık bir gelişmedir. Ama emperyalizm
durmak istiyor. Asırlık çekişmeler heme
ney savaşı ve buna benzer yeni yeni h
distan modeline yaş

Baştarafı 1. sayfada

uzun bir süredir, özellikle küçük-burjuva kesimlerinin olası önderliğini hem ideolojik, hem siyasi, hem pratik olarak dikkatle değerlendirerek buna fırsat vermiyor. Bu konuda çok titiz bir şekilde ideolojik mücadele ile onların gerçeklerini ortaya koydu ve etkisizleştirdi. Nitekim daha 70-'lerde, siyasi-ideolojik mücadeleleriyle Kürdistan gerçeğine layık olduğu yeri veremeyecekleri, hatta bir imhayı önleyemeyecekleri kanıtlandı. Bu temelde PKK önderliğinde devrimci seçenek, yaratıcı sosyalizmin ışığında pratikte yaşam buldu.

Bu temelde 1980'lerin kurtarılması ve 90'ların da zafere doğru ilerleyen bir doğrultuya tabi tutulması, karşı devrimin endişelerini derinden arttırıyor. Bunun bir sonucu olarak, ABD ve Avrupa'nın birçok devletlerine PKK'yi kendi aralarında, -eskiden hiç aklına getirmedikleri halde bugünlerde neredeyse her birisi bir masa kurarak- değerlendirme yoluna gidiyorlar. Kendi çıkarlarına göre bir politika belirliyorlar ve onun ilişkilerine ulaşmak istiyorlar. Hiç şüphesiz PKK çizgisi kesin önderlik doğrultusudur ve pratik gücüyle de hakim güçtür. Hemen her sahada etkili olmaya çalışıyor. Bütün tedbirlere rağmen önü kesilemedi. Kitle boyutu gittikçe daha fazla güç toparlayarak, etkisini sürdürüyor. Askeri boyutu, örgütselleşmesi hatta kültürel şekillenmesi, bütünüyle bu siyasi çizginin etkisi ve kumandası altında gelişiyor. Buna karşılık ilkel-milliyetçiliğin, eğer bazı sömürgeci emperyalist devletlerin desteği olmazsa, 24 saat bile ayakta kalamayacağını, fazla hayat bulamayacağını herkes görebiliyor. Küçük-burjuva oluşumları ise, aynı ilkel-milliyetçiliğin hastalığı ile sakatlandırıldıkları için, Kürdistan'ı doğru bir ideolojik, siyasi çizgiye kavuşturmaları ve bunda güç olmaları çok zordur. Diplomasiye sığınarak, hazır oluşumları parayla, çıkarla kendine bağlayarak güç toplamak istiyorlar. Bu da mevcut devrimci gelişme karşısında fazla gelişme sağlayamayacak bir yaklaşımdır. Tabi, her şeye rağmen pusudadırlar. Fakat PKK ile ilişkilerinde ne fazla uzlaşmayla sonuç alabiliyorlar, ne de çatışmayla. Son günlerde emperyalizmle ilişkileri yoğunlaştırarak, PKK'yi daraltmayı denediler. Büyük ihtimalle önümüzdeki günlerde, bir yandan devletlerin aracılığıyla baskıyı geliştirirken -ki buna sömürgeciler de dahil-, onlara da "PKK öncülüğünde olan bir devrimi durdurmak istiyorsanız, bizimle ilişkileriniz hem sizi, hem de bizi karlı çıkaracak düzeye getirir, PKK'yi birlikte daraltırsak faydamıza olur" biçiminde bir yaklaşım içine giriyorlar. Emperyalizmle bu çerçevede ilişkileri götürmek istiyorlar. Böyle bir ilişkiye doğru da ilerliyorlar. "Bakın daraltabiliriz sizi, zorlayabiliriz, bu konuda diplomatik gücü kullanıyoruz, bizi de dikkate alan, en azından hayat sahamızı açık tutan bir çizgiye gelin" diye tavırlar sergiliyorlar. Tabi emeklerine dayanarak değil, hiç emek sarfetmeden "ağa babalarımız var, onların himayesinde bize size çalışmadığımız ve mücadele etmediğimiz halde adam vereceksiniz" diyorlar. Kısaca, pay istiyorlar. Her burjuva hareketin yaptığı budur.

Emekçi halklar savaşır, onlar pratik hesaplarla bunun üzerine kendi dünyalarını kurarlar. Bu, Fransız devriminde de, Rus devriminde de, islam devriminde de böyle oldu. Bütün önemli devrimlerin hepsinde bu tür durumlar görüldü. Kürdistan'da da bunu deniyorlar. Burjuvazi savaşmadığı, çatışmadığı halde daha fazla adam istiyor. Bazılarının diplomatlığı da bu anlamda tehlikelidir. Soyundukları önderlik ifadesi, ilkel-milliyetçilik sonrası önderliktir ve emeğinin, çabasının çok üstünde bir alan, burjuva örgütlenmesi veya cephesi peşindedir. Aslında bunlar ihtiraslıydılar. Başlangıçta da buna benzer önderlikler, hemen her parçada, ilkel-milliyetçilikten boşalacak yeri dolduracaklarını sanıyorlardı. PKK'nin bu boşluğu doldurması onların hesaplarını alt-üst etti. Yani bir yerde onların burjuva lehinde yapmak istediklerini, biz halk adına becerdik. Emperyalizmin ve sömürgeciliğin PKK'den büyük rahatsızlıkları, bunlara umut veriyor ve kendileriyle geliştirdikleri ilişkilerde, PKK'yi daraltabileceklerine dair güven duyuyorlar. Bunu biraz geliştiriyorlar da. Bu konuda biraz daha pratik ve somut durum şöyledir. PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan devrimi, birlik ve sonuna kadar özgürlük çerçevesini oturtuyor. Bundan sonra görülebilecek olan ne kadar kesim varsa hepsini görmekle, onlarla siyasi görüşme yoluyla, bir federasyona kadar açık bir tutumla -ki bu duruma geliyorlar-, bir statüyle devrimden gittikçe uzaklaşmış bir Kürdistan'ı hayal ediyorlar. Bir de emperyalizm ve sömürgecilikle de biraz anlaşarak ve de işgal birliklerini yaratarak, bize karşı bir konum işgal etmek istiyorlar. Özellikle bazıları büyük ihtimalle biraz böyle yol almak istiyorlar. Yani PKK'nin dizginsiz ve önü alınamaz çıkışının birçok çevreyi rahatsız ettiğini biliyor ve bu çevrelere hemen cevap teşkil ediyorlar. Bunlar "PKK tehlikesini biraz frenliyebilirim, ama siz de mutlak anlamda beni destekleyeceksiniz", diye yaklaşımlarını formüle ediyorlar. Kendi deyimleriyle Kürdistan'ı Che Gueveracılıktan, Maoculuktan, silahlı devrimden uzaklaştırarak, sözde insan hakları ve siyasi çözümle burjuva demokrasisini geliştirerek, bazı hakları elde edecekler. Bu tip gelişmelere zaten sonuna kadar açıktırlar ve en çok da bayıldıkları yol, bu çizgidir. Halkla fazla ilişkisi, yine halkın desteği olmamakla birlikte, halkın devrimci örgütlenmesinin ve ordulaşmasının zayıf durumda olmasını, olağanüstü zorluklarla karşı karşıya bulunmasını ve bunun yanısıra emperyalizmin artan ilgisini ve sömürgeci devletlerin buna benzer yaklaşımlarını fırsat bilerek, çıkarları yönünde kullanmak istiyorlar. Dolayısıyla bu duruma eski işbirlikçilerin tümüyle silinmemesi açısından hem ihtiaç duyuyorlar ve bunda iddialı oluyorlar. Devrimin muazzam zorluklarını da görerek, bu konuda sık sık diplomatik ve siyasi atağa kalkıyorlar. Bunu, PKK'ye dayatmak için de her yolu deniyorlar. Dolayısıyla bu, çok karmaşık bir siyasi durum demektir.

Kürdistan'da önderlik konusunda, burjuva önderliğin halen sahayı terk etmesi şurda kalsın, zorlukları ve bazı dış somut durumları değerlendirerek, gelişme sağlamak isteyeceği çok açıktır. "Alternatif önderlik" dedikleri bu oluyor. Üzerinde harıl harıl çalışıyorlar. Nitekim emperyalizmin en son "PKK'yi yasaklayalım" kararının altında böyle bir önderliksel yaklaşımın çok anlamlı bir rol oynadığını belirtmek gerekir. Bu kararı birlikte geliştiriyorlar. Yine Türk operasyonlarının alabildiğine gelişmesinde bu önderliğin payı vardır. Çünkü, "PKK ne kadar zayıflatılırsa, bana o kadar alan açılır" diyorlar. Bunu emperyalizmle yaptırmanın da etkileri küçümsenmemelidir. Ne kadar direniş zayıflatılırsa, özellikle gerilla ezilerse kendilerine o kadar alan açılır. Böylece emperyalizm de bunu, kendisi için son derece hayati buluyor. Gerçekten hiçbir ülkede rastlanmayacak türden kayıtsız-şartsız, çılgınca bir faşist terörün de ötesinde her türlü yöntemle, araç-gereçle operasyonları destekliyorlar. Günlerce sürekli uçaklarla, tanklarla, tonlarca bomba yağdırılıyor, binlerce köy boşaltılıyor. Buna rağmen tek bir ses bile çıkmamış olması, emperyalizmin devrimden ne kadar korktuğunu gösterir. Çünkü çok iyi biliyor ki, ciddi bir devrimle karşı karşıyadır. Kendisince bu devrimin bastırılması için de her yöntem mübahtır. Bir yerde emperyalizm tavrını böyle koyuyorsa, bu devrimci tutumun ne kadar ciddi bir tehlike olarak görüldüğünü de gösterir.

"Bunlar, 'PKK tehlikesini biraz frenleyebilirim, ama siz de mutlak anlamda beni destekleyeceksiniz' diye yaklaşımlarını formüle ediyorlar. Kendi deyimleriyle Kürdistan'ı Che Gueveracılıktan, Maoculuktan, silahlı devrimden uzaklaştırarak, sözde insan hakları ve siyasi çözümle burjuva demokrasisini geliştirerek, bazı hakları elde edecekler."

İşte beklentiler bu çerçevededir. "Türk devleti bastırsın, doğacak sonuçları burjuva lehine, emperyalizm lehine, sömürgecilik lehine değiştirebiliriz" diyor, bu işbirlikçiler.

İnsan hakları yok, demokrasi yok, TC Kürtleri eziyor ama bu onların umurunda bile değil. Bilmedikleri, görmedikleri için de değil. Bu, mevcut durumun kendi çıkarlarını şiddetle tehdit ettiğindendir. Aslında bir Kürdistan modeli geliştirmek istiyorlar. Bu modeli, daha 1990-'larda bizi de kıstırarak geliştirmek istiyorlardı. Güney Kürdistan'daki federe oluşum, bunun ön adımıydı. Bu modeli daha da örgütleyip bütün Kürdistan'a yaymaya çalışmak, aslında çok tehlikeli bir olaydı. Emperyalizm bu temelde özellikle Kürdistan'a direkt yayılmayı hedefledi. Böylece bölgeyi etkilemek açısından iddialı bir girişimdi bu. İşbirlikçi önderlik de sonuna kadar bu plana yatmıştı. Ama bu model, PKK'nin geliştirmek istediği devrimci modelle çakıştı. Güney'e dayanarak, Kuzey'i bu modelle tamamlamak istediler veya bu modelle Kuzey'i de denetim altına almak istediler. Nitekim Özal bu konuda oldukça da ilerleme sağlamak istiyordu. Bu yeni bir Kürdistan politikasıydı. Ama Özal bunu hayatıyla ödedi. Kemalistler özellikle bu konuda, çok sert davrandılar. Bu mücadele halen sonuçlanmamıştır. Türk devleti içinde de bitmiş değil. Güneyli güçlerin iştahları da kabarıktır, ama bizim devrimci modelimiz de az etkili değil. Kuzey'i bu geçen 3 yılda, daha fazla etkisi altına aldığı gibi, Güney'i de her an tümüyle etkisi altına alabilecek niteliktedir. Bu özellikleri taşıyor. Güney halkının da devrimsiz fazla yaşam bulamayacağı, güvenliğini bile sağlayamayacağı anlaşılıyor. Her an Güney halkı devrime güçlü katılabilir. Bu daha gerçekçi ve oldukça önü açık bir gelişmedir. Ama emperyalizm de Çekiç Güç vasıtasıyla bu gelişmeyi durdurmak istiyor. Asırlık çekişmeler hemen her gün yapılan büyük operasyonlar, güney savaşı ve buna benzer yeni yeni hamleler, geliştirmek istedikleri Güney Kürdistan modeline yaşam alanı bulmak içindir.

Bu modelin taktik ilişkilerinden bahsettik. Bizim bağımsız, özgürlük doğrultumuza karşılık devrimden uzaklaşmış işbirlikçiler, eskiden otonomi, yeni dönemde ise federasyon diyorlar. Tabii ki bu da işbirlikçi nitelikte olan veya halkın özgücüne dayanmayan bir federasyon, büyük ihtimalle laf düzeyinde içine girdikleri bir doğrultu ve söylem oluyor. Özellikle Türkiye'nin gerek Özal döneminde, gerekse halen bazı devlet içi odaklarıyla birlikte, bu modeli geliştirebileceklerini düşünüyorlar. Arayışlar bitmiş değil. Fakat Türk devleti esas itibariyle bu modele güven duymuyor ve kendi içinde buna benzer yönelimleri çok sert biçimde cezalandırarak, devre dışı bırakıyor.

Ama özellikle ABD bu modeli yaşatmakta ısrarlı. Güney'deki işbirlikçiliğin tem-

özellikle- ülke içinde de operasyonlar çok yoğun.” Evet, eski iddiası buydu. Belki bunu yeniden söyleyebilir. Fakat o kadar inandırıcı gelmeyecek. Büyük ihtimalle de “devrimci seçenek yerinde olabilir, devrimden umut kesmeyelim, silahlar tekrar işe yarayabilir” diyerek, böylece biraz daha devrimle flört edebilir. Büyük ihtimalle de bu sefer böyle olacak. Bunun bizim açımızdan iyi bir durum, yani taktik bir manevra olduğunu da unutmamak gerekir. Ama devrim eğer kendini iyi bir konumda, özenle dayatırsa ve çok dikkatle yürütürse, kesin eski dönemlerle kıyaslanmayacak bir yararlanmayı sağlayabilir.

PKK'nin iç yapısında da buna benzer sağ yaklaşımların çıktığını biliyoruz. Güney alanında devrimi geliştirmeyi değil, sağa yatırmayı esas aldıklarını ve dolayısıyla Güney'de eğer devrime katılma çok güçlü olmamışsa, bunun bizim içimizdeki alan temsilinden kaynaklandığını, en önemli bir nedeninin de bu olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz.

Aslında PKK önderliği, değil Kürdistan'ın Kuzeyi, Güney'i içinde de devrimi yayma imkanını yaratmıştır, mevzilerini kurmuştur. Fakat PKK'yi temsilen ordaki güçler bunu değerlendirip, ona göre bir yaşam, mücadele tarzı tutturamadıkları için, sonuç alamadılar. Son derece ilkel-milliyetçi etkilenmelere açık, kuyrukdini yatırmama, imkan ve olanağı değerlendirmeme, zorlukları öngörmeme yoluna girmiş ve bildiğiniz büyük gelişmelerden bizi alıkoymuştur. Yani sadece işbirlikçiliğin marifetlerine bağlamıyoruz. Bizim içimizdeki yansımaları da sağcılığı körükledi. Onlardaki sahte yaşam ve özenti tutkularını, sahte önderlik tutkularını ayaklandırdı, güçlendirdi ve devrim hakettiği gelişmeyi bir türlü sağlayamadı. Tabi buna yönelik bizim kapsamlı müdahalelerimiz oldu.

İşbirlikçiliğin gerek diplomatik sahaya, gerek Kürdistan sahasına yönelik bütün çabalarına karşı, çok yerinde önderlik müdahaleleri oldu. Gerçekten 15 yıldır bu yönüyle de büyük bir çekişme var. İlkel-milliyetçilik, daha 1975' lerden beri başlattığımız ideolojik-politik saldırı, ya da savunma saldırısı, hemen aynı tarihlerde ortaya çıkan burjuva önderliğine karşı, küçükburjuva önderliğine karşı, ideolojik-politik saldırı ve savunma saldırısı günümüze doğru büyük sonuçlar verdi. PKK öncülüğü kesin oturdu. Hem de tartışılmaz bir önderlik hakimiyeti sağlandı. Büyük ihtimalle bu önderlik, önümüzdeki günlerde kabul görmek durumunda. PKK'nin ideolojik, politik, örgütsel hatta kişisel konumda da kabul edilmekten öteye, onsuz yaşanamayacağını göreceklerdir. İlkel-milliyetçilik de dahil, her tür burjuva-liberal reformizmi, hatta diyen eğilimler çoğunluktadır ve doğru olanın da bu olduğunu biliyorlar. Tarihi açıdan olsun, fiziki açıdan olsun, kişilik açısından olsun, PKK'yi tasfiye etmenin kolay olmayacağını, kendini oldukça yürütebilecek bir kapasitede olduğunu, kaldı ki, bütün gelişmelerin gerçek yaratıcısının da bu hareket olduğunu, biraz yurtseverim, bu ülkeyle, halkla ilgim var diyenlerin hepsi, kabul etmek durumundadır. PKK'nin de bu konuda sağlayacağı esneklik bu şekilde gün yüzüne çıkabilir ve gerçekleşmeye doğru götürebilir. Ki, olan da budur. İdeolojik hattın devam etmesidir. Örgütsel tedbirler, özellikle gerillanın konumunun sağlamlaştırılması, siyasal cephenin daha da oturtulması, legal alanın yine doldurulması sağlandıkça, bu diğer çevrelerin de ilişki ve irtibatları daha uygun bir hale getirilebilir.

Büyük ihtimalle 1994'te bu anlamda, Kürdistan Ulusal Kongresi ve Kürdistan Ulusal Meclisi, yine federe hükümetin devrime biraz daha hizmet eder hale getirilmesi, yani Güney'in devrime biraz daha bağlanması bir adım daha ilerleyebilir. PKK, öncü rolünü gerçek anlamıyla işlemeye, bu önümüzdeki dönem kavuşabilir. Büyük ihtimalle bunu artık emperyalizme de kabul ettirebilir. Şu andaki yasaklamalar, PKK'yi meşru görmeme biçimindeki yaklaşımlar, aslında karşıt bir gelişmeyi de beraberinde taşıyor, meşrulaştırma, ilişki kurma ve kendi çıkarlarına en az zarar verecek bir tarzda tutmadır. Böyle bir gelişmeye diplomatik alanda tanık olabiliriz. Ama tabi biz bütün bunları da devrimi uluslararasılaştırmakta kullanmayı bilmeliyiz. Devrimi Kürdistan içi olmaktan bölgeselleştirmeye ve uluslararası etkisini yaymaya çalışacağız.

Görülüyor ki, 94'ü PKK önderliğinde, Kürdistan çapında tam zafere götürmek, hiç bir dönemle kıyaslanmayacak kadar imkan dahiline girmiştir. Bunun tedbirleri çok yönlü geliştirilebilir. Dayatılan aksi sonuç vermiştir. Yani PKK'nin tecritliği durumunun tam tersine gelişen büyük kabul görme, kendini hakim kılma olmuştur. Sadece Kürdistan için değil, giderek bunu uluslararasılaştırma, ilk defa bu denli ağırlıkta olan bir sorundur. PKK'nin bu son yıllardaki gelişmeleri bunu sağlayacak niteliktedir. Ama yine yaratıcı faaliyet kesin gereklidir. Her saha, gerçek önderlik çabalarıyla, onun yaratıcı uygulamalarıyla yürütülürse, bunun böyle gelişeceği açıktır. Yaşamın her sahasında PKK çizgisi temelinde yaklaşmak, ona hakkını vermek, onun hem yeterli hem de ustaca çabasını sergilemek, her zaman olduğu gibi, bu dönem için de daha hayatidir, daha gerekli ve belirleyicidir.

...ilir. Bu daha gerçekçi ve oldukça önü ...ekiç Güç vasıtasıyla bu gelişmeyi dur- ...er gün yapılan büyük operasyonlar, gü- ...eler, geliştirmek istedikleri Güney Kür- ...lanı bulmak içindir.”

fazla tek başına durumu kurtaramayacağı da ortadadır. Bugün bir Barzani önderliği esas itibariyle tecrittir. Ona dayanarak yapılan politika başarısızlığa mahkumdur. Talabani'nin anlam bulması

...ÜLÜK ROLÜ KARŞISINDA ...Çİ ÖNDERLİK ARAYIŞLARI

...silciliğinin bu noktadaki bütün iddiası ve çabası, yine Türkiye'ye de yaktığı yeşil ışık, PKK'yi “terörist” ilan ettirme yönündedir. Nitekim bunu özellikle de TC Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin'le birlikte çok konuşarak yaptılar. Avrupa'da PKK'yi “terörist” ilan ettirme girişimi, kesinlikle işbirlikçi temsilcilikle Türk hariciyesinin ve hatta devletinin yoğun ilişkilerinden sonra gerçekleşti. Bunun karşılığı da, federe devlete onay vermekti. İşbirlikçi temsilciliğin federe devlete onay kılması, PKK'nin Avrupa'da “terörist” ilan edilmesiyle direkt bağlantılıdır.

Bunu en üstte de ABD onaylıyor. Ama federe devletin onaylanması, her şeyin bitmesi anlamına gelmiyordu. Örneğin ekonomik yardım bekleniyordu, yine işbirlikçi önderliğin daha fazla tanınması isteniyordu. Bu konuda beklentiler karşılanmadı ve halkın büyük rahatsızlığı daha da gelişti. Hatta kendi örgüt yapıları bile ikna olmaktan uzaktı. Daha fazla destekle bunu sağlayabileceklerini düşünüyorlar ama bu da gerçekleşmiyor. Dolayısıyla büyük bir çıkmaz içinde ve bu çıkmazı telafi etmek için de iki de bir “PKK ile ittifak yapıyoruz” deniliyor. Aslında PKK ile 2-3 sefer ittifak denemesi, bu çıkmazdan kaynaklanıyor. “Eğer beni desteklemezseniz, ben de devrimi desteklerim veya devrimle ittifak kurarım” deniliyor. 90'da bunu denedi, biraz taviz aldı. 1992'de bunu denedi, yine biraz taviz aldı. 1993'te de bunu denemeye çalıştı. Fakat başarılı olmak şurda kalsın, gittikçe daha çok sıkışıyor. Onun diplomatik atakları, şimdi kendisini tecrite doğru götürüyor. Bu nedenle tekrar ilişki arayışı içindedir. Bu yönlü girişimlerle, ilkel-milliyetçilik bu temelde emperyalizm tarafından desteklenmektedir.

Öte taraftan ilkel-milliyetçi Barzani önderliği var, ama gerek bizden, gerek ise emperyalistlerden alacağı desteğe bağlı. Zayıf konumu onu kullanılmaya doğru götürüyor. Dolayısıyla o da sıkışıyor ve böylece son derece kendileri açısında zor, nefes alamaz bir durumu sözkonusu oluyor.

Bizim açımızdan işler biraz daha rahat gelişiyor. Çünkü kitle temeli, kendi kendini büyütme ve özgüçle sonuca gitme imkan dahiline girmiştir. Gerçekten öz güç eğer doğru bir çizgide örgütlenir ve savaşa çekilirse tayin edicidir. Bu aynen böyle etkisini sürdürüyor. Talabani sömürgecilere şunu da hissetirebilir, “gelin buna bir çare bulalım”. Şimdi bizim için de şunu diyecek, “Bak, millet sizi terörist ilan etti, aslında giderek daraltılıyorsunuz -diplomatik alanda

çuluk diyebileceğimiz yaklaşımlar, sıkışmışlığın da verdiği rahat yaşam düşkünlüğü,

“Şu andaki yasaklamalar, PKK'yi meşru görmeme biçimindeki yaklaşımlar, aslında karşıt bir gelişmeyi de beraberinde taşıyor, meşrulaştırma, ilişki kurma ve kendi çıkarlarına en az zarar verecek bir tarzda tutmadır. Böyle bir gelişmeye diplomatik alanda tanık olabiliriz.”

Güney'de bildiğiniz gibi, PKK dışı yaşam, çalışma tarzı, sağa yatmalar söz konusu oldu. Yoksa Güney şimdi çok güçlü bir devrim sahasıydı ve hele son 3 yılda muazzam bir gelişmeyi yaşamak işten bile değildi.

Gafil önderlik veya o gafil taktik önderlik, bir türlü gerekleri öngörüp, ona göre ken-

“Kürdistan'a alternatif bir önderlik gerekli deniliyor. Alternatiften kastettikleri, PKK'ye alternatiftir. TC ve emperyalistler böyle bir alternatif yaratma çabasını hemen her gün deniyorlar. Bu konuda yoğunca bir arayış içindedirler. Eski işbirlikçileri canlandırmak istedikleri, fakat bunda fazla başarılı olamadıkları da biliniyor.”

aşiret grupçukları eğer biraz bu ülkede yer almak istiyorlarsa, tümüyle hainler olarak damgalanıp yok olmak istemiyorlarsa ve düşmanın klasik sömürgeciliği artık kalamayacak durumdaysa ve bu netçe ortaya çıkmışsa yapılabilecek olan, PKK'nin önderliğini tartışılmaz kabul etmektir. PKK büyük bir mücadeleyle, kendini tarihi açıdan kanıtlamıştır. “Anlaşmak gerekir, uzlaşmak gerekir” diyecekler. Şu anda bunun belirtileri daha yaygın. PKK ile anlaşmak, uzlaşmak daha doğru deniliyor. Gerek Kuzey'de gerek Güney'de böyle bir gelişim daha hakim bir gelişim olabilir.

Yani “PKK alternatifi” önderlik yerine, hatta PKK'yi yok ederek yeni bir önderlik ortaya çıkarmak yerine, PKK ile anlaşmak en doğrusudur

KÜRDİSTAN SORUNUNDA BATI NEREDE? -II-

Kürdistan üzerinde böl ve yönet politikası uygulanıyor. 1. Dünya Savaşı'ndan sonra gelişen parçalanma ve askeri işgal durumu Lozan'da sistemleştiriliyor; Kürdistan'ın bölünmesi, paylaşılması ve sömürgeleştirilmesi olgusu kesinleştiriliyor. Kürdistan'ı aralarında paylaşan sömürgeci devletler, Lozan Antlaşması ile bu konuda kendi aralarında kesin bir sonuca ulaşıyorlar. Burada kuşkusuz her şey ortaya dökülüyor, gizli veya açık her şey konuşuluyor ve her şeyde genel olarak karşılıklı bir anlaşmaya varılıyor. Kuşkusuz Kürt ve Kürdistan adlarının antlaşma metninde hiç yer almaması olayı da karşılıklı anlaşma ile gerçekleşiyor ve taraflar bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorlar. Örneğin, Kürdistan Ortadoğu'daki üç temel ulus arasında bölünüyor, bütün komşularına Kürdistan'dan az çok bir pay veriliyor. Yine dönemin en büyük devletlerine bu durum onaylatılıyor ve galip devletler olan İngiltere ve Fransa zaten pay sahibi oluyor. Öyle yapılıyor ki, bütün komşuları ile dünyanın bütün büyük devletleri Kürdistan'ın bölünmesi, paylaşılması ve sömürgeleştirilmesi olayına bulaştırılıyor, ortak ediliyor. Kürdistan'ın bu statüsünün sorumluluğu herkesin sırtına yükleniyor. Bu, çok bilinçli bir politikadır. Bununla, Kürdistan sorununda hepsinin ittifak yapabilmesi, Kürtleri kimsenin desteklememesi ve böylece tümüyle tecrit edilmesi amaçlanmıştır.

Güney Kürdistan kemalistlerin "misak-ı milli" olarak belirledikleri sınırlar içindeyken, daha sonra kemalistler Güney Kürdistan'dan vazgeçiyorlar. Neden? İngiltere'yi ve Arapları Kürdistan sorununa ortak etmek için. Bu durum, Lozan Antlaşması sırasındaki tartışmalarla ortaya çıkıyor ve belirleniyor. Örneğin, Güney Kürdistan TC egemenliğinde olsa ve İngiltere ile Araplar Kürdistan'ı egemenlik altında tutma sorumluluğuna katılmasa, o zaman bu güçler Kürtleri destekleyebilirler, böyle bir desteği TC'ye karşı zorlama aracı yapabilirler. İşte bunu ortadan kaldırmak için hepsi soruna bulaştırılıyor. Yine Arapları birçok krallığa bölen, neredeyse her kasabaya bir kral tayin eden İngiltere, neden Güney Kürdistan'da bir Kürt krallığı kurmuyor? Tersine krallık için mücadele eden Kürt ağa ve aşiret reislerini bizzat İngiliz orduları eziyor. İşte bu da, Lozan Antlaşması gereği oluyor. Antlaşma metnine açık yazılmasa da, bu tür şeyler Lozan'da ayrıntılarıyla konuşuluyor, hesaplanıyor ve karşılıklı olarak bunlarda anlaşılıyor. Kürtler ve Kürdistan yok sayılarak ve herkes buna ortak edilerek, Kürt halkının iskeleti bölünüp parçalanıyor ve Kürtler dünyadan tecrit ediliyor.

Oluşturulan bu sistem ve sağlanan bu tecrit nedeniyledir ki, TC devleti, iki Dünya Savaşı arasında Kuzey Kürdistan'da çok yoğun bir askeri işgal hareketini, bastırma ve ezme operasyonunu rahatlıkla yürütebiliyor. Her türlü katliama başvurarak, Kürt halkının bütün dinamiklerini tamamen eziyor. Bunları yaparken, ne komşularından ve ne de diğer dünya devletlerinden hiçbir tepki almıyor.

Oluşturulan bu sistem ve sağlanan bu tecrit nedeniyledir ki, TC devleti, iki Dünya Savaşı arasında Kuzey Kürdistan'da çok yoğun bir askeri işgal hareketini, bastırma ve ezme operasyonunu rahatlıkla yürütebiliyor. Her türlü katliama başvurarak, Kürt halkının bütün dinamiklerini tamamen eziyor. Bunları yaparken, ne komşularından ve ne de diğer dünya devletlerinden hiçbir tepki almıyor. Tersine, İran ve İngiltere ile yakın ilişki içinde olup onların desteğini alarak bizzat ortak askeri operasyonlar bile düzenleyebiliyor. Yine bu dönemde TC, hem Almanya ile, hem İngiltere ve Fransa ile, hem de Sovyetler Birliği ile yoğun bir ilişki ve işbirliği içinde bulunuyor. TC, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra NATO'ya giriyor ve NATO devletlerinin her bakımdan aktif desteğini alıyor. Böyle bir ilişki ve destekten de aldığı güçle, Kürtleri tarihten silmeyi hedefleyen soykırım planını yoğun bir asimilasyon temelinde rahatlıkla hayata geçiriyor. Buna karşı Kürtlerin en küçük itiraz ve direnişlerini vahşi bir askeri zorla hemen eziyor. NATO devletlerinin hepsi, TC'nin Kürdistan üzerindeki bu uygulamalarına hiç itiraz etmiyorlar, tersine sürdürdükleri ilişki ve işbirliği ile buna açık onay ve destek vermiş oluyorlar. 1970'lerin başında kısa bir süre ABD'nin Barzani'ye verdiği destek ise, tamamen Sovyetler Birliği'ne karşı mücadelenin bir gereği olarak yapılıyor ve güçlü bir Kürt hareketinin doğmasına asla izin ve imkan vermeyecek şekilde denetleniyor. Yani bu, Kürtler için bir destek değil de, Kürtleri kendi çıkarları için kullanmak oluyor.

Galip devletler sıfatıyla Batı sisteminin temsilcileri olan İngiltere ve Fransa, Kürtleri ve Kürdistan'ı tarihten silen Lozan Antlaşması'nın esas düzenleyici güçleridir. Bu devletler, aynı zamanda birer Kürdistan parçasının da hakimidirler. Daha sonra buraları Irak ve Suriye yönetimlerine bıraksalar da, ilişkilerini şu ya da bu ölçüde sürdürmüşlerdir. Doğu Kürdistan'ı elinde tutan Şah Rıza Pehlevi yönetimi, İngiltere'nin aktif desteği ile ve bir İngiliz işbirlikçisi rejim olarak kurulmuştur. 1979'da Şahlık rejimini yıkan İran İslam yönetimi, Doğu Kürdistan üzerindeki sömürgeciliği olduğu gibi devam ettirmiştir. Yani Kürdistan politikasında İran İslam Devrimi ile Batı işbirlikçisi Şahlık rejimi arasında hiçbir fark yoktur. TC, iki savaş arasında Batı devletleriyle sıkı ilişki içinde olmuş ve daha sonra da NATO'ya girmiştir. Sovyetler Birliği, Lozan Antlaşmasını imzalayan ve 1970'lerde ise Irak ve Suriye yönetimleriyle sıkı ilişki içinde olan bir devlettir. Kısaca 1980'li yılları hatırlayalım ve Kürdistan üzerinde egemen olan devletlerin niteliğine bakalım. TC, NATO üyesi ve Batı'nın bir parçasıdır. Irak ve Suriye, Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'daki en yakın müttefikleridir. İran'da ise İslam Devrimi'nin yol açtığı İslami yönetim vardır. Üç sistem, Batı kapitalizmi, reel sosyalizm ve islamiyet, üçü de Kürdistan'da benzer politikayı yürütmekte, Kürdistan sorununda ve daha doğrusu Kürdistan'ı tarihten silme konusunda tam bir ittifak içinde bulunmaktadır. Bu üç sistemin de Kürtler için öngürdüğü şey, yok olup gitmektir. İşte bu durum Lozan Antlaşması ile oluşturulmuştur.

PKK direnişinin gösterdikleri

Gerçek böyle olmasına rağmen, bu üç sistemin de Kürdistan'da uzantıları, temsilcileri hep bulunmuştur. Bunlar hep kendi bağlı oldukları sistemleri aklamaya, dolayısıyla Kürdistan'ın gerçek durumunu gizlemeye çalışmışlardır. Bu nedenle de, Kürdistan'da sömürgeci egemenliği aşan ciddi bir siyasal hareket haline gelememişlerdir. Kürdistan'da bunu başaran ve Kürdistan gerçeğine doğru bir temelde yaklaşan ilk güç Kürdistan İşçi Partisi (PKK) olmuştur. PKK, Kürtlerin bu üç sistemden de yararlanamadıklarını ve bu üç sistemin Kürtleri yok sayma ve yok etme noktasında birleştiklerini görmüş, bunların uzantısı taklitçiler olmayı aşarak Kürdistan gerçeğini esas alma temelinde şekillenmiştir. PKK, hem bu üç sistemden yararlanmayı öngören ve hem de bunların üçünü de aşan bir yaklaşımla soruna eğilmiş, böyle bir yaklaşımı derinleştirdiği ölçüde de gelişme sağlamıştır. PKK'nin böyle gelişen bir güç olmasının sırrı işte burasıdır.

Kürdistan konusunda bütün gerçekleri aydınlatan PKK direnişidir, PKK'nin teorisi ve pratiğidir. Kürdistan gerçeğini, tarihsel durumu, Kürtleri ve Kürdistan'ı yok etme siyasetinin boyutlarını, çeşitli dünya güçlerinin yaklaşımlarının niteliğini ortaya çıkaran güç, PKK direnişi olmuştur. Kürtler için böyle, komşu halklar için böyle, dünya halkları için böyledir. Yine Kürt toplumunun özelliklerinin sergilenmesi açısından, sömürgeci devletlerin ve yine sistemlerin durumlarının açığa çıkarılması açısından bu böyledir. Yani bütün bu alanlarda gerçeği ortaya çıkaran, her türlü yalan ve çarpıtmayı bertaraf eden PKK'nin düşüncesi ve eylemidir. Bu açıdan PKK, Kürdistan konusunda bir aydınlatma hareketidir; yalan ve çarpıtmaları atma ve tarihsel ve toplumsal gerçeği ayakları üzerine dikme hareketidir. PKK, ülke ve ulus gerçeğini, bunların kurtuluşunu, yani bağımsız ve özgür olmasını esas alarak geliştirdiği düşünce ve eylemi ile gerçekleri adım adım ortaya çıkarmış ve Kürt bireyinin durumundan dünya çapındaki sistemlerin tutumlarının anlamına kadar her şeyi doğru bir biçimde görülebilir hale getirmiştir. Bu gelişme, Kürdistan sorununda Batı sisteminin esas sömürgeci ve mevcut statüyü yaratıcı güç olduğunu açığa çıkarmış, böylece Batı'nın Kürtlerden yana görünen sahte tavrını ve ikiyüzlülüğünü teşhir etmiştir. Batı'nın bu konuda ortaya çıkan gerçeği, biraz da suçluluk taşıyan bir gerçektir. Böyle olduğu için, yani bu durumu açığa çıkardığı içindir ki, Batı devletleri PKK'ye karşı çok yoğun bir düşmanlık geliştirmişlerdir.

Özellikle silahlı direnişin başladığı 15 Ağustos 1984'ten beri Batı devletlerinin PKK'ye karşı çok yoğun bir mücadele yürüttüklerini ve TC devletini PKK'ye karşı savaşta ekonomik, siyasi ve askeri olarak yoğun bir biçimde desteklediklerini biliyoruz. Hatta daha 1979 yılından itibaren PKK'ye karşı böyle bir mücadele başladı ve 1984 yılından sonra ise gittikçe yoğunlaştı. Bu süreçte Batı hükümet ve parlamentolarının hemen hepsi PKK'nin "terörist örgüt olduğunu" kararlaştırıp ilan ettiler ve buna göre de bir pratik mücadele yürüttüler. Dünyanın çeşitli alanlarındaki ulusal kurtuluş savaşlarını destekleyen Batılı güçler bile PKK'yi "terörist örgüt" olarak ilan etmekten geri durmadılar. PKK'nin herhangi siyasal bir güçle ilişki kurmaması için, ABD ve NATO önderliğinde çok yoğun bir tecrit ve baskı olayı yürütüldü. Kürdistan'da yürüttüğü sömürgeci özel savaşta TC'ye her türlü destek açıkça verildi ve TC'den PKK'yi mutlaka ezip bitirmesi istendi. PKK'nin "terör örgütü" olduğu ve Türk devletinin "terörizme karşı mücadele etme hakkı bulunduğu" sürekli açıklandı, bu konuda TC devletinin desteklendiği her fırsatta belirtildi. TC'ye ekonomik ve siyasal destek yanında, silah, cephane, eğitim, danışmanlık gibi her türlü

askeri yardım da verildi. PKK'ye karşı savaşı bizzat NATO üstlendi ve buna göre Türk ordusuna destekte bulundu. Elbette bunun bir parçası olarak da, Türk devletinin Kürdistan'da gerçekleştirdiği terör ve katliam hiç görülmedi ve duyulmadı, bu tür olaylara karşı hiçbir açıklama yapılmadı. Tersine bu tür olayların sorumlusu olarak da PKK ve yerindeki bir örgütün üyeliğini ceza konusu yapamaz. Bu durum, Almanya'nın ve adına hareket ettiği NATO'nun, kendini Kürdistan üzerinde sömürgeci egemen güç olarak gördüğünü ifade ediyor.

Şöyle bir durum yansıtılmak isteniyor: PKK marksist-leninist, komünist bir örgüttür, Batı devletleri PKK'ye bunun için karşıdır, yoksa Kürtlere yürüttüğü mücadelede başarılı olamadı. TC ile birlikte yaptıkları plan ve programlar pratikte istedikleri sonuçları vermedi. Tam tersine, PKK halk içinde gelişti ve güçlü bir ulusal kurtuluş hareketi haline geldi. Ulusal kurtuluş mücadelesinde halkın ulusal birliğini çok büyük oranda yarattı ve önemli bir gerilla ordulaşması ortaya çıkardı. Bu gelişme yaşanan ulusal kurtuluşçu gelişmelerle de birleşince, bu tür devletlerin Kürdistan'a yönelik yeni yaklaşımları ve belirgin bir Kürt politikası oluşturma durumları ortaya çıkıyor. Çünkü, Ortadoğu zemininde, uygun bir Kürt politikası oluşturmadan hareket etmenin ve etkinlik geliştirmenin imkanı artık kalmamış bulunuyor.

Almanya ve bu temelde Batı Avrupa, ABD'den biraz bağımsızlaşır ve daha etkin bir dünya gücü haline gelmek isterken, dünya ilişkilerinde kendi lehine değişiklikler yaratmaya çalışırken, aslında daha demokratik, etkin ve Kürt ulusunun demokratik iradesini esas alan bir Kürdistan politikası geliştirebilirdi. Bunun için uygun koşullar vardı ve hala da var. Ancak Almanya'nın bu konuda çekingen davrandığı, eski imparatorluk politikası benzeri TC'yi esas alma amacında olduğu, azınlık ve kültürel haklar gibi Kürtler için oldukça geri bir durumu dillendirdiği gözleniyor. Buna karşılık, kendi liderliğinde bir yeni dünya düzeni oluşturmaya çalışan ABD'nin, daha etkin çıkışlar yaptığı ve daha aktif hareket ettiği görülüyor. ABD, Kürdistan'daki klasik sömürgeciliğin aşılması, federasyon benzeri yeni düzenlemelerle yeni-sömürgecilik türü bir yapının gelişmesi ve böylece Kürdistan üzerindeki sahiplerini de daha ileri ve gerçekçi olmaya doğru sürüklüyor.

Sorunun çözüm yolu

Buraya kadar belirttiklerimizden, Kürtlerin ve Kürdistan'ın mevcut durumunun tek ve bütün sorumlusu ve suçlusunu TC ile Batılı devletler olarak gördüğümüz sonucu çıkarılmamalıdır. Hayır; sorunun bu yanını esas aldığımız için bunları belirttik. Yoksa Kürdistan'daki mevcut durumun esas sorumlusunun Kürtlerin kendileri olduğunu, ülkesine sahip çıkamayanlara ve kendini ayakta tutamayanlara hiç ülke ve özgürlük vermeyeceğini çok iyi biliyoruz. Kürtlerin kendi iç zayıflıklarını aşamamaları, çok gelişmiş olan aşiretçi-feodal parçalanmışlığı giderememeleri, birlik olma ve örgütlenmeyi geliştirememeleri, kısaca bir halk ve ulus olarak bağımsız ve özgür hale gelmeyi ve böyle bir güç olmayı becerememeleri mevcut durumun en önemli ve temel nedenidir. Diğer nedenler daha geri planda kalır ve bu temel neden üzerinde şu veya bu ölçüde etkide bulunur. Bu yaklaşım, PKK'nin ilk çıkarken esas aldığı temel yaklaşımıdır. Ve Kürdistan'da bu yaklaşımı esas alan tek siyasal güç de PKK'dir. PKK'nin böyle sürekli gelişip güçlenrarlaştırmak istemektedir. Kürt ve Kürdistan sorununun doğru çözümü, haklı çözümü ve kalıcı tek çözümü budur. Sorunun kalıcı çözüm yolu, ulusal kurtuluş hareketinin gerçekleştirmeye çalıştığı ve dayattığı yoldur. Bunun dışında Kürt ve Kürdistan sorunu kalıcı ve adil çözülemez. Bu nedenle, Kürt sorununun çözümüne olumlu katkıda bulunmak isteyenler, mutlaka Kürt ulusunun geliştirdiği çözümü esas almalı ve buna destek olmalıdırlar.

Dış güçler için, diyelim geçmişte sorunlar vardı; iç gelişme yoktu ve bu nedenle doğru tutumun ne olacağı pek bilinemedi, yanılındı ve olumsuz tutum alındı. Fakat artık bu durum aşıldı. Şimdi güçlü bir ulusal kurtuluş hareketi var ve sorunun doğru çözümünü dayatıyor. Geçmişte "Kürtler yok" deniliyordu, ama artık var oldular. Ve hakları olduğu gibi de yaşamak istiyorlar. Bu gerçek ve gelişme çarpıtılmadan doğru tanınmalı, dış güçler kendi keyiflerince bunu çarpıtmaktan uzak durmalıdır. Bu durum, Batılı devletler ve çeşitli çevreler için de geçerlidir. Batılı güçler, Kürt ve Kürdistan sorununu, soruna kaynaklık eden ulusal gerçeği ve gelişen ulusal-demokratik hareketi doğru kabul etmelidirler. Sorunu azınlık hakları veya kültürel sorun çerçevesinde ele almak doğru değildir.

Kürdistan konusunda bütün gerçekleri aydınlatan PKK direnişidir, PKK'nin teorisi ve pratiğidir. Kürdistan gerçeğini, tarihsel durumu, Kürtleri ve Kürdistan'ı yok etme siyasetinin boyutlarını, çeşitli dünya güçlerinin yaklaşımlarının niteliğini ortaya çıkaran güç, PKK direnişi olmuştur. Kürtler için böyle, komşu halklar için böyle, dünya halkları için böyledir.

Kürtler gösterilmeye çalışıldı.

PKK'ye karşı böyle bir düşmanlık niçin yapıldı? Aslında Batı devletlerine yönelik PKK'nin hiçbir pratik girişimi olmamıştı. Aynı zamanda, başka birçok ulusal kurtuluş hareketinden farklı olarak, TC sınırları dışına silahlı savaşı çıkarmamak için PKK azami dikkat göstermişti. Bütün bunlara rağmen, Batı devletlerinin PKK'ye karşı yaptıkları düşmanlık ve PKK'yi inkar, aslında Kürt ve Kürdistan'ı inkarın ve yok etme siyasetinin bir görüntüsü, bir biçimiydi. Bu durum, Kürdistan'ı sömürgecilik altında tutanların sadece TC, İran ve Irak olmadıklarını, bunlarla birlikte Batı sistemi ve NATO'nun da Kürdistan üzerinde sömürgeci bir güç olduğunu açıkça gösterdi. TC'nin bu kadar desteklenmesi ve PKK'nin yürüttüğü mücadele bu durumu açıkça ortaya çıkardı. Bu tarihsel ve siyasal gerçekleri bilmeyenler, Batılı devletlerin neden TC'yi bu kadar desteklediklerine ve Kürt sorununa neden böyle umursamaz yaklaştıklarına şaşıyorlar. Batılı devletlerin kendilerini biraz maskelemeleri de bunu güçlendiriyor. Eskiden çok yaygın olan bu durum, giderek epeyce azalıyor. Çünkü, yaşanan mücadele pratiği öğretici ve aydınlatıcı oluyor.

Bu gerçeği Batılı devletlerin Türklere ve Kürtlere yönelik söz ve davranışlarında da görmek mümkündür. Örneğin, Türkler için bir şey söylerken, "aman dikkat edelim de Türkleri incitecek bir şey söylemeyelim" tutumu içinde oluyorlar, hatta bunu birbirlerine açıkça söylüyorlar da. Fakat Kürtler için her şeyi rahatlıkla kullanabiliyorlar ve bunda bir sakınca görmüyorlar. Bu, tamamen sömürgecinin davranışına denk düşüyor. Örneğin, Avrupa Parlamentosu,"Kürdistan'ın denetimi Kürtlere bırakılamaz" diye karar alabiliyor. Böyle bir karar, bir ulus için, bir halk için son derece aşağılayıcı bir tutumdur ve tamamen sömürgeci egemenin tutumuna denk düşmektedir. Yine örneğin, Almanya'da yürütülen bir PKK davası var ve bu dava NATO sistemi çerçevesinde ve bütün devletlerin istihbarat örgütlerinin ortak çalışmasıyla açılıp yürütülüyor. Altı yıldır insanlar "PKK üyesi oldukları için" cezaevinde tutulabiliyor. PKK üyeliğini ceza konusu yapmak, Kürdistan üzerinde sömürgeci egemen olmak anlamına geliyor. Eğer böyle bir ilişki olmasa, bir devlet dünyanın herhangi bir karşı bir tutumları yoktur! Bu görüş doğru değildir. Batılı devletler, marksist-leninist parti ve devletlerle yetmiş yıldır ilişki ve işbirliği içindeler. Bu açıdan, Batılı devletlerin PKK'ye yönelik inkarcı ve düşmanca yaklaşımlarının nedeni, onun marksist-leninist veya komünist olmasının ötesinde Batılı devletlerin Kürdistan sorununa yaklaşımlarının inkarcı ve düşmanca olmasındandır. Bu devletlerin Kürdistan gerçeğine yaklaşımları, kendini PKK'ye yaklaşımlarında açıkça ortaya koymuştur. Kaldı ki, halihazırda PKK'nin esas aldığı program bir ulusal-demokratik programdır, sosyalist program da değildir. Böyle bir programı "terörizm" olarak görmeleri, Batılı devletleri, kendi ilkeleri karşısında bile oldukça zor bir duruma düşürmüştür.

Şöyle bir durum daha var. TC ve müttefikleri olan Batı devletleri, PKK'nin marksist-leninist ve komünist bir örgüt olduğunu söylüyorlar. Reel sosyalizmin Türkiye'deki uzantıları ve kalıntıları olan Türk sosyalist ve komünistleri ise, PKK'nin marksist-leninist olmadığını, milliyetçi ve biraz da islami bir örgüt olduğunu ısrarla iddia ediyorlar. Hatta PKK'nin bir işçi ve emekçi partisi de değil, burjuva partisi olduğunu da ekliyorlar. İslami güçler ise, PKK'nin komünist ve Batı yanlısı bir örgüt olduğunu söylüyorlar. PKK'ye yönelik böyle bir tanım kargaşası da var ve görüldüğü gibi, herkes kendi hesabına gelen bir tanımı ileri sürüyor. Bu üç güçten her biri, PKK'yi, karşı olduğu güçle özdeşleştiriyor ve öyle tanımlıyor. Bununla aslında PKK'nin bir oyun olduğunu ve kendi düşmanları tarafından yaratılıp desteklendiğini ifade etmek istiyorlar. Bu da, esas kaynağını, bu güçlerin Kürtlere ve Kürdistan'a yaklaşımlarından alıyor; Kürtleri ve Kürdistan'ı yok sayan, yok etmek isteyen yaklaşımlarının PKK somutunda ifade edilmesi oluyor. Onlara göre, aslında Kürtler ve Kürdistan yok, bu yüzden PKK'nin de olmaması gerekiyor. Böyle bir olgu pratikte varsa, o zaman bu bir düşman oyunudur diye bakıyorlar. Şimdiye kadar durumu çoğunlukla böyle ifade etmeye çalışıyorlar. Ancak ulusal kurtuluş mücadelesinin büyük gelişimi karşısında bu tür bakış açıları artık giderek değişiyor.

Yeni politik yönelimler

Batı sistemi, PKK'ye karşı karşısında Batılı devletler, Kürtleri yok sayan eski tutumlarını ve politikasızlıklarını aşmaya, bazı kültürel haklarını verilmesi gerektiğini söylemeye başladılar. Bu çerçevede TC'nin yöntemlerini doğru görmez ve kültürel haklar temelinde yeni bir yöntemin geliştirilmesi gerektiğini ifade eder oldular. Dünyada yaşanan gelişmeler ve Körfez Savaşı çerçevesinde Kürtlerin öne çıkması bu yönlü gelişmeleri daha da hızlandırdı.

1990 yılından itibaren dünyada çok önemli değişiklikler yaşandı. Sovyet sistemi ve Doğu Bloku yıkıldı ve dağıldı. 1990 öncesinin dünyası ile sonrasının dünyası, birbirin-

den çok farklı bir duruma geldi. 1. Dünya savaşının sonuçları temelinde oluşan ve 2. Dünya Savaşı'nın sonuçları temelinde perçinlenen bir dünya durumu artık yok. Dolayısıyla Sovyet Bloku karşısındaki gibi bir NATO ve Batı birliği de artık yok. Batılı büyük devletler, çok temel konularda birlik içinde olsalar da, birçok konuda şimdi farklı görüş ve uygulama içindeler. Aralarında belirgin bir ayrılma ve bağımsızlaşma var. ABD, Almanya, Fransa ve İngiltere, kendi çıkarlarını daha çok öne çıkarıyor ve bu temelde hareket ediyor. ABD ile İngiltere, Almanya ile Fransa arasında birbirlerine biraz daha yakın olma durumu gözleniyor. Almanya, eski dünya düzeninin kendi çıkarları doğrultusunda değişmesini istiyor. Dünyanın tek lideri haline geldiğini hesap eden ABD ise, dünyanın kendi liderliği temelinde yeniden düzenlenmesine çalışıyor. Bu tür yaklaşımlar ve yaklaşım farklılıkları Kürdistan'da kendi etkisinin daha da artması yönünde bir politik yaklaşımı esas almış görünüyor. 1920'de mandatör olarak Kürdistan'a gelme girişiminde bulunan ABD, şimdi yeni-sömürgeci bir güç olarak Kürdistan'ı kendine bağlamak istiyor.

Böyle yeni ve geçmişte olduğu gibi klasik sömürgeci devletleri esas almayı aşan politik yaklaşımlar var. Bu yaklaşımlar devletlere göre değişiyor ve henüz yeni yeni şekilleniyor. Kürdistan'daki gelişmelerin durumuna göre de değişim gösteriyor. Kuşkusuz bu yeni yaklaşımlar, klasik sömürgeciliği esas alma veya tümden politikasız olma gibi eski durumlara göre bir gelişmeyi ifade ediyor. İnkar ve imha politikasını, klasik sömürgecilik statüsünü değiştirmeyi hedefleyen yaklaşımlar elbette daha ileri oluyor. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, gelişim sürecinde bu tür yaklaşımlardan yararlanırken, aynı zamanda böyle yaklaşım mesinin temelinde de bu yaklaşım vardır. Bu, diğerlerinin neden gelişmediğini ve bağımsız bir güç olamadığını da açıkça göstermektedir.

Kürdistan gerçeğine böyle köklü bir yaklaşım temelinde Kürtler, geçmişteki zayıflıklarını ve olumsuzluklarını aşmayı, çok zor koşullarda gerçekleşen amansız bir mücadele ile kendilerini önemli bir siyasal güç haline getirmeyi başarmışlardır. Kürtler eski Kürtler değildir artık. Kendilerinin tarihten silinmesini hedefleyen sömürgecilik karşısında çaresiz ve boynu bükük Kürtler artık yoktur. Kürtler böyle bir süreci de artık asla kabul etmemektedir. Kürt toplumu ciddi bir değişim ve gelişim sürecine girmiştir. Kürdistan toplumunun iç yapısı kökünden değişime uğramıştır. Kürt halkı hızlı bir ulusal bilinçlenmeyi, örgütlenmeyi ve birleşmeyi yaşamakta ve güçlü bir ulusal kurtuluş hareketi yaratmış bulunmaktadır. Bu temelde kendi yaşamını kendisi ka-

Son zamanlarda sık sık "-Kürt sorununun çözümünde Batı ne yapabilir, nasıl katkı sunabilir?" gibi sorularla karşılaşıyoruz. Birkaç yıl önce "ABD ne yapabilir?" diye sorulduğunda, Başkanımız Abdullah ÖCALAN, "Gölge etmesin, yeter" cevabını vermişti. ABD ile Avrupa devletlerinin desteği kesmesi durumunda TC'nin mevcut sömürgeciliği ve özel savaşı sürdüremeyeceğini belirtmişti. Görüldüğü gibi durum gayet açıktır ve en azından gölge edilmemelidir. Bu da olumlu bir işlev sayılır. Bunun için de, sorunu doğru ele almak zorunludur. Çünkü, Batı bu sorunda bir taraftır; şimdiye kadar sömürgeci tarafta yer aldı ve klasik sömürgeciliği uygulayan güçlerin arkasında oldu. Bunun için, önce bir ateşkes yapılması gerektiğini belirtmek bile hatalı değildir. Çünkü, klasik sömürgecilik demek savaş hali demektir. Her ne kadar

Devamı 23. sayfada

Başkan APO'dan yurtsever müslümanlara çağrı:

KÜRDİSTAN'DA İSLAMİYET CİHADA KARAR VERMEKTİR

Baştarafı 1. sayfada

bağlılık, eğer biraz dürüstlük varsa insana, bir halka, bir ulusa, eşit, özgür ve adil yaklaşmayı bilmek demektir. Hz. Muhammed'i peygamber olarak bilip de bir ulusu inkar etmek, bir grup insanı zulüm altında tutmak, onlara her türlü baskıyı dayatmak, hele hele bunu İslam adına savunmak en büyük kötülük olduğu gibi, günahı da en büyük günahlardan birisidir.

İslam ortaya çıktığında şekil ve biçim yoktu. Bu dönemin cahiliye tabakasına karşı, putperestlere karşı büyük saldırı hareketiydi. Adil bir tanrı, onun yeryüzündeki nizamını tesis etmeyi, insanlığı cehaletten, kölelikten kurtarmayı temel amaç olarak bildi. Bunu hiç kimse inkar edemez. Bu dönemde Arab'ın Acem'e üstünlüğünün olmadığını, beyaz kul ile siyah arasında üstünlüğün omadığını, peygamberin bizzat kendisi söylemiştir. Bunlar inkar edilemeyecek gerçek ise, günümüzde neden Türk Kürt'ten ayrıcalıklı olduğu gibi Kürdün adı bile inkar edilmektedir.

Eğer gerçek müslümanlık Türk yönetimi ve diyanet tarafından kabul ediliyorsa, bu eşitsizliği İslamiyet adına nasıl izah edebilirler. Hz. Muhammed'in hadislerine göre bu eşitsizliği, bu müslümanları, bu diyanet müftüleri nasıl kabul edebiliyor? İkiyüzlü ve İslamiyeti para için kullanan riyakarlar, yalancılar değillerse bunlar kimdirler? Halkımızın İslamiyete inanışı, onun özgürlüğe ve adalete verdiği önemden, değerden ötürüdür. Çok iyi kavramak gerekiyor. İslamiyet bütün insanlık içindir. Bütün halklar içindir. İslam'ın rabbi yalnız Arab'ın, Acem'in, Türk'ün rabbi değildir. Bütün insanlığın rabbidir. Peygamberi de bütün insanlığın peygamberidir. Bunu hiç kimse inkar edemez.

O halde bir halk neden bu kadar baskıyı, eşitsizliği yaşıyor? O zaman bizim kendi halkımızın müslüman din adamları bunu mutlaka doğru görüp İslam'ın adaletini görmek, İslam'ın cihadını görmek ve gereklerini yerine getirmek zorundadırlar. Aksi halde onların müslümanlığı sahte müslümanlık olmaktan öteye geçemez. Her halkın müslümanlığa sahip çıkışı, kendi ulusunun eşitliği ve özgürlüğü içindir. Bu olmazsa o ulus müslüman olamaz. Kendi kendini inkar eden bir ulus nasıl müslüman olabilir? Ne kadar kendini inkar edersen, o kadar maaş vardır. Hak, adalet, özgürlük savaşçılarına ne kadar terörist dersen, ve bu temelde ayetleri de alet edip en büyük yönelimlere girersen, o kadar devlet bana para verir dersen, bunun İslam'ın düşmanlığından, münafıklıktan başka hiçbir şeyle izah edilemeyeceği açıktır.

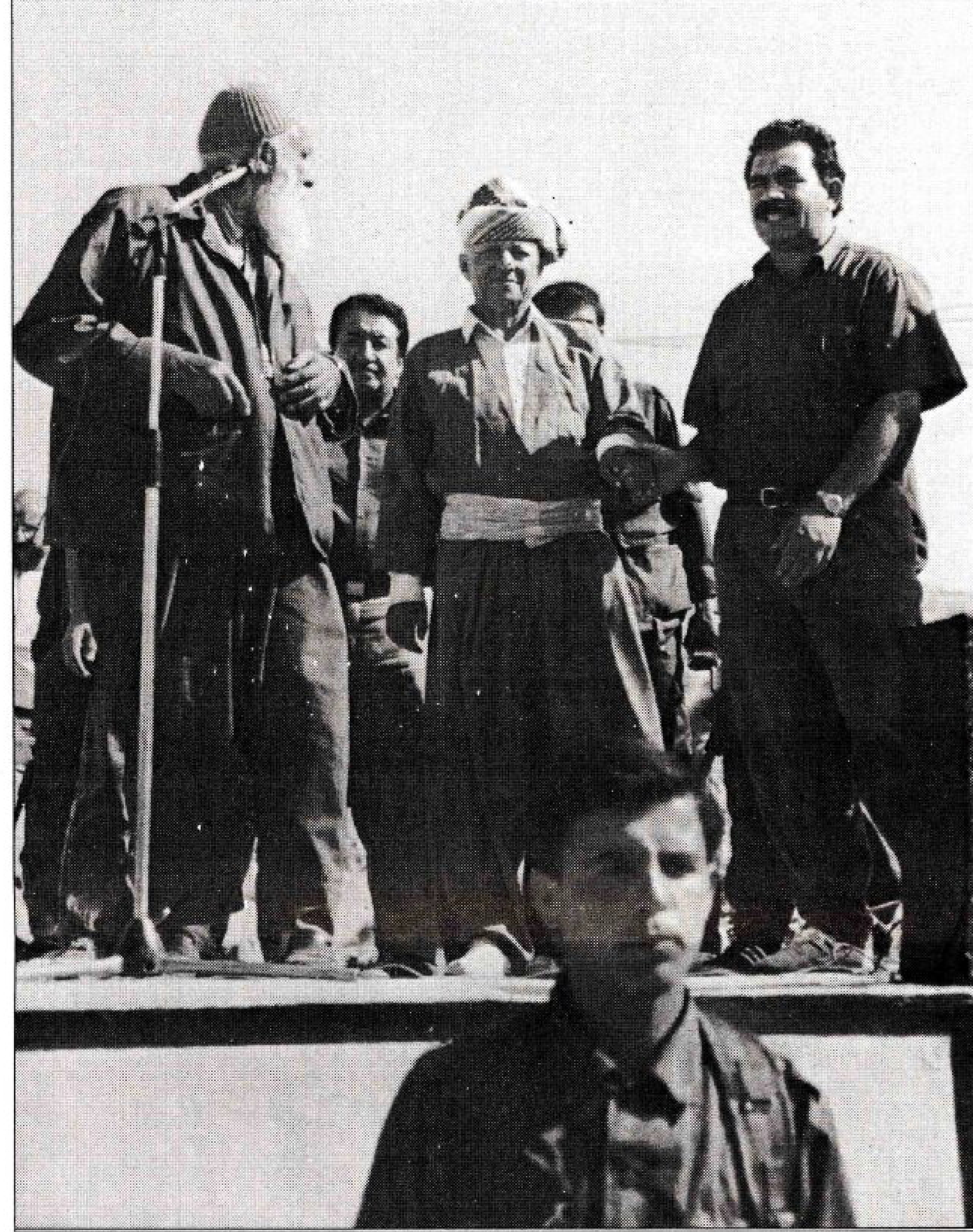
> "Osmanlıların aslında müslümanlıkla fazla ilgileri yoktu, fakat Balkanlar'a da yayılmak istiyorlar. İstanbul'u talan edecekler, ne adına müslümanlık adına. Ne kadar çıkar, ne kadar sömürü varsa hepsini müslümanlık adına yapacaklar. Anlamadıkları halde bol bol müslümanlığı kullandılar. İslam maskeli emperyalizm ve sömürgeciliği en çok kullanan kavim Türklerdir."

Siz değerli Kürdistanlı müslümanlar ve özellikle müslüman aydınlar!

Son zamanlarda her tarafta İslam'ın yeniden bir uyanışı var. İslam adına birçok hareketler ortaya çıkıyor. Örgütlenmeler ve hatta eylemler oluyor. Bosna'da da var, Afganistan'da, Cezayir'de de ortaya çıkıyor. Bütün bunlar İslam adına bayağı hareketler ortaya çıkarıp yürütüyorlar. Hiçbir müslüman Kürt hareketi var mı şimdiye kadar? Neden Afrika gibi bir yerde bile müslüman bir hareket ortaya çıkıyor da Kürdistan'da müslüman hareket ortaya çıkmıyor? Kürt-İslam hareketi gerçekten nasıl bir hareket olmalıdır? Bir Kürt İslam hareketi olmalı mıdır? Buna gerek var mıdır? Varsa bunun ilkeleri, program ilkeleri nasıl olmalıdır? Hiç buna akıl getirdiniz mi? Getirmediyseniz bu büyük bir eksiklik değil midir? Müslümanlık adına yapılan uşaklık değil midir?

Bu noktada ben biraz daha tarihi gerçekliklerin bilinmesinin iyi olacağı kanısındayım. Daha İslamiyet doğar doğmaz, onu saptırmak isteyen münafıklar vardı. Zaten bunlara o zaman mürteci yani geriye çark eden denirdi. Gerçek müslümanlar, başlangıçta Mekke'de ilk İslamın ayetleri ortaya çıktığında ve bir propaganda çevresi olarak hareket edildiğinde ortaya çıkan müslümanlardı. Başta Ebu Cehil olmak üzere, bütün putperestler tarafından baskıya, işkenceye uğrayan gerçek ve devrimci müslüman diyebileceğimiz inanmış kesimi, bugünün deyimiyle militan kesimi teşkil ederlerdi. En başta gelenler de Hz. Hatice, Hz. Ali, Hz. Hamza ve benzerleriydi. İslam'ın doğuş vaktindeki İslamiyet ve bu müslümanlar hiçbir çıkar gözetmeden, tümüyle inanışları uğruna muazzam bir cihada girmişlerdi. Ve hepsi de hayatını ortaya koyup şahadete ulaşmışlardı.

Medine'ye hicret edildiğinde, her türlü ezaya maruz kalanlar bu ilk müslümanlardı. Ne zaman ki Mekke tekrar fethedildi ve İslam devlet oldu, o zaman Muaviye gibileri Saltanat İslamiyeti dedikleri bir İslamiyeti kabul ettiler. Zafer kazanan İslamiyet'in nimetlerinden faydalanmak için İslamiyet'e girdiler ve çıkar temelinde dalga dalga birçok eski münafık özde değil, sözde müslüman oldular.

Yine çok iyi biliyoruz ki daha Hz. Muhammed vefat edip, türbesine konulmadan bunlar iktidar savaşı yaptılar. Özellikle halifeliği hakkı olana değil, olmayana vermenin, fitne fesadını geliştirdiler. Bir anlamda İslamiyet'te sağ-sol çatışması, devrimci olan kesimle olmayan kesim kıyasıya bir mücadeleye giriştiler. Çok iyi biliyoruz ki, Hz. Ali'nin taraftarları ehl-i beytten idiler ve gerçek müslümanlığı temsil ediyorlardı. İhtilalci müslümanlığı temsil ediyorlardı. Muaviye şahsında biraraya getirilenler ise sağcıları, yani karşı-devrimcileri temsil ediyorlardı.

Tıpkı Fransız devriminde olduğu gibi sağcılar vardı, solcular vardı. Rus devriminde de bu böyledir. Bolşevikler vardı, Menşevikler vardı. Müslümanlıkta da bu böyledir. Bolşevikler Hz. Ali ve yandaşları biçiminde, Menşevikler ise Muaviye taraftarları biçimindeydiler. Halen Rusya'da bu kavga devam ediyor. Birçok devrimin böyle ikiye ayrılması vardır.

> "Bir anlamda İslamiyette sağ-sol çatışması, devrimci olan kesimle olmayan kesim kıyasıya bir mücadeleye giriştiler. Çok iyi biliyoruz ki, Hz. Ali'nin taraftarları ehl-i beytten idiler ve gerçek müslümanlığı temsil ediyorlardı. İhtilalci müslümanlığı temsil ediyorlardı. Muaviye şahsında bir araya getirilenler ise sağcıları yani karşı devrimcileri temsil ediyorlardı."

Daha sonra biliyoruz ki İslamiyet'teki bu ayrılma ve bölünme yüzyıllarca süren kanlı savaşlara yolaçtı. Alevilik, Sünnilik, Şiilik ortaya çıktı. Ne kadar öze bağlılar o ayrı bir mesele, ama bu ayrışma günümüze kadar devam ediyor. Çok iyi biliyoruz ki, saltanat müslümanlığı daha Şam'da Muaviye saltanata gelir gelmez Arapların üstünlüğüne dayalı olarak büyük bir baskı ve sindirme hareketine girişti. Bütün halklara karşı büyük bir zulümle hareket etti. Irak'ta, İran'da, Kürdistan'da sel gibi kan akıttılar. Ve halklara zorla kendi hakimiyetini, yani bir anlamda halklara zorla kendi emperyalist-sömürgeci çıkarlarını dayattılar.

Emevilerin dayattığı emperyalist sömürgeciliktir veya İslam maskeli emperyalizm ve sömürgeciliktir. Ve halklar buna büyük bir isyanla karşılık verdiler. Özellikle İran'da Şii adı altında toplanan kesim, yine Ali yanlıları (Alevi) adı altında Araplarda da geniş bir isyan hareketi ortaya çıktı. Hz. Ali'nin büyük oğlu İmam Hasan zehirletildi, yine İmam Hüseyin Kerbela'da katledildi. Ve bu isyanlar daha sonra daha da arttı. Büyük bir isyanla bu emperyalist-sömürgeci Emevi saltanatı yıkıldı. Onun yerine gelen Abbasilerin de aslında Emevilerden farklı olmadığı kısa sürede ortaya çıktı. İsyanın önderlerini katlettiler. Ve kendi emperyalist-sömürgeci egemenliklerini Orta Asya'ya kadar yaymaya devam ettiler. Anadolu'ya, Afrika'ya, İspanya'ya kadar yaydılar.

Buna karşı gelişen İslam, değişik adlar altında ortaya çıktı. Şiilik İran'da, isyancı İslam olarak ortaya çıktı. Alevilik yine Anadolu'da isyancı mezhep olarak ortaya çıktı. Buna benzer birçok mezhepler muhalif mezhep olarak ortaya çıktılar. Bunların hepsini eşitlik, adalet isteyenlerin İslam"dan anladıkları hareketler olarak değerlendirmek gerekir. Abbasi saraylarında bazı Türk köleleri orduya alındı. O dönem Orta Asya'dan Türkler İran üzerinden yeni yeni geliyorlardı ve birçok Türkmen boyundan ileri gelenler Abbasi egemenliğine girdiler. Orduya girdiler, orduda komutan oldular.

1000 yıllarında Selçuklular adı altında kendi devletlerini kurdular. Giderek İslam'ın temsili bu yeni Türk gücü tarafından yapıldı. Türkler İran'ı, Irak'ı, Anadolu'yu bütünüyle işgal etmeye çalışıyorlardı. Bunun için hızla müslüman oldular. Yani çıkar temelinde bir İslamiyet"i kabul edişleri sözkonusudur. Türklerin müslümanlığı tamamen çıkar müslümanlığıdır. Yani İran'ı, Irak'ı, Balkanlar'ı, Anadolu'yu fethetmek için kabul edilen bir müslümanlıktır. Yoluna, onun eşitliğine, adaletine, özgürlük temellerine uygun bir İslamiyet değildir. Onun için Türklerin İslamiyet"ten anladıkları bir şey yok. Bazı İslamın adlarını ezberlerler, halkları yerlebir etmek için, bunu yaparlar. Halen de Türklerdeki müslümanlık bu anlamda işgal ve istila müslümanlığıdır. Baskı ve sömürüyü geliştirme müslümanlığıdır. Bütün halklara, hatta Türkmen halkına kan kusturma müslümanlığıdır.

Selçuklu sultanları, daha sonra da Osmanlı sultanları ve tüm Türk beylikleri müslümanlığı bu anlamda zulüm, adaletsizlik, imha ve zorla yurdundan göçertme biçiminde kullandılar. Bunları müslümanlık adına yapıyoruz şeklinde bir sahte müslümanlıktır.

Osmanlıların aslında müslümanlıkla fazla ilgileri yoktu, fakat Balkanlar'a da yayılmak istiyorlar. İstanbul'u talan edecekler, ne adına müslümanlık adına. Ne kadar çıkar, ne kadar sömürü varsa hepsini müslümanlık adına yapacaklar. Anlamadıkları halde bol bol müslümanlığı kullandılar. İslam maskeli emperyalizm ve sömürgeciliği en çok kullanan kavim Türklerdir. Araplar da kendi gerçekliğinin bir parçası olarak İslam"ı bir ideoloji, bir politika olarak yaşamışlardır. Ama Türk hakimleri kadar çıkar temelinde, hatta kendi halkına karşı da böyle ikiyüzlüce kullanan başka hakim güç yoktur.

Bunu iyi anlamak gerekiyor. Bunu anlamadan doğru müslümanlık anlayışına ulaşılamaz. Ve yüzyıllardan beri papağan gibi ezberlenen müslümanlık zalimlerin çıkarlarına hizmet eden bir müslümanlıktır.

İslamiyetin arkasına sığınarak yürütülen Türk emperyalizmini ve sömürgeciliğini görmezsek, hem İslamiyet"e, hem de kendi halkımıza zarar vermiş oluruz. Bugün İran halkı Şiilik adı altında emperyalizme karşı bir devrim yaptı. Dünyayı titreten bir devrimdi. Ve buna İslam devrimi dendi, ardından da bir İslam Cumhuriyeti kurdular. Kendileri için büyük bir kurtuluştu.

Düşünelim, bir Kürdistan İslam devrimi oldu mu? İslam adına birçok başka devrim de yapıldı. Dedim ya, Türkler de Anadolu'da tek Türk olmadığı *halde İslam"ı* kullanarak ulus

oldular. Anadolu'nun hepsini Türk-İslam yaptılar. Araplar yine İslam adı altında üç kıtaya yayıldılar.

Kürtlere bakıyoruz İslamiyet ne yapmış, veya İslam adına Kürtlere ne olmuş? Sadece inkar edilmişler, sadece kaybetmişler. Ki İslamiyet doğduğu zaman Kürtler ileriydiler. Kültür yolunda, dil yolunda, Araplardan, Türklerden ve hatta Acemlerden çok ileriydiler. İslamiyetin Emeviler ve daha sonra Abbasiler eliyle Kürdistan'a girişi çok kanlı oldu. Kürt kültürünü, Kürt toplumunu tahrip etti ve daha sonra Türklerin eline İslamiyet geçtikten sonra özellikle Kürdistan'da oluşan sahte bir müslüman-işbirlikçi tabaka gücünden, Kürt kavmine yönelik acımasız bir yok oluş süreci başladı.

Dünyanın en eski halkı müslümanlığı iyi algılayamadığı için, müslümanlığı maske edinmiş Emeviler, Abbasiler, Türkler, Selçuklular, Osmanlılar tarafından sadece vergi veren, asker veren, sömürülen bir halk olarak görüldüler. Tabi Kürtlerden ortaya çıkan müslümanların da büyük bir kısmı bu sultanlardan menfaat toplamak için emirlerine girdiler. Ve Kürtlerin aleyhine bir müslümanlık geliştirildi.

Müslümanlıktaki kavim eşitliği, kardeşlik, adalet unutuldu. Müslümanlığın özgürlük özelliği unutuldu. Maaş karşılığında sultan ne demişse o yerine getirildi. Bu çok tehlikeli bir müslümanlık biçimiydi. Maalesef yüzyıllardan beri Kürdistan'a hakim olan müslümanlık da budur. Bir İran müslümanlığı gibi, bir Kürt müslümanlığı ortaya çıkmadı. Şiilik gerçekten İran müslümanlığıdır ve kavmini yüzyıllardan beri ayağa kaldırıyor. En büyük devrimlerden birini daha yaptı. Birçok Arap ülkesinde bile İslami hareketler nerdeyse devlet olacaklar. Bize bakıyoruz, İslam adına bir Kürt hareketi, bir devrim hareketi, bir devlet kurma gücü var mı? Niye Araplar, Türkler, Acemler bu kadar İslam devleti oluyor da Kürtlerin bir İslam devleti olmuyor. Allah mı olmasın diyor? Hz. Muhammed mi yasaklamış? Değil. Hz. Muhammed, Arab'ın Acem'e üstünlüğü olmadığını söylüyor. O halde Kürtlerin kendi kaderini tayin etmek, devlet kurmak, hakkıdır. Müslümanlık buna açıktır. Ama bunu görmüyor. Görüp de gereklerini yerine getirmeyen kimdir, sahte müslümanlarla olan Kürt işbirlikçileridir.

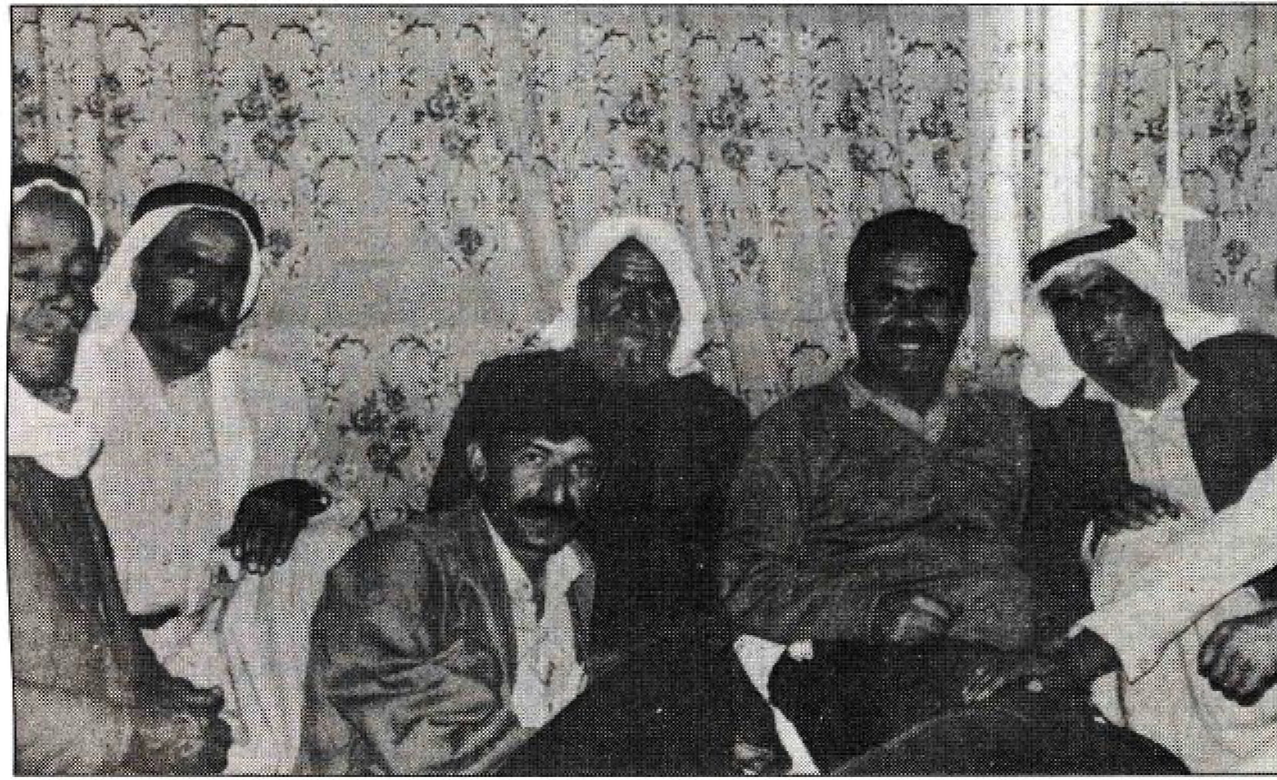
Yüzyıllardan beri bunu böyle aşılaya aşılaya, maalesef halkımızı yalancı bir müslümanlığın aleti yaptılar. Buna İslam"ın karşı-devrimci tasfiyesi de diyebiliriz. Aslında bunlara müslüman da dememek lazım. İslami maske altında çıkar grubu, karşı devrimci grup, emperyalist-sömürgeci grup demek gerekir. Bunlar günümüze doğru geldiğimizde, insan olma, ulus olma savaşını canını dişine takarak sürdürenlere, namazları kılınmaz, bunlar müslüman değil diye iftira ettikleri yetmiyormuş gibi Ankara'da aldıkları birkaç maaşla en kötü tarzda, hatta ayetleri, hadisleri helikopterlerden attırarak İslam'a en büyük kötülüğü yapıyorlar. Düşmandır yapar. Yüzyıllardan beri yaptı, şimdi de yapıyor.

Buna karşı biz ne yapıyoruz? Müslümanlarımız, aydınlarımız ne yapıyor? Şimdi soralım, tüm Kürdistanlı müslüman halka ve aydınlara. Siz İslam"ın gerçeğini biliyor musunuz? Bilip gereklerini yerine getiriyor musunuz? Kürdistan İslamiyet adına nasıl ele alınabilir? Kürdistan'ın tarihi, sosyal, siyasal, ekonomik durumu İslami açıdan nasıl yorumlanabilir? Veya İslamiyet ilkeleriyle, Kuran'ıyla, hadisiyle Kürdistan'a nasıl uygulanabilir? Bunu gözönüne getirmeden müslümanlık yapmak mümkün müdür? Ve bu müslümanlık özünden boşaltılmış bir müslümanlık değil midir?

Bunu şu nedenle için söylüyorum. Bir dönemler ben de müslümandım. Ve yine de müslümanlığın zülme karşı, devrimci özünü koruyorum.

> "İslamiyet doğduğu zaman Kürtler ileriydiler. Kültür yolunda, dil yolunda, Araplardan, Türklerden ve hatta Acemlerden çok ileriydiler. İslamiyetin Emeviler ve daha sonra Abbasiler eliyle Kürdistan'da girişi çok kanlı oldu. Kürt kültürünü, Kürt toplumunu tahrip etti ve daha sonra Türklerin eline İslamiyet geçtikten sonra özellikle Kürdistan'a oluşan sahte bir müslüman işbirlikçi tabaka gücünden Kürt kavmine yönelik acımasız bir yok oluş süreci başladı."

Baktım müslümanlık bizim ülkeye uygulanmıyor. Buna tepki duydum ve müslümanlıktan uzaklaştım. Sosyalistliğe sarıldım. O zaman bir baktım sosyalizmi de Türk sosyalizmi yapmışlar. Biz buna sosyal-şövenizm diyorduk. Sosyalizmde özgürlük, eşitlik, adalet var demiştik. Onlar ise önce biz devrim yapalım, sonra sizi tanırız, diyorlardı. Kısaca ulusal varlığımızı inkar ediyorlardı.

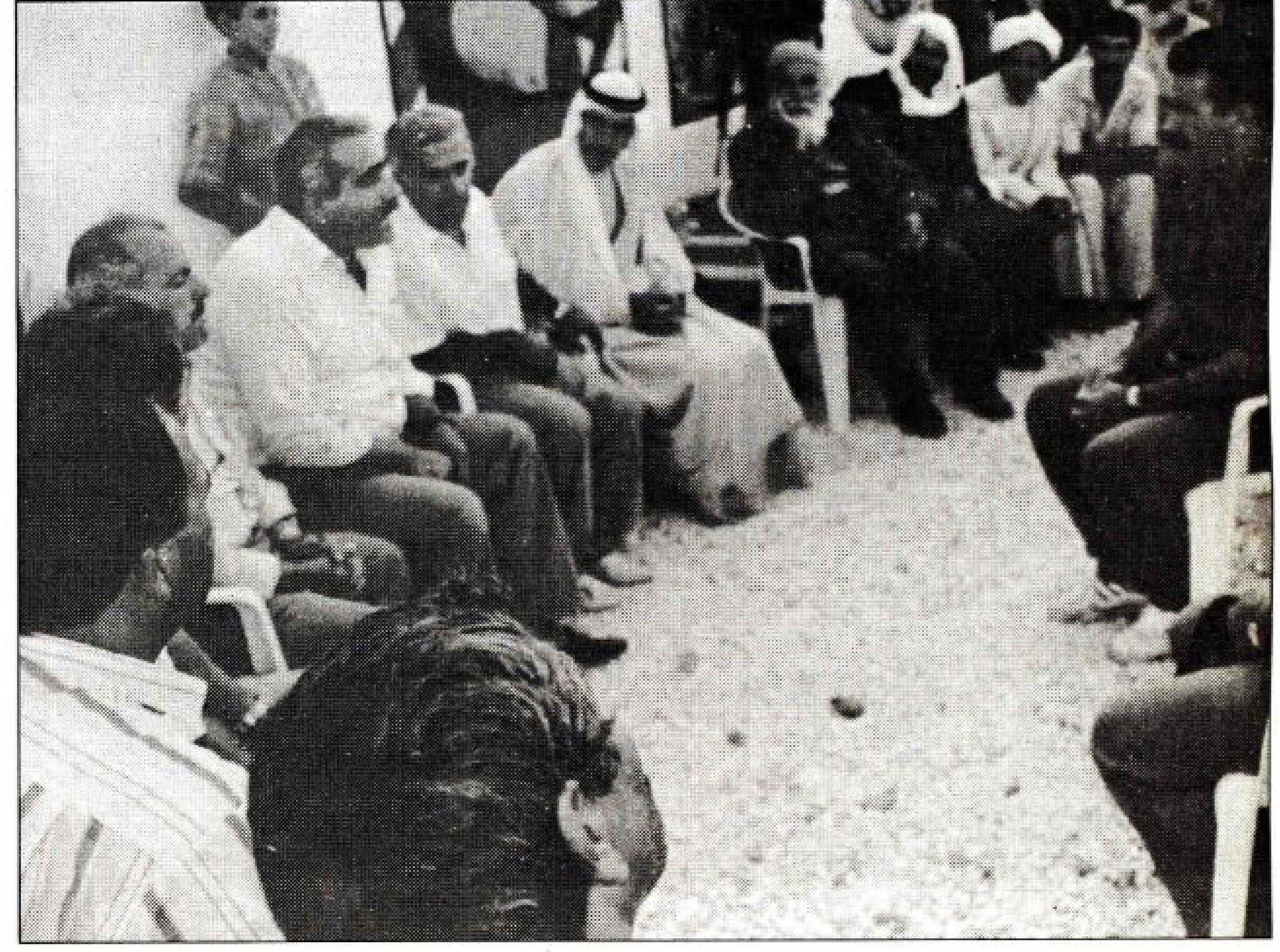

Karşı çıktım. Bu temelde İslamiyet'in sahte uygulanmasına karşı çıktım ve sosyalizmi Kürdistan'a uyguladım. Bugün PKK'nin önderlik ettiği büyük bir devrim ortaya çıktı. Bir yerde İslamı da Kürdistan'a uyguladık. Ben sadece sosyalizmi Kürdistan'a uyguladığımı söylemiyorum, devrimci İslam esaslarını da ilk defa biz Kürdistan'a uyguluyoruz.

Gerçek İslam, PKK'nin Kürdistan'a uyguladığı İslam'dır. Bu konuda PKK nedir, birkaç kelime ile de olsa değinelim. PKK, aslında hem devrimci sosyalizmin, hem devrimci İslam'ın Kürdistan'da içiçe uygulanmasıdır. Bazı sahte solcular şöyle der, sosyalizm ile İslamiyet birbirine zıttır. Bana göre zıt değil. Asr-ı saadet müslümanlığı ne ise günümüzün PKK'si de odur. Ve Arabistan'daki Asr-ı saadet müslümanlığının Kürdistan'da ortaya çıkan biçimidir.

Biraz tarihi bilen, biraz kafasını iyi çalıştıran gerçek müslümanlığın PKK ile hayat bulduğunu, insanımızın kurtuluşuna en büyük değeri verdiğini ve İslam'ın da amacının bu olduğunu görecektir ve büyük mutluluk duyacaktır. Nitekim bazı değerli melleler vardır. Kendileri gelip PKK'yi buldular. Değerli Melle Abdullah vardı, tanıdığım en değerli mellelerden biriydi. Bir PKK gerillasından hiç farkı yoktu. Onlar kadar disiplinli ve nizamlıydı. Ve İslam cihadını PKK gerillasında bulmuştu. Ve çok sevinmişti. Bu uğurda da şehit düştü. Bu kadar kemalizme direnen ve ruhunu satmayan bir başka güçlü melle tanımıyorum. Eğer illa müslümanlık denilecekse, bu 99 yaşındaki mellenin müslümanlığına da yüksek değer biçmek gerekiyor. Bunun gibi çok sayıda başka melle de gerçek İslam'ın PKK tarafından Kürdistan'a uyguladığını gördüler ve onlar da bu uğurda şehit oldu.

Düşmanın helikopterden atıp paramparça ettiği Muşlu Melle Mehmet Emin Bingöl, yine geçenlerde Yüksekova'da, Malazgirt'te, Cizre'de birçok melle katledildi. Ve bunların şahsında işte PKK'ye yaklaşırsanız sizi böyle paramparça ederim diyorlar. Bunlar gerçek müslüman mücahitleridir. Böylece tarihi bir gerçeği ispatladılar. Devrimci İslam'ın Kürdistan'a nasıl uygulanacağını gösterdiler. Bunlar teslim olmadılar, 60-70 yaşındaydılar ve sonuna kadar Kürdistan'ı savundular. Ve düşman da onları paramparça etti. Şex Sait de, Seyit Rıza da, Bedi-z zeman Said'i Kurdi de biraz böyledir. Onların müslümanlığı işgalciye alet olmamış müslümanlık. Bu yüzden kemalizme teslim olacaklarına isyan ettiler ve darağacında cezalandırıldılar. Bakalım şimdi, bunların yolunu hangi melleler takip ediyor ve bu melleler hangi hareketle bütünleşmişler? PKK ile. O halde devletin tüm saldırılarına, tahrifatlarına rağmen PKK ve devrimci İslam'ın anlamlı bir şekilde bütünleştiğini, Kürdistan halkının gerçekliğine uygulandığını ve daha şimdiden önemli başarılar elde ettiğini belirtmek gerekir. Gerçek müslümanlık budur.

Bazıları aldatılmış olabilir. Ama "ben bir müslüman Kürt bireyiyim İslama saygım var" diyen birisinin Kürdistan'ın gerçeğini görmemesi, bu gerçek uğruna mücadele vermemesi kesinlikle münafıklıktır. Halkına, milletine, onun eşitlik, özgürlük ve adaletine değer vermeyeceksin, onun savaşımına, cihadına katılmayacaksın, ondan sonra da her gün namaz kılıp oruç tutacaksın ve diyeceksin ben müslümanım. Bu laf, şekil müslümanlığıdır, içi boş müslümanlıktır. Müslümanlık insan içindir. Müslümanlık özgürlük, şeref, haysiyet içindir. Bunlar ayak altında çiğnendikten sonra senin namazının ve orucunun hiçbir kıymeti yoktur. Kaldı ki cihad zamanına esas olan cihaddır, namaz, oruç değil. Sonra kıl, sonra tut derler. Bunu peygamberimiz söyler.

Şimdi, bu müslümanlığın ABC'sini bilmeyeceksiniz, bunları bir tarafa bırakacaksınız, uzun sakal, takke, bilmem sarıkla yalnız müslüman olunacağını sanacaksınız ve öyle geleceksiniz. Mümkün değil buna inanmak. Başlangıçta sarık yoktu. Takke yoktu, cübbe yoktu, şekil yoktu, oruç, namaz yoktu. Cihad vardı, özgürlük savaşı vardı. Daha sonra orucun, namazın vakti belli oldu. Şartlar ondan sonra ortaya çıktı. Biz de kendi İslam devrimimizi yapalım. Özgürlüğümüzü biz de alalım. Ondan sonra zaman namaza da niyaza da gelir. Ben yine namaz kılmaya demiyorum, kılınır. Fakat cihad hepsinden önce gelir. Ben namazı savaşa girdiğim zaman bıraktım. Ben de önce namaz kılıyordum. Ama savaşa girer girmez, en büyük namaz cihaddır dedim. Bu gerçek müslümanlıktır. Bir halka İslamiyet adına gösterilebilecek saygı budur. Gerçek İslam hareketi bize gereklidir ve o da PKK önderliğinde ortaya çıkıp büyük bir gelişme kaydetti.

Bizim gerçek temellerde İslami ilkeleri uyguladığımızı ben ayetlere ve hadîslere dayanarakta izah edebilirim. İslam tarihine dayanarak izah edebilirim. Görüyorsunuz ki siz değerli İslam aydınları, özellikle de Kürdistanlı İslam öğrencileri, gün artık İslamı doğru bir biçimde öğrenip kendi ülke gerçeğimize, halkımızın kurtuluş tarihine uygulamayı bilmeyi gerektiriyor.

Kürdistan artık devrimci bir savaşımın içine girmiştir. Düşman müslümanlığı Selçuklularda, Osmanlılarda olduğu gibi birkez daha münafıkça, yalancı ve sahtekarca kullanmak istiyor. Siz de müslümanlığın devrimci özüne sadık kalarak, onun büyük adaletini, eşitlik ve özgürlüğünü esas alarak Kürdistan için savunmalısınız. Bir Arap müslümanı Arabistan için ne yapıyorsa, bir Acem müslümanı İran için ne yapıyorsa, yine bir Türk müslümanı Türkiye için ne yapıyorsa, bir Kürt müslümanı da Kürdistan için bir şeyler yapmak zorundadır. Yapmazsanız bu halk da size değer vermez ve kişiliksiz olursunuz. Müslümanlık adı altında bir işbirlikçi olursunuz. İdris-i Bitlisiler de müslümandı ama Kürdistan'ı Osmanlı'ya sattılar. Bir sürü böyle müslüman ortaya çıktı. Hep yalancıya, talancıya hizmet ettiler. Kaç para eder onların müslümanlığı.

Halkına hizmet etmeyen bir müslümanlık doğru bir müslümanlık değildir. Hz. Muhammed'in müslümanlığı değildir. Sultanların müslümanlığıdır. Hz. Muhammed'in müslümanlığından mı, sultanların müslümanlığından mı yanayız? Bu soruya doğru cevap vermek gerekir.

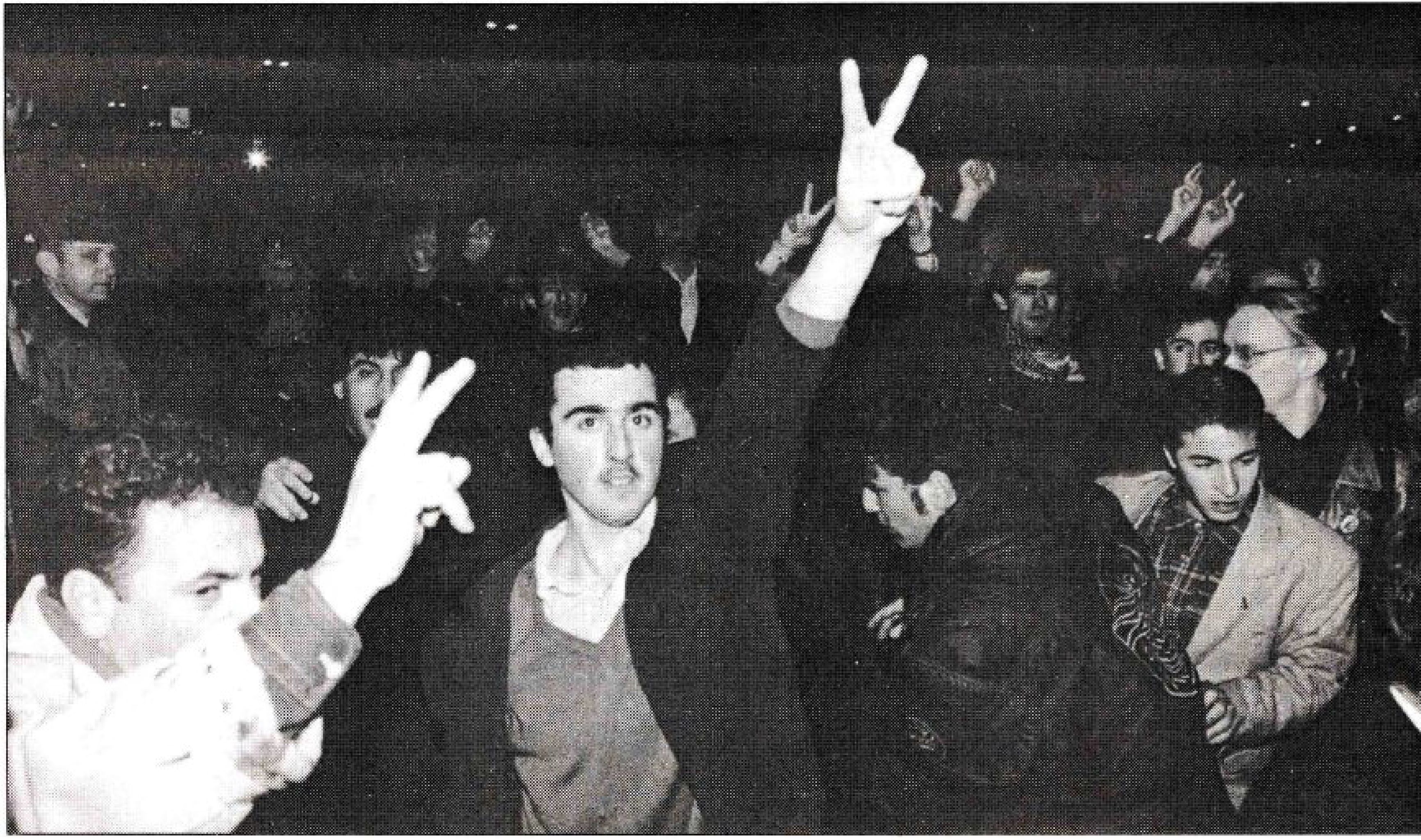
Siz değerli müslüman aydınları ve birçok medresede ve tarihi Ezher Üniversitesi'nde okuyan tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı müslüman gençler!

PKK'de dile getirilen eşitlik, adalet ve özgürlük ilkelerine oldukça güçlü katkılar sunabilirsiniz. Kürdistan'daki tüm din adamları da dini artık kendi halkının gerçeğine doğru uygularlar. Ayetler de, hadisler de halk içindir, özgürlük, adalet içindir. Bunu esas alırlar. Sultanların, devletlerin paralarına dayanıp müslümanlığı satmazlar, ona ihanet etmezler. Bir müslüman mücahiti olmayı bilirler. Ve böyle müslüman mücahitleri ortaya çıktığında en büyük desteği partimiz PKK'de görürler. Partimiz PKK bunların da partisidir. ERNK ve ARGK bunların da cephesi ve ordusudur. Şehit mellelerin kanıyla açılan bu yolda genç müslümanlar da büyük bir çabayla unutulmuş görevlerini başarıyla yerine getirirler. İslam tarihini ve İslami bilimi her yönüyle inceliyorsunuz. Medreselerde ve Ezher Camisi'nde bunun geniş imkanları vardır.

Benim kısaca izah etmeye çalıştığım bu çerçevede, bu İslami bilimleri bir kez daha inceleyin ve kendi ülkenize uygulama görevini düşünün. Siz tarihi bir görevi başarıyla yerine getirmeye adaysınız. Özellikle dini açıdan gerçekleri izah edebilirsiniz. İslami açıdan Kürdistan'a, özgürlük savaşına nasıl hizmet edilir, bunlar açımlanır. Bunları başkasına bırakmaya gerek yok. En az biz de Arap, Türk, Acem kadar kendi İslamımız'ı kendimiz inceleyip uygulamasını bilmeliyiz. Bu vazgeçil-

Devamı 23. sayfada

Gençlik direnmek, savaşmak ve kazanmaktır

Almanya'nın Troisdorf, Duisburg, Bonn Düsseldorf, Köln ve Dortmund şehirlerinden gelen 2000 Kürt genci coşkulu ve zafer umuduyla dolu bir gece yaşadı.

YCK'nin 15 Ocak 1994'te düzenlediği geceye DEP Van milletvekili Remzi Kartal, Yüksekova Belediye Başkanı Necdet Buldan ile Kürt Enstitüsü yöneticilerinden Feqi Hüseyin Sağnıç da konuk olarak katıldı.

Troisdorf tren garında inenler birbirlerine gecenin yapılacağı salonun yerini soruyorlar. Anlaşılan salonun yerini bilmeyenler var. Geniş bir bulvardan kalabalık gruplar salona doğru hızlı adımlarla ilerliyor. İlk göze çarpan şey, otuzun üzerinde yaş grubunda olanların çok az olması. Aynı durum salonda da dikkatimizi çekiyor. Salonda bulunan ikibin kişi arasında 35-40 yaş arasında en fazla elliye yakın kişi var. Onlar da birbirleriyle şakalaşıyorlar. Kendini genç hissetmeyenler buraya gelmemiş...

DEP Van milletvekili Remzi Kartal konuşmasında "Ülkeniz size, siz de ülkenize hasretsiniz. Botan'a gidin bu hasret bitsin. Haydi bütün gençler Botan'a" dedi. Kartal konuşmasını bitirdikten sonra, sloganlar dakikalarca sürdü. Biri bitiyor öbürü başlıyordu. "Gençler Botan'a", "Bıji Serok APO" sloganlarına Almanca sloganlar eşlik ediyordu.

Sahnenin arkasında büyük boy YCK flaması asılmış, kırmızı yıldız içerisinde açılmış bir kitapvar, kitabın içerisinde bulunan bir silah namlusu dağlara doğru uzanıyor. Yıldızı sağdan soldan çevreleyen buğday başağı yeşil renkte, başaklar siyah renkli çarkla bütünleşmiş, onun hemen üstünde YCK 1987 yazısı var. Üstünde Başkan APO'nun gülen bir resmi var. Konuşma masası ise ERNK bayrağı ile kaplanmış. YCK kocaman salona bir tek bayrak asmış. Kırmızı bez üzerine sarı büyük harflerle "Gençlik gelecek, gelecek özgür Kürdistan" yazılmış.

DEP heyetiyle birlikte Avrupa'ya gelen Yüksekova Belediye Başkanı da gecede bir konuşma yaptı. Konuşmasında, "Yüksekova her gün basılıyor, köyler yakılıyor, boşaltılıyor. Zulmedenlerin sonu yakındır. Her yerde sarı kırmızı yeşil renkler sallanıyor" dedi. Sahneden ayrılırken bütün gençler alkışlıyor. Kürdistan'dan gelenlere özel bir ilgi var. Bu gençliğin Kürdistan'a olan özleminin de göstergesidir. "Gençler Botan'a", "Bıji Serok APO"... sloganları birbirini takip ediyordu.

Gecede dilbilimci Faqi Hüseyin de bir konuşma yaptı. "1970'te gençlerle beraberdim. 1980'de de beraber oldum, inşallah 2000 yılında da birlikte olacağım." Konuşmasının bir bölümünde, "İki gerilla şehit olmadan önce birbirlerine ellerini uzatıyorlar, hangimiz önce şehit düşersek kalan bayrağı yere düşürmeyecek, kalan bayrağı yükseklere taşıyacak diyor. Ve bu bayrak bugün yükseklere taşıyor. Kürtler artık eski Kürtler değil, Kürtlerin öncüsü var, partisi var, ayağa kalkan gençleri var" dedi. Gençler yine ayakta, yine coşkulu, "Gençler Botan'a", "Bıji Serok APO." Bütün salon halaya kalkmış, sanki salon gençlerin o coşkularına dayanamayarak çökecekmiş gibi sallanıyordu. Heyecanı dorukta olan, korkutmayan bir sallanmaydı bu.

Son olarak sahneye YCK'den Mustafa çıktı. Yumruğunu havaya kaldırarak, "Özgürlük sizi bekliyor, özgür Kürdistan dağları sizi bekliyor. Haydi Botan'a" dedi. Dakikalarca süren alkışlar, sloganlar. Hep birden 2000 kişi nerdeyse govend tutmuş özgürlüğü haykırıyor. Geniş bulvardan tren garına doğru yürürken herkes mutlu, yaşlılar da. Yenilemeyecek bir gençlik yaratılmış, partilerine ve Başkanlarına bağlı...

Kürdistan gençliğinin gerçekleştirmiş olduğu gece zafere yaklaşan Kürdistan devriminin yakın olduğunu gösteriyordu.

"PKK'nin yaktığı ateş bedenimizde alev alev yanıyor"

Orta sıralarda oturmuş, 28-30 yaşında, adı Hüseyin, elinde Cigerxun'un kitabı. Dortmund'tan gelmiş. Hüseyin şiir gibi konuşuyor. "Bu salonda oturanlar, dostlarıyla konuşan dev çocuklar, gelecek özgür zamanı bekliyorlar, kendimizi mitoloji kahramanı olarak görüyorduk, birileri ıslık çalacak ve ayağa kalkacaktık. O ıslığı PKK çaldı. Öyle bir ateş yaktı ki bedenimizde, yüreğimizde yanıyor alev, alev. Ben buralarda doğdum büyüdüm. Kürdüm ama Kürtçeyi sonradan öğrendim. Bu yüzden de, Türkçeyi de, Almancayı da çok rahat konuşuyorum, ama daha çok Almanca düşünüyorum. Dünyada en sıcak bulduğum sözcük "heval", birisi bana "heval" diye hitap ettiğinde ona güven duyuyorum. Daha önceleri Alman arkadaşlarım vardı, sabahlara kadar müzik eşliğinde Hard Rock yapardı, ben de öğrendim. Ancak 5-6 senedir ilgi alanımdan uzaklaştı. O senelerde ERNK'li arkadaşlarla tanıştım, çok sıcak davrandılar ve ilgilendiler. Kendime dönüş yaptım diyebilirim. Çok okudum, Alman arkadaşlarla da ilişkimi kesmedim. Bugün bu salonda "Yaşasın ulusların enternasyonalist dayanışması" diye bağıranların bir kısmıyla ilişkilerimiz eskiye dayanır. Kapitalizmin beşiği buralar. Emperyalist kültürün biçimlendirdiği bir biçim var. Alman arkadaşlara bu biçimleri yadırgadığımızı söylüyoruz. Ancak bizim için Kürt sorununu anlatmak çok daha önemli, bu konuda önemli mesafe katettiğimizi söyleyebilirim. 2000 yılına varmadan dünya gezegeninde Kürtlerin de bir yeri olacaktır. Biz de diğer uluslar gibi özgür ve bağımsız olacağız. Bizi ayağa kaldıran, kimliğimize, insanlığımıza kavuşturan Başkan APO'ya, PKK'ye minnettarız."

"Bir Berivan daha kanlarıyla özgürlük toprağını suladı"

Karşıma çıkan 15 yaşlarındaki ilk kişi ile konuşmaya başlıyorum. "Heval" diye konuşmaya başlıyor: "Serok Parti'yi kurmaya karar verdiğinde 23 yaşındaydı. Kürt gençlerini, devrimci gençleri etrafına topladı. Gençliğin durumunu tahlil etti. Ve bu görüşlerini Manifesto'da yazdı. O kitabı ben de okudum, aklımda kalanları söylemek istiyorum. Sömürge halklar için bilinçli ve örgütlü yurtsever gençlik hareketi geliştirilmeden, ulusal bağımsızlık hareketi de gelişemez, bilinçli bir yurtsever gençlik hareketinden yoksun olmamız, bağımsızlık için yapılan direnme hareketlerimizin büyük bir eksiğidir. Yurtsever gençlik hareketi, ulusal kurtuluş mücadelesi içindeki büyük önemini daha uzun bir süre koruyacaktır. Serok'un önderliğindeki gençlik bir ulusu ayağa kaldırdı. İşçileri, köylüleri örgütledi, bizi örgütledi. Heyecanımız sonsuz, yakında Botan'a gideceğim. Küçük olduğuma bakmayın benden küçük gerilla komutanları var. Gençlik olarak bu bayrağı daha yükseklere taşıyacağız. Bu gece çok anlamlıdır. Göreceksiniz gecenin sonunda birçok arkadaş ülkeye gitmek için sıraya girecek. 1994'ün önemini biliyorum. Özgürlük mücadelemizde çok önemli adımlar atacağız. Geleceğin köprüsüyüz. Arkadaşlarımla birlikte yemin ettim. Köleliği kabul etmeyeceğiz, özgürlük kanlarıyla sulanan topraklarımız özgürlüğün şafağındadır. İlkokulu İzmir'de okudum, güzel anılarımın olduğu Türk arkadaşlarım var, onlara sesleniyorum, abilerini akrabalarını askere göndermesinler bu kirli savaşa alet olmasınlar."

Bu büyüyüp de küçülen, insanı hayretler içinde bırakan çocuğun adını öğrenmek istiyorum. Berivan diyor. Gerçek adın? "Bütün gençlerin adı Berivan'dır, Zozan'dır, Agit'tir, Mahsum'dur. Bize kimliğimizi de insanlığımızı da veren onlardır. Şehit olduğumuzda bir Berivan daha kanıyla özgürlük toprağını suladı diye yazın yeter" diyor.

"Hepimiz gerillaya"

Dilan 5 kardeş olduklarını belirtiyor, iki kardeşi gerillada. Şöyle konuşuyor: "Eskiden şöyle düşünürdük; her aileden bir kişi de gerillaya verelim. Ancak bu 94 için geçerli değildir. Hepimiz gerillaya gidelim, cephe gerisinde bir kişi kalsın yeter. Fakat kimse cephe gerisinde kalmak istemiyor. Diğer kardeşlerim de ülkeye gitmek istiyor, ben de. Bugüne kadar bu sorunu çözemedik ama ben gitmekte kararlıyım."

"Orası Kürdistan'dır"

Murat gecenin coşkusundan çok etkilenmiş ve ülkeye gitme kararını bu gecede vermiş. Geçmişini anlatarak konuşmaya başlıyor: "Almanya'da doğdum büyüdüm, teknik bir okulu bitirdim, babam fabrika işçisidir, benden küçük üç kardeşim daha var. Yanlış hatırlamıyorsam teknik okulun son sınıfında bir geziye gitmiştik, geziye Kürt arkadaşlar da gelmişti. Selim isimli bir arkadaş memleketimi sordu, Türkiye dedim. Neresindensin dedi, Malatya dedim. Orası Türkiye değil Kürdistan'dır dedi. Haritada Kürdistan diye bir yer yok dedim, acı acı gülümsedi. O gezide daha birçok şey anlatıldı. Ancak beni etkileyen o acı acı gülümseyişti. Aynı sahneyi birkaç kez rüyamda gördüm. Babama hep sorular sormaya başladım. Bir kere Kürt ve Kürdistan sözcükleri kafama takılmıştı, ilk önceleri meraktan da olsa içimi kemiren bir öğrenme tutkusu gelişti. Derneğe gidip gelmeye başladım. Kürtçeyi hiç bilmiyordum, Türkçeyi de az konuşabiliyordum. Konuşmaları dinliyor, ancak çoğunu anlamıyordum, oralarda çok çalışıyorlardı, çalışkanlıklarından etkilendim. Yavaş yavaş okumaya başladım. Birkaç kez seminerlere götürdüler. Bilincim artmaya, Kürtlüğüm yeşermeye başlamıştı. Başkan'ın "köle Kürd'ü sevmeyin" sözünü yüzlerce defa tekrarladığımı hatırlarım. Bir başka gün dernekte oturürken 35-40 yaşlarında birisi geldi, herkes etrafına toplandı, çok saygılı davranıyorlardı, hep "heval" diyorlardı. Gittikten sonra arkadaşlarıma kim olduğunu sordum, "hevalimiz" dediler. Merak etmiştim. Biraz senli-benli olduğum bir arkadaşa sordum. "Tanımıyor musun dedi", arkasından, "o heval 62 gün açlık grevinde kalan şehit olamadığı için üzülen arkadaştır" dedi. Diyarbakır cezaevini anlattı. Tuvalete gidip ağladım. Mahallemdeki arkadaşlar bendeki değişikliği farketmişlerdi. O aralar Selim'in şehit olduğunu öğrendim. O akşam Selim'le sabaha kadar sohbet ettim rüyamda. Bir yandan anlatıyor, bir yandan acı acı gülümsüyordu. Konuşmamızın bir yerinde bana Başkan'ın sözünü söyledi. "Mücadele eden özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir." Elini uzatıyordu bana, ülkeye çağırıyordu beni. Karar veremiyor'dum. Gelip dayandığım nokta burada da yapılacak bir sürü şey var mantığıydı. Derneğe daha sık gidip gelmeye başladım, aktifleştim. Bu gecede ne oldu biliyormusun? Benden sonra siyasal bilinç edinen arkadaşlar "biz gidiyoruz, sen gelmiyor musun" dediler. Biri takıldı, "sırt çantan benden" diye. Onlarca arkadaş gitmeye hazırlanıyor, hazırlığını yapmış bile. Ben de yarından itibaren hazırlığımı yapmaya başlayacağım. Ülkeme adımımı attığım gün, arkadaşlarımın bana anlattığı dağlarımızı, ovalarımızı doya doya seyredeceğim. O temiz havayı ciğerlerime çekip, yoz bir hayattan kurtaran partime minnettarlığımı belirteceğim."

"Bağımsız, özgür Kürdistan'ın yolu açılmıştır"

40 yaşlarında Ahmet: İşçi köylü yığınları ile içiçeliği ve aydın potansiyeli ile Kürdistan gençliği ERNK'nin en güçlü birleşenlerindendir. Gençlik, kadro ve savaşçı potansiyeli ile halkımızın cephe birliğine en uygun katmandır. Bütün temel emekçi sınıf ve katmanlardan gelen gençlik yığınları ERNK'nin berraklaşmış ilkeleri doğrultusunda, onun çatısı altında toplanmış ve bugün ülkeye akıyor. Faşist-sömürgeci egemenlik ve imha politikaları altında gençliğin hiçbir geleceğinden sözedilemez. Gençliğin şimdiye kadar gördüğü, asimilasyon, işsizlik, sürgün, işkence ve halkına karşı savaştırılmaktı. Ama gençlik bu yolu terketmiştir. 15 yıllık ulusal kurtuluş pratiğini onuru ile taşımıştır. Başkan APO'nun kendisinin 15 yaşında hissetmesi anlamlıdır. 1970'lerin başında tüm emekçi sınıf ve tabakalar gibi Kürdistan gençliğinin de karşı karşıya bulunduğu ulusal kurtuluş siyasetinin, örgütünün ve eyleminin yaratılması ve pratik gerçeklik haline getirilmesi görevi başarılmış, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yolu açılmıştır. Kürdistan devrimi devrimci-yurtsever gençliği oldukça yaygın olan ve her tarafa dağılan gençliği bilinçlendirmiş ve YCK çatısı altında toplamıştır. Bu gece bu çalışmanın pratik sonuçlarından bir tanesidir. Deminden beri 18-25 yaşındaki gençler akın akın yanıma geliyorlar ve ülkeye gitme taleplerini belirtiyorlar, asıl onlarla görüşmelisin. Gençlik, geçmişimizle geleceğimiz arasında bir köprüdür. Yurtsever devrimci gençliğimiz bu köprüyü tutmuştur. 1994 yılı özgürleşmede önemli mevziler kazanacağımız yıl olacak, bunun garantisini gençler şimdiden ortaya koyuyorlar.

"Kürtlerin gençliğine gıpta ediyorum"

Alman genci Mayer: "Ben bir Alman genci olarak Kürtlerin kurtuluş mücadelesini destekliyorum, gençlerini çok beğeniyorum, sıcak dostluklarım var. Geceye onun için geldim. Kürtlerin de diğer uluslar gibi kendi geleceklerini belirleme hakkı vardır. Artık kendi geleceklerini tayin edecek, bütün Kürt halkını kucaklayan partileri de var. Kürtlerin dipdiri bir gençliği var. Gıpta ediyorum."

Botan Eyalet Komutanı Cemal:

"KADIN ORDULAŞMADIKÇA EŞİTLİĞE ULAŞAMAZ"

Botan Eyalet Komutanı Cemal ile Kürdistan'da kadının savaş içindeki ve ordulaşmadaki yeri konusunda bir röportaj yaptık. Günümüzde kadın özgürleşmesi tartışmaları çokça yapılmaktadır. Savaşan kadının özgürleşeceği bilinciyle Kürdistan'da örgütlendirilen kadın bölükleri üzerindeki görüşleri yayınlıyoruz.

Kadının savaş gerçekliğimizdeki yerinin, erkeğinkinden fazla geri olmayacağı pratiği ve çabası sonucu ortaya çıkmıştır. Bu temelde biz biraz daha ilerletiyoruz. Ve bu ilerletmenin bir sonucu olarak da kendi başına bir kadın örgütlenmesi gelişiyor.

Berxwedan: Kadın ordulaşmasının örgütlenmesi hangi tarzda olacak? Ne gibi yöntemler izlenecek?

Cemal: Öncelikle şunu vurgulamak gerekir ki; kadın örgütlenmesi öyle sıradan bir olay değildir. Dolayısıyla, kadın örgütlenmesinin, kadın ordulaşmasının büyük bir olay olduğunu bilmek gerekir. Yani, dünya genelinde yaşanan tüm sistemlerde kadın sorununun günümüze kadar bütün yönleriyle çözümlenemediği, bu konuda yapılması gereken, gerçek anlamdaki, eşitlik ve özgürlük olayının tam olarak yaşanmadığı bilinmektedir. PKK hareketi Kürdistan'da geliştirdiği mücadeleyle birlikte, bu konuda kadına ideolojik politik düzeyde daha gelişkin birtakım çözümlemelerle kadın kitlesine seslenmiştir. Bu seslenişe cevap verilmiştir. Dolayısıyla kadın kesiminde, gerek siyasi örgütlenmeye ve gerekse askeri örgütlenmeye yoğun bir eğilim ve katılım gelişmiştir. Ve bunun bir sonucu olarak günümüzde ordu içinde, yani; ARGK saflarında kadın ordulaşması sorunu gündeme gelmiştir. Bir bütün olarak kapsamlı çözümü ve gerçekçi pratik uygulanışı, PKK'nin ideolojik-politik çerçevesinde bulmak mümkündür. Genelde çö zülmeyen, aslında çözüm adı altında yansıtılan bir toplumsal gerçeğin ileriye yönelik çözümünü, PKK hareketi yaratabilmiştir. Hem de bunu Kürdistan gibi geri bırakılmış ve her türlü insani değerlerden yoksun bırakılmış bir toplum gerçeğinden hareketle başarmaya çalışıyor. Bu temelde; bu başarasının bir ürünü olarak da bugün kadın ordulaşması sorunu gündemdedir. Çerçevesi genel olarak böyledir. Bugün, kadın ordulaşmasına, örgütlenmesine yaklaşıldı. Bu çerçevede yaklaşılarak kadın kesiminin ordu içinde yer alması olayı ve hem de bunu kendi özgücü ile, kendi komuta kademesiyle başarması durumu söz konusudur. Böylesi bir görev gündemdedir. Bu, dünyanın başka bir yerinde fazla görülmeyen veya yaşama geçmeyen bir durumdur. Biz şu olgudan hareket ediyoruz. Kadının gerçek anlamda özgürlüğü ve eşitliği, kadın-erkek eşitliği gerçekçi bir anlamda sağlanmalıdır. Bunu sağlamak için, toplumun vurucu gücü ve önemli oranda en yetkin otoritesi olan orduda yer almadıkça kadının böylesi bir eşitliğe ulaşması da olanaksızdır. Nitekim, bu konuda birtakım gelişmeler olmakla birlikte, ordulaşmasını tam olarak sağlayamadığından dolayı istenen gelişmeyi göstermiyor. Yani ordudan alınması onu tam olarak geliştiremiyor. Bunu köklü olarak değiştirmek istediğimizden dolayı, en başta, bu yetkinleşme biçimi olan ordu içinde bizzat yer vererek sorunu bu biçimde köklü olarak çözmeyi hedefliyoruz. Şimdiye kadar kadın gerillalar ordu içinde yer almışlar, savaşmışlar ve bu konuda onları hatta yüzleri bulan şehit yoldaşlarımız vardır. İspatlanan bir gerçeklik vardır. Kadının savaş gerçekliğimizdeki yerinin, erkeğinkinden fazla geri olmayacağı pratiği ve çabası sonucu ortaya çıkmıştır. Bu temelde biz biraz daha ilerletiyoruz. Ve bu ilerletmenin bir sonucu olarak da kendi başına bir kadın örgütlenmesi gelişiyor. Bunda herhangi özgün bir fark geliştirilmiyor. Normal gerilla ordusu nasıl örgütleniyorsa, kadın gerilla ordulaşması da aynı biçimde örgütleniyor. Dikkat edilecek hususlar vardır. Hiç kuşkusuz bu özgün konularda farklı örgütlenmelere göre yöntemler izlenecektir. Özgün olarak, kadın ordusunun geliştirilmesinde fazla belirgin şeyler yok diyebiliriz. Yani, diğer bütün örgütlemelerin geliştirilmesinde dikkat edilmesi gereken hususları tabi ki kadın örgütlenmesi konusunda da görmek gerekir. Kadının ordulaşmasında böyle özgün, ciddi bir vurgu vurmaktan çok orduya gelebilecek, sağlık bakımından, ruhsal bakımdan, yatkınlık bakımından orduya gelebilecek elemanlardan oluşturulması koşuluyla bu örgütlendirilme bütün hızıyla geliştiriliyor.

Berxwedan: Böyle bir örgütlenme ile yani kadının ordulaşmasıyla gelecek süreçte neler hedefleniyor?

Cemal: Genelde bir örneklik olması hedefleniyor. Yani bu sorunun çözümünde bir örnek olması, doğru yaşama geçirildiğinde herkes için önemli bir hedef olacaktır. Diğer bir temel nokta ise; kadının bir savaşan güç haline getirilmesidir. Ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde orduya olan ihtiyacının bu biçimde oluşturulmasıdır. Ve bu da salt erkekle değil, aynı zamanda kadın kesimini de içine alarak kendi görevini yapmaya yöneliktir. Diğer önemli bir husus da bu konuda kadın gücünün ortaya çıkarılmasıdır. Ve bu gücün ortaya çıkarılmasıyla birlikte kadın sorununu daha gerçekçi bir biçimde çözme olanağı, imkanı, pratik gerçeği ortaya çıkar. Genel olarak amaçlanan budur. Kadını ordudan herhangi bir fark gözetmeksizin, orduya bağlı olarak, onu toplumun temel bir gücü haline getirtmektir. Burada herhangi bir anlayıştan ziyade eşitliği, demokrasiyi, sosyalizmi ve özgürlüğü esas almalıdır.

Berxwedan: Böyle bir örgütlenme ve düzenlemenin toplumsal sahada yaratacağı etkiler ve değişimler neler olabilir?

Cemal: Kadın hareketi hakkında çok şey ifade edebilecek bir örgütlenme oluyor. Belirttiğimiz gibi çeşitli sistemler, çeşitli görüşler her ne kadar sorunu çözmeye yatkın olduklarını veya çözmeye çalıştıklarını iddia ediyorlarsa da kadının bir yetkinleşme biçimi olan ordudan uzaklaştırılması, var olan sorunu örtme ve körükleme durumuna düşürüyor. İşte biz bu konuda şu gerçeği uyguluyoruz. Netlik ve örneklik olacak, ispatlayıcı olacak, uygulayıcı olacak bir örgütlenme oluyor. Ve herkes için de, yani; sorunun dünya genelinde bir deneyim olarak aslında çok ciddi adım olacağı kanısındayız. Kürdistan toplumu açısından ise; kadın gerillaları, ordu faaliyetlerine ilk alındığında çeşitli kesimlerin tepkileri oldu. Fakat şimdi, toplum bunu kaldırabilecek gücü ve seviyeyi göstermiştir. Kadın sorununda feodal anlayışların gösterdiği etkiler bugün olumlu bir gelişmeye dönüştürülmüştür. Daha önce bayan gerillalar yadırganırken, şimdi kadın savaş gerçekliği doğrultusunda olumlu adımlar atılmaktadır. Dolayısıyla toplumun herhangi bir tahrik ya da patlayıcı bir şey yaratacağını sanmıyorum. Partinin daha güçlendirici, daha güven kazandırıcı bir durum yaratacağı kesinlik kazanmıştır.

Berxwedan: Şimdi bilindiği gibi ordularda merkez vardır. Kadın ordulaşmasında da ayrı bir merkez olacaktır. Veya bu merkezin diğer ordu birlikleriyle ilişkisi ve bağlantısı nasıl olacak ve hangi temelde olacaktır?

Cemal: Bu konuda henüz tartışma sürecine bıraktığımız bazı şeyler var. Sanıyorum önümüzdeki yakın süreçte bu konular biraz netleşecektir. Yani resmi konularda hem kadın yapısında hem de genelde tartışılıp, daha pratik, gerçekçi, somut, ilerleyebilen bir tarzda ulaşılmaya çalışılacaktır. Fakat, şimdiden genel bir merkez, yani kendi başına bir merkez henüz gündemde yok. Belirttiğim gibi daha çok nasıl diğer bütün birlikler örgütlendiriliyorsa, o tarzda örgütlendirilecektir. Eşitlik ve özgürlük komitesi şimdi geliştirilmeye çalışılıyor. Yani, kadın birlikleriyle diğer ordu birlikleri arasındaki ilişkiyi, bağlantıyı, ortak eylemleri, ortak faaliyeti, ortak çalışmayı tartışarak böylesi bir komite oluşturulacaktır. Bu aynı zamanda eşgüdüm komitesi oluyor. Genel bir planlamayı esas alan bir çalışma merkezi oluyor. Şimdiden böyle bir askeri merkez durumu olmaz. ARGK'ye bağlıdır. Bulunduğu alandaki ARGK komutanlığına bağlı hareket edecektir. Bütün hareket durumları da böyle olacaktır. Ancak sorunun tartışılması, bu konudaki bazı tıkanıkların giderilmesi için böyle genel bir kadın hareketi merkezi de ilerde oluşabilir. Bunun için kongre kararları da vardır. Ama orduda bir esas olabilir; orduda esas olarak geçerli olan, bu birlikte kontrol kademeleridir. Komuta kademelerinde, eyaletlerimizde örgütlenmiş tugaylar vardır. Şimdi güç tugayı aşmıştır. Ama tugaydır. Kadın birlikleri de tugay sistemi biçimindedir. Bunlara bağlıdır. Yine çalışmaları arasında fazla bir fark yoktur. Eylemler de aynı düzeyde tutuluyor. Eyaletimizde ilk eylemleri de gelişti. Örneğin; yakın geçmişte Cizre-Şırnak yolundaki eylemi bir kadın birliğimiz yaptı. Ve yine mevcut durumda eylemler yapmaya çalışıyor. Yani, kadın ve erkek ordusu ortak geliştiriliyor. Bu geçmiş beraberlikte eylemler böyle gelişiyor, ordu da geliştiriliyor. İleride kendi başlarına da geliştirebilecekleri faaliyetlilikleri, eylemlilikleri de daha fazla yoğunlaşabilir. İşte, bütün bunları tamamlayacak, bu konudaki sorunları önceden çözümleyecek, eşitlik ve özgürlük komitesi rolünü oynayacaktır. Fakat öyle çok ayrı hareket edebilecek imkanlar mevcut durumda yoktur.

Berxwedan: Vermiş olduğunuz bilgilerden dolayı teşekkür ediyoruz.

Cemal: Biz de teşekkür ediyoruz. Özellikle bu kadın sorunu çok önemli bir konu. Bu konuya eğildiğiniz içinde teşekkür ediyoruz. Ve bir de kadın örgütlenmesinin, ordulaşmasının en çok gelişeceği alanlardan birisi de sanırım eyaletimiz olmaktadır. Yani, eyletimizdeki yoğunluktan dolayı mevcut durumda bölükler oluşmuştur. Her yerde bu bölükler ilerde kendi arasında taburlaşacaktır. Adım adım alaylaşacaktır. Yani, böyle bir örgütlenmeyi burada adım adım geliştireceğiz. Şimdiki hareket tarzları bölüktür. Giderek tabur haline dönüşe cektir. Şimdi bunları doğru çözme kabiliyeti önemli. Dolayısıyla bu konuya ilgi duymanızdan dolayı bir de tüm eyaletteki bayanlar adına teşekkür ederiz.

Kadının savaş gerçekliğimizdeki yerinin, erkeğinkinden fazla geri olmayacağı pratiği ve çabası sonucu ortaya çıkmıştır. Bu temelde biz biraz daha ilerletiyoruz. Ve bu ilerletmenin bir sonucu olarak da kendi başına bir kadın örgütlenmesi gelişiyor. Bunda herhangi özgün bir fark geliştirilmiyor. Normal gerilla ordusu nasıl örgütleniyorsa, kadın gerilla ordulaşması da aynı biçimde örgüt-

NASIL BİR EDEBİYAT

Var olmak için canını dişine takmış, mücadele eden bir halk için ulusal edebiyat çizgisini belirlemek de kurtuluş savaşının öncülüğünü üstlenmiş güçlere düşer. Bir halkın edebiyatının gücü, o halkın ruhsal gücünün ulaştığı seviyeyi gösterir. Bu yüzden öncü güçler, edebiyat sorununa yaklaşırken öncelikle halkın yaşayan edebiyat gerçekliğini doğru biçimde ele alıp, evrensel ölçülere göre değerlendirerek, izlenecek çizgiyi ortaya koymalıdır. Eğer ulusal gerçeklikten kopuk, yalnızca evrensel olma kaygısıyla hareket eden bir edebiyat çizgisi savunulursa ortaya kozmopolitizm çıkar. Tersine bir durum, yani yalnızca ulusallık kaygısıyla hareket edip, evrenselliği kenara atan bir çizgi ise giderek şovenizmi yaratır. Gerek kozmopolitizmi, gerekse şovenizmi dıştalamak için ulusal ve evrensel yanlar uygun oranda birbiri içine geçirilmelidir. Yani biçimde ulusal, özde evrensel. Bu, sosyalizmin sanat anlayışıdır. Ancak sosyalizme geçmek için daha çok uzun bir yol katetmesi gereken bir halk açısından ulusallık yalnız biçime değil, öze de yansıyacaktır. Çağı yüzlerce yıl geride izleyen, gerçek anlamda ulusal bir bilince dahi ulaşamamış, bağımsızlık savaşının henüz eşiğinde duran sömürge bir halk için öze de yansıyan bir ulusallık, belli bir dönem için de olsa zorunlu bir edebiyat çizgisidir. Bu çizginin evrensellikle bağlantısı, belirtilen dönem için ikincil bir önem taşıyacaktır.

Kürdistan toplumu hiç kuşkusuz çok geri bir toplumdur. Yüzlerce yıllık bir sömürge statüsüne karşın hiçbir zaman gerçek anlamda bir bağımsızlık süreci başlatamamış, özgürlüğü yaşamak bir yana, düşüncede bile somutlaştıramamış, toplumların gelişip güçlenmesinde motor görevi yapan bilimden, felsefeden habersiz yaşamış, yurtseverlik ilkel milliyetçi kırıntılarla avutulmuş, sürekli gericiliğin, ilkelliğin, çağ dışılığın beslendiği bir kaynak olmuş, ihanetin bile hoş görüyle kabul gördüğü bir toplum haline getirilmiştir. Nitekim ulusal kurtuluş savaşımızın bu kadar zorlu geçmesinin en önemli nedenlerinden bazılarıdır bunlar.

Geri toplumlar için, yani henüz evrensel bilgilerin yanısıra ulusal bilgilerin de ya olmadığı, ya da üstünkörü olduğu toplumlar için genel olarak sanat, özel olarak da edebiyat, bir tür içselleştirilmiş bilgi aktarma, bilinçlendirme faaliyetine dönüştürülmelidir. Örneğin, tarih bilincinden yoksun bir halk için, sanatçı, öncelikle eserlerinde bunun bilgisini gerçeğe en uygun biçimde verebilmelidir. Yani tarih olgusunu birtakım masallardan, bireyselliklerden, gerçek-dışılıklardan kurtarmalı, canlı, yaşayan, bilimsel, toplumsal bir çerçeveye oturtarak ve ayrıca eleştirel bir süzgece de tabi tutarak, güncelle ve gelecekle ilişkilendirmelidir.

Ulusal kurtuluş savaşlarında hangi ideoloji temel alınırsa alınsın, tarih bilinci ve yurtseverlik birincil bir öneme sahiptir. Bu, bizim açımızdan hayati bir önem taşır. Marksizm, hem tarihi, hem de yurtseverliği sınıf mücadelesi çerçevesine oturtur. Ve bunları bu tarzda geleceğe dönük olarak geliştirir. Marksizm, ulusal tarih bilincini, evrensel tarih bilincine ve oradan da tek bir dünya toplumu bilincine doğru götürürken yurtseverliği de enternasyonalizm, yani halkların ve giderek insanlığın birlik ve barış içinde yaşaması anlayışına doğru geliştirir. Burjuva ideolojileri ise, geliştirdiği ulusal kurtuluş savaşlarında tarih bilinci ve yurtseverliği sınıf mücadelesi çerçevesine oturtmaz. Tarih bilinci adına birtakım tarihsel kişilikleri, birtakım savaşları idealleştirirken, yurtseverlik adına da milliyetçiliği ve giderek şovenizmi geliştirir.

"Ulusal edebiyatımız öncelikle topluma bellek kazandırmalıdır. PKK hareketini bir anlamda Kürt toplumuna bellek kazandırma operasyonu olarak da değerlendirebiliriz. Öyleyse edebiyatımız da buna uygun olmalıdır."

Biz, seçimini Marksizm'den yana yapmış bir ulusal kurtuluş hareketiyiz. Kuşkusuz, bugünkü durumda Kürdistan halkı için en iyisini ve sonuç alıcısını biz yapıyoruz. Bugün Kürdistan'da ülke ve halk adına hareket ettiğini iddia eden ve halen de destek bulabilen Marksizm dışı güçler vardır. Belki örgütsel değil, ama düşünsel olarak yaygındırlar. Savaşım bir yandan sömürgeciliğe karşı gelişirken, en az onun kadar güçlü olarak da burjuva, feodal, yarı-feodal sınıf temeline dayanan ilkel-milliyetçi reformist ve teslimiyetçi güçlere karşı gelişmektedir.

Ulusal edebiyatımızı yaratmak -ki üzerinde yükselebileceğimiz bir edebiyatımız gerçek anlamda yoktur- için yol açılıyor. Sanatı gelişmemiş toplumların tarih bilinci, dolayısıyla belleği çok zayıftır. Bu demektir ki, Kürt toplumu belleği zayıf bir toplumdur. O halde edebiyatın görevi belirginleşiyor.

Ulusal edebiyatımız öncelikle topluma bellek kazandırmalıdır. PKK hareketini bir anlamda Kürt toplumuna bellek kazandırma operasyonu olarak da değerlendirebiliriz. Öyleyse edebiyatımız da buna uygun olmalıdır. Hiçbir zaman, hiçbir şey durup dururken başlamaz ve bitmez. Herşeyin ortaya çıkmasında bir dizi koşulun oluşmasının rolü vardır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi de durup dururken ortaya çıkmadı. Bazı önemli tarihsel koşullar olmasaydı bireyler ve fikirler ne denli yetkin olursa olsun böyle bir mücadele ortaya çıkarılamazdı. Uygun tarihsel koşullar, uygun tarihsel kişiliklerle çakışırsa toplumsal dönüşüm sağlanabilir. Nitekim tamamen susturulmuş bir toplumun içten içe sürdürdüğü benliği, her ne kadar deforme olmuşsa da PKK şahsında daha belirgin olarak ortaya çıkmaktadır.

Konu iyice somutlaştığına göre en baştaki soruya yeniden dönebiliriz. Kürdistan devrimi nasıl bir edebiyatı hedeflemelidir? Her şeyden önce tarihle doğrudan bağlantılı, günceli gelecekle bağlantılandıran, ulusal birey tipini ortaya koyup ondaki tüm olumsuzlukları törpüleyerek, gelecekteki birey tipini ortaya koyan ulusal özellikleri geliştiren ama buna derin bir tarzda evrenselliği içeren bir özellik kazandıran, sosyalizmi bir yaşam biçimi olarak idealize eden bir edebiyat hedeflenmelidir.

Tarih bilinci çok önemlidir. Tarih perspektifinden yoksun bir edebiyat beş para etmez. İliklerine kadar günceli yaşayan bir edebiyat, kozmopolit emperyalist yaşamdan başka bir şey değildir. Emperyalizm edebiyatta toplum ve tarih bilincini köreltmiştir. O halde biz -ama salt anti-emperyalistlik olsun diye değil- toplumumuzu ayakları üzerinde durdurmaya yarayacak gerçek bir ihtiyaç olan tarih bilincini edebiyatımızda yoğunca işlemeliyiz. Elbette bununla yalnızca tarihi romanlar yazılmalı denilmiyor. Ama her eserde tarih bilinci yoğunca ortaya konulmalıdır. Bir toplumsal bellek olmalıdır edebiyat.

Hayatı yaratan insandır. O halde ulusal birey tipini ortaya koymak, tanımak ve tanıtmak çok önemlidir. Kürdistan toplumu için ne yapılacaksa o birey yapacaktır. Yoksa uzaydan gelen bazı iyiliksever yaratıklar değil. Emperyalist-burjuva edebiyat bu konuda da kendini geliştirmiştir. Bireyi korkunç derecede bireycileştirmiş, adeta her birey kendi bireyciliğinde boğulmuştur. Emperyalizm ve sömürgecilik bunu niye yapıyor? Kuşkusuz ki kendi egemenliğini devam ettirmek için. Bireycilikte boğulan birey, çok iyi organize edilmiş devlet makinesi karşısında öylesine acizleşir ki, adeta vahşi bir ormandaymışcasına hareket eder. Bu tip çok kolay yönetilir ve çok kolay boyun eğdirilir. Acizleşen birey bütün öfkesini ise, pompalanan şovenizm ile başka halklar üzerine yöneltir. Emperyalist edebiyat kollektif bireye karşıdır. Ama ne yaparsa yapsın maddi koşulların (ekonomik-sosyal) ortaya çıkardığı kollektif bireyi öldürememektedir. İşte bizim ortaya koyacağımız ulusal edebiyat kendi bireyimizin olumlu ve olumsuz yanlarını ortaya çıkarmalı, olumsuz özellikleri yok ederken, olumlu yanları geliştirerek kollektif bireyi çizmelidir. "Her şey insan için" sloganıyla hareket etmelidir.

Enternasyonalizm, halkların kardeşliğini ve birliğini öngören bir anlayıştır. Enternasyonalizmi salt birtakım yardımlar, ya da dostluk gösterileriyle sınırlandırmak, onu anlamamaktır. Bizim enternasyonalizm anlayışımız gerçekçidir. "Her halk kendi devrimini yapmakla diğer halklara en büyük destek ve olanağı sunar" biçiminde formüle edebileceğimiz bu anlayışı biraz açarsak, bir Kürdistan devriminin zafer kazanması, Ortadoğu halklarına kurtuluş kapısını açacak, sosyalizmle güçlenmiş bir Ortadoğu ise dünyanın sosyalizme doğru hızla evrimleşmesini sağlayacak, böylece kurulacak evrensel bir düzende halkları kardeşlik ve birlik temelinde biraraya getirecektir. Bu yüzden Kürdistan devrimini geliştirmek büyük bir önem kazanıyor.

Kürdistan devrimini geliştirmek için de kendi benliğini kazanmış, ulusal değerlerini canı pahasına savunan, kendisine saygılı sömürgeciliğe ve sömürü düzenine derin öfke duyan bir birey ortaya çıkartmak gerekiyor. Kürdistan'da bunun yapılabileceğine yürekten inanıyoruz. Kürt bireyi umut bağlanacak bir bireydir. Onu geliştirip-güçlendirmek ve devrime sevk etmek için edebiyat, üzerine düşeni yerine getirmelidir. Bunu yaparken de bugünkü en yüksek seviyesine ulaşmış evrensel insan tipini esas almalıdır.

Devrimimizin öngördüğü toplumsal düzen sosyalizmdir. Ancak buna öyle bir hamlede ulaşmak mümkün değildir. Devrimin pek çok aşama geçirmesi gerekecektir. Geriye gidişler, ileri fırlayışlar olması kaçınılmazdır. Toplumun olgunlaşması, kendi kendini yönetir duruma gelmesine kadar daha uzun bir süre gerekecektir. Ne yazık ki, toplumların ruhsal gelişmesi, ekonomik ya da siyasal gelişimi kadar hızlı olmuyor. Günümüzde iletişimin ulaştığı yüksek seviye, bu iki gelişme biçimini dengeleyemiyor. Yani kollektif birey yaratmak, kollektif ekonomiyi yaratmaktan daha zordur. Kürdistan'da sosyalizmin kurulup kurumlaşmasına kadar geçecek süreçte ulusal edebiyatımız bir yandan ağırlıklı bir biçimde ulusal özellikleri geliştirirken, sosyalizm perspektifini içsel bir biçimde oluşturmalıdır.

Kürdistan devrimi, sosyalizme varmayı hedefleyen bir ulusal-demokratik halk devrimi olup, ulusallık yanı birinci plandadır. Devrimin edebiyatı da buna uygun olmak zorundadır. Yani öze de ağırlıklı olarak yansıyan bir edebiyat çizgisi esas alınmalıdır. Bunun gerekçelerini en başta açıkladık. Ancak şunu da unutmamak gerekir ki, özde bulunan evrensellik, yani sosyalizm anlayışı edebiyatımıza yön verecektir. Bu öz kaybedildiği an, burjuva edebiyat anlayışının egemenliği başlar ki, bu da belli bir aşamadan sonra şovenizme yol açar. Bizim ortaya koyduğumuz ulusallık olgusu, devrimin oturması, sosyalizmin inşa edilmesine kadar geçerlidir. Toplumun sosyalizme hazır hale gelmesinden sonra bu çizgiden vazgeçmek ve ulusallığın özdeki yansımalarını iyice azaltmak gerekir. Bunu şöyle bir örnekle açıklayalım. Şimdi ve belirtilen aşamaya kadar Kürt bireyinin Kürtleştirme, Kürdistanlılaştırma, demokratlaştırma, giderek ulusal kurtuluş savaşçısı haline getirme vb. anlayışı ön plandadır. Yani Kürt bireyine kimlik kazandırma mücadelesi verilmektedir. Ulusal bağımsızlık savaşı bu mücadeleye bağlı olarak gelişmektedir. Bir anlamda öze dönüş, kendini kavrama ve kurtarma süreci. Bu, edebiyatın özüne yansıyacak ulusallık olgusudur. Ancak kendisini tanımış ve kurtarmış, ulusuna ve halkına sahiplenen Kürt bireyini, artık o andan itibaren sosyalistleştirmek gerekir. Ulusal edebiyatımızın öz anlayışı, sosyalist Kürdistan'da, sosyalist Kürt bireyini oluşturmaya hizmet etmelidir.

Biçim konusuna gelince, biçim de en azından o kadar önemlidir. Biçimi belirleyen aslında özdür. Biçim, özün yansımasıdır. Ama biçim de dolaysız olarak özü etkiler. Bir edebiyat eserinin özü eğer toplumsal çelişkileri, sınıflararası mücadeleyi, sömürgeci egemenliğin kırılmasını, özgür insanın yaratılmasını veriyorsa, bunun yansıması olan biçim de ideolojik formasyona uygun olur. Yani bir yazarın sınıf bakış açısı, dünya görüşü, ideolojik formasyonu neyse, yarattığı eserdeki biçim de buna uygun olur. Bunu örneklersek, bir ulusal bağımsızlık mücadelesini burjuva bir yazar farklı bir biçimde dile getirir, Marksist farklı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini sınıf mücadelesinin ve sosyalizmin bir ön aşaması olarak gören anlayış Marksist, bir amaç olarak gören anlayışsa burjuva ideolojisine denk düşer. Bunu yarattıkları edebiyata da yansıtırlar. Biçim konusunda ikinci bir nokta daha belirtilmeli. Sömürge halklar, yoksul, eğitimsiz ve kültürsüz olan geri halklardır. Onlara sunulacak edebiyat da doğal olarak yüksek soyutlamalı değil, yalın, kolay anlaşılır bir üslup taşımalıdır. Kendi öz gerçekliğimize uygun, dili yetkince kullanan ve yaşayan dile uygun, ama onu geliştiren bağımsız bir halk olmayı hedefleyen savaşımımızı ve ulusal onuru bütün kişisel çıkarların önüne koyan bir biçim tutturulmalıdır.

Ulusal ebiyatımız nasıl olmalıdır sorusunu şöyle formüle ederek yanıtlayalım.

Henüz evrensel bilgilerin yanısıra ulusal bilgilerin de üstünkörü olduğu toplumlar için genel olarak sanat, özel olarak da edebiyat, bir tür içselleştirilmiş bilgi aktarma, bilinçlendirme faaliyetine dönüştürülmelidir. Örneğin, tarih bilincinden yoksun bir halk için, sanatçı, bunu en uygun biçimde verebilmelidir.

a) Öz tarih, çağdaş kültür ve bilim bilgisini vermeli.

b) Ulusal bilinç, ulusal kurtuluşçu kişilik çizgisini vurgulamaya özen göstermeli.

c) Öze de yansıyan ulusallığı esas almalı ama asla "özde evrensel-sosyalist biçimde ulusal" ilkesinden vazgeçmemeli.

d) Ulusal eğitim düzeyini gözönüne alan yalın, anlaşılır, dili geliştirici fakat ucuz edebiyattan titizlikle kaçınan bir *üsluba sahip* olmalıdır.

Gerilla günlüğünden

ŞEKİF, ARARAT VE CUDİ DORUKLARINDAKİ KASIRGA

Deyşt-a Heyate'nin bitiminde, uzun-kalın gövdeli, yaşlı çınar ağaçlarının gölgelediği ince ve sessizce akan bir derenin kenarında insanı hafifçe titreten ne şiddetli, ne de uysal diyebileceğimiz soğuk ama tatlı bir rüzgarla güne başlamıştık. Buz kesilmiş üzümlerle kahvaltımızı yaptık. Uzun ve yorucu bir eylemden sonra, ilk noktaya ulaşmanın verdiği rahatlık içinde yeniden sıcak bir çay içmenin rehavetini yaşıyorduk.

Helena ve Bezele eylemlerinin ardından düşmana büyük bir darbe daha vurulmuştu. Hem de tarihinde görmediği bir darbeydi bu. Şemdinli alanında en büyük üssü olan Rubarok taburu da yerle bir edilmişti. Dünyada "bir avuçturlar" diye lanse ettiği insanlar koca bir taburu imha etmişlerdi. Acaba bunu nasıl örtbas edecekler?

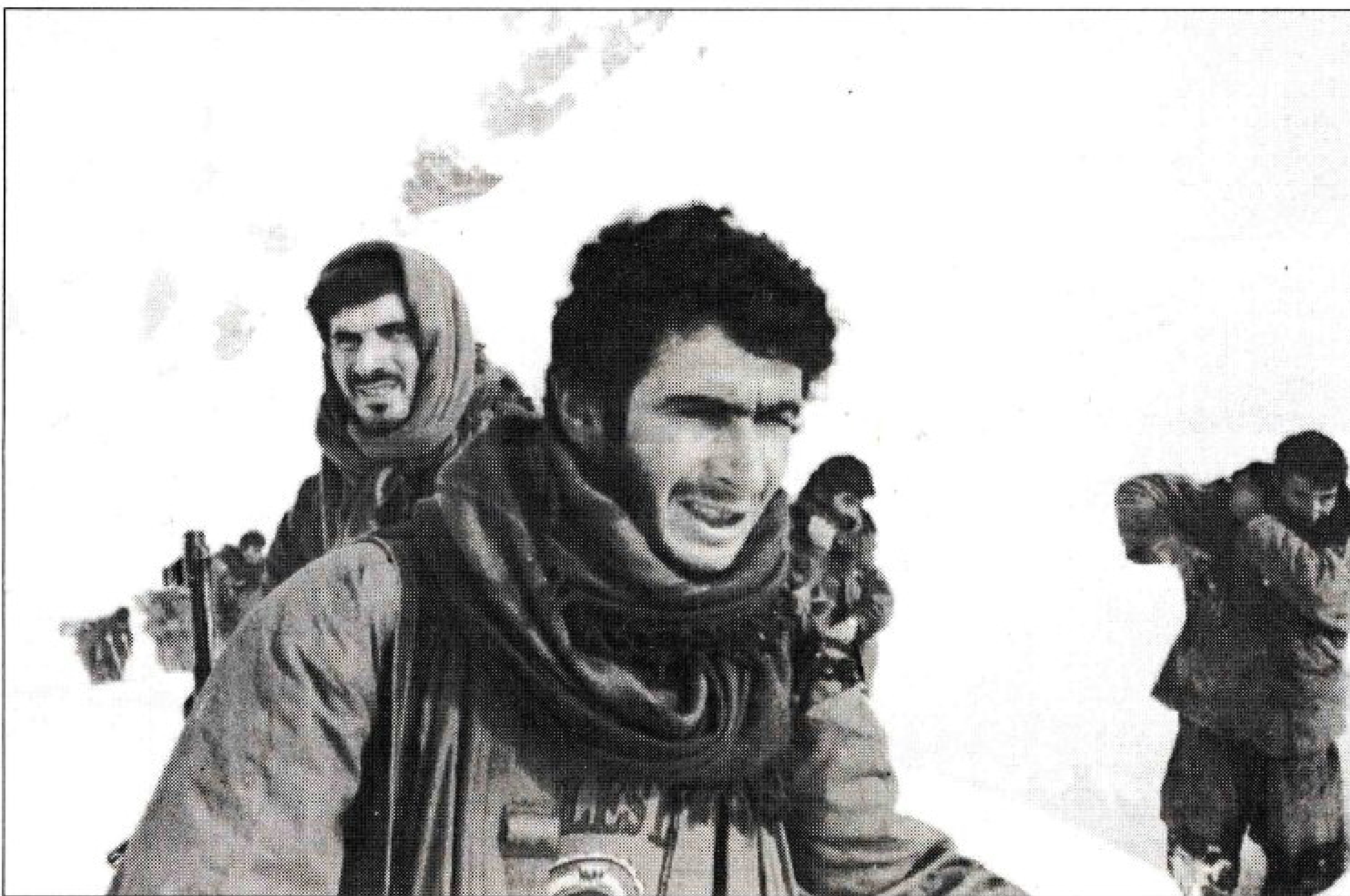
Bir taraftan seviniyor, diğer taraftan da ilk defa bir eylemde kırktan fazla şehit vermenin üzüntüsünü yaşıyorduk. Daha iki gün önce birlikte olduğumuz arkadaşlar, şehit düşmüşlerdi. Şehitler kervanına katılmışlardı. Saf tutmuşlardı şehitler ordusunda.

Düşünüyordum, bulunduğumuz noktadan bir yıl önce Mavan eylemine gidilmişti. Mavan eylemini gerçekleştiren arkadaşlar da aynı bu noktada son hazırlıklarını yapmış ve eylemden sonra yine bu noktada toplanmışlardı. Mavan'la ilk kez düşmanın koca bir bölüğü imha edilmişti ve böylece yeni bir dönem açılmıştı. Çılgınlaşan düşman eylemin ardından Xan Xurkê girmek istemişti. Fakat Geliye Azadi'de bozguna uğrayarak çareyi kaçmakta bulmuştu. Mavan'ın birinci yıl dönümünde Rubarok eyleminden çıkarak aynı noktada olmak ve aynı duyguları paylaşmak!...

Gün boyu dinlenip akşama doğru Are'ye hareket edecektik, düşmanın olası operasyonlarına karşı tedbir olarak.

Güneş batmak üzereydi, hazırlıklar yapılmış, hareket saati bekleniyordu. Aniden karargahtan gelen talimatla Are'ye çekilme planları durduruldu. En kısa sürede karargah üssüne dönmemiz istenmişti. Bir anda günlerce süren yürüyüşün ve eylemin yarattığı yorgunluk kaybolmuş, tüm eylem güçleri karargah üssüne doğru yola çıkmıştı bile. Bu ani karar değişikliği hepimizi meraklandırmıyor değildi. Karanlık gecede yürürken sarp, şeytan yolunu aşıp Geliye Reş taburuna vardık.

Geceyi Geliye Reş taburunda "intikam", "tolhıldan" nidaları ile geçirdikten sonra tam iki haftadır sürekli hareket halinde olmanın müthiş yorgunluğuna aldırmadan sabah erkenden uyandık. Öyle ya gerilla güneşten önce uyanmalıydı. Güneşin doğuşunu kaçırmak olurmuydu ki...

Kahvaltıdan hemen sonra yine hareket başlamıştı. Ama kafalarımızdaki merak henüz sürüyordu. Diğer yandan da aşılmaz gibi görünen dağlar, koca koca tepeler arşınlanıyordu. Ve gerilla yürüyor, yürüyor, yürüyordu. Gündüz hareket etmenin sakıncasına aldırış edilmeden yürüyordu artık.

Gün boyu süren yürüyüşten sonra gece geç vakitlerde Zedayi kampına ulaştık. Karargah komutanımız da buradaydı. Ateşin çevresinde oturmuş sohbet ederken, bu ani değişikliklerin de nedeni öğrenilmişti. Meraklı kafalarda dolaşıp duran binbir çeşit tahminler silinip kayboluvermişti artık. Büyükçe bir ihanete tanık olacaktı Xan Xurkê dağları. Ortada yanan ateşin alevlerine derin derin bakarken, "bu Güneyliler ihaneti bu kadar tırmandırdılar ha! Ama bu defa ihanetten kesin hesap sorulmalıdır" diye düşünüyorduk.

Rubarok'ta çetelerin ihaneti, şimdi ise onun bin katı daha büyük bir ihanet. Geceler yine intikam nidaları ile geçecekti...

Karargah komutanı ile sohbetten sonra çay ve ekmekle doyurdu kendisini herkes. Hava aydınlanmadan başlayan yolculuk öğlene doğru karargaha ulaşmakla son buldu. Eylemden dönen tüm güçler alana dağılmışlardı, Lelikan'a gidenler, karargaha, Cudi ve Ararat tepelerine çıkanlar... Tam savaş durumuna geçilmişti.

Karargahta biraz dinlenmiştik ki, yeni bir talimatla Şekif tepesine çıkmaya başladık. Ayakları çatlatan tırmanıştan sonra, güneşin batışıyla ancak ulaşabilmiştik Şekif'in zirvesindeki kayalıklara. Uzaktan görülüyordu dürbünün merceğinde ihanetçiler. Şekif'te çarpışma olmamıştı ama Lelikan'da kanlı bir direniş yaşanmıştı.

Sabri arkadaşın tek başına mevzilerde direnmesi, sergilediği fedakarlık örneği... Pılıng'ın taşlarla ihanete saldırması... Aydın, Sefkan, Cimşit, Pale, Salih ve Renas yoldaşlarımızın kanlarıyla sulanmıştı Lelikan...

Sabahın ilk haberi olmuştu Lelikan'dan gelen arkadaşla buluşmamız. Bir gecede Lelikan'dan Şekif'e çıkacak iradeyi nasıl bulmuşlardı, bunu düşünüyorduk.

Arkadaşlar Şekif, Cudi, Ararat ve diğer tepeler arasında mekik dokuyorlardı adeta durup-dinlenmeden. İhanetten hesap sormak istiyorlardı büyük bir hınçla.

Bu arada biz de Lolan çayına yakın bir yere pusuya gitmiştik. Pusuda süren iki gün boyunca sürekli bombalanmıştı her taraf. Yakılan ormanlar, güzelim doğa bombalanıyordu ihanetçilerin verdikleri notalarla.

Bombalamalar sonucunda ihanetin ateşinden nasibini almayan tek bir taş, bir karış toprak bile kalmamıştı dağlarımızda. Ve yine gece olmuştu. Gerilla saflarından ihanetçilerin saflarına düzenlenen saldırıda, boş boş bağırıyorlardı, "teslim teslim" diye kaçıyorlardı. Lelikan şehitlerinin intikamı alınmıştı. Bu eylemin sabahında yine saldırıya geçtiler, tabur tepesini düşürmek üzereydiler, sürü gibi saldırıyorlardı dolarların uğruna. Bu şekilde Saddam'a saldırsalardı Saddam mı kalacaktı Ortadoğu'da! Bin defa kurtarılmıştı Kürdistan! Gece vakti tabura ulaşır-ulaşmaz, düzenlediğimiz bir saldırı ile püskürtüldü koyun sürüleri, şafak sökerken çareyi kaçmakta bulmuşlardı. Kendilerini can havli ile Lolan nehrine atıyorlardı, can dolarlardan da şirindi. Kurşunların üzerine korkusuzca giden, çıplak elle boğuşarak savaşan, ölüme meydan okuyan gerillalar karşısında ne yapabilirlerdi ki?...

Tabur saldırısı püskürtüleli daha bir gün olmamıştı ki, Şekif'e saldırdırdılar bu kez, cepheden cepheye uykusuz koşuşturan, durup dinlenmeden savaşan gerillalar, şafak sökmeden ulaşmak zorundaydılar Şekif'e. Rubarok, Lelikan, Şekif, Tabur ve yine Şekif, buna irade üstü bir güç gerekiyordu, baştan başa dolaşıyordu kin kusan savaşçılar. Emperyalizme, TC'ye ve ihanetçilere karşı bir avuç insan savaşıyordu. Bir taraftan uçak, top her türlü imkan, diğer taraftan namlunun ucunda yalnız insan. BBC'de şöyle bir haber veriliyordu, Rafet Ballı "Peşmergeler bir adım bile ilerleyemediler henüz", anlaşılan başka bir şey daha vardı ihanetçilere kurmaylık yapan TC subaylarıydı. Ölümüne pike yapanlar, günde bilmem kaç sorti yapanların arasında Amerikan, Fransız, belki İngiliz ve Almanlar da vardı.

Şekif'te de büyük direniş verildi. Şerzat, Çırav, Dıjwar, Berbang, Huşeng... yoldaşlar kanlarıyla suladılar Şekif'i. Lolan kan akıtıyordu artık. Çatışmalar geceyi aydınlatıyor, yeryüzü gece karanlığındaki gökyüzüne benziyordu. Haftanin'de, Çukurca'da da kan akıyordu derelerden.

Mevzilerde nöbetleşen savaşçılar uykuyu, yorgunluğu unutmuşlardı. Sanki farkında değillerdi karşılarında dünyanın olduğunun. Kafa tutuyorlardı, ölüm ile şakalaşıyorlardı, gülüşlerinden hiçbir şey eksilmemişti. Karanlıktan bir insan haykırıyordu, "savaş kuralları yeniden yazılmalıdır, bu görkemli direniş hiçbir savaş kanunuyla açıklanamaz" diye.

Bir gece daha saldırdılar, tam da şehit Kara Veli tepesinden. Kulakları yırtan bir ses telsizden şöyle yükseldi, "Mermilerimiz kalmadı, sürü gibi geliyorlar" cevap veren ses ise "Bombalarla içlerine dalın", "Tamam".

BKC'sini kaptığı gibi peşmergelerin içine dalan Bager, "Bana birkaç bomba verin diyerek" ayrılan Agiri, Murat, Jihat ve yeniden doğdu Beritan!..

FIRAT

Gelecek toplumu yaratmanın savaşımını veriyoruz

Değerli dostlar!

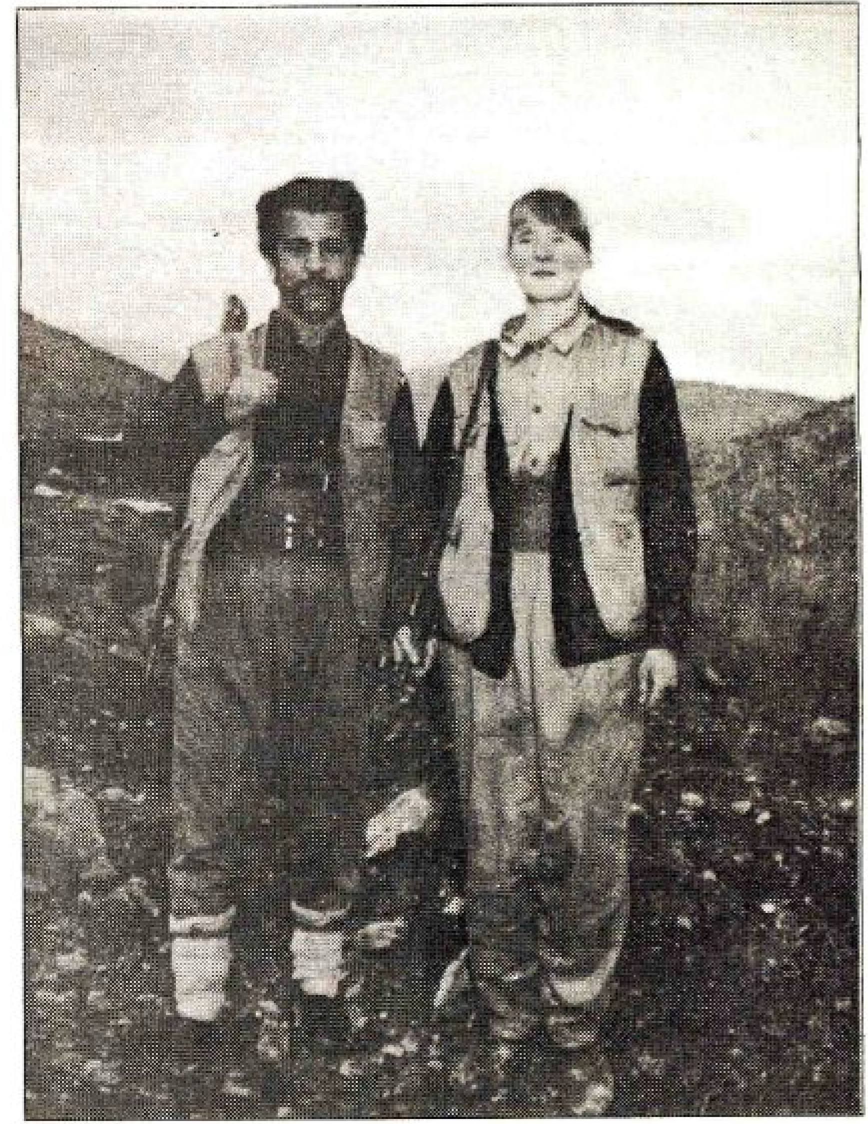
Sizlerden ayrılışım ve gerillaya da katılışım yaklaşık dokuz ay oluyor. Bu kararı niçin aldığımı bildiğinizden eminim. Bu yüzden bu konuyu fazla açmaya gerek görmüyorum. Daha çok, bu dokuz ay içinde neler yaşadığımı, gördüğümü, düşüncelerimi ve duygularımı anlatmak istiyorum. Almanya'dan çıktıktan sonra, ilk olarak Zelê kampına geldim.

Sizlerden öğrendiğim PKK'ye, ilk defa bu kadar yakınlaştım, yüzlerce gerilla yoldaşın arasına bu ilk girişimde, gerçek sevgiye, özgürlüğe, dürüst bir yaşama ulaştığım için çok sevinçliyim. Artık her zorluğu aştığımı düşünüyordum. Ancak geçen süre içinde asıl zorlukların yeni başladığını anladım çünkü, gerillaya gelirken Kürdistan devrimini Avrupa ölçülerine göre değerlendiriyordum. Gördüm ki teori ancak yaşamın ve savaşın içinde kavranılıyor. Halk gerçekliğini, savaş gerçekliğini öğrendikçe, ilk baştaki duygusal yaklaşımım yavaş yavaş daha bilimsel bir temele oturdu. Silahı doğru kullanmak için askerleşmenin yetmediğini, siyasallaşmanın da gerekli olduğunu tecrübeyle öğrendim. Siyasallaşmak derken sosyalizmi teoride öğrenmeyi söylemiyorum, önemli olan kişilik dönüşümünü ve sınıf savaşımını vermek ve bunu yaşamda uygulamaktır. Çünkü en büyük sorunlar ve eksiklikler bunu yapmadığımız için oluyor. Bunu başarmanın yolu, yaşama güçlü katılmak ve çaba göstermekten geçiyor. Ama artık şunu da biliyorum. Hiç kimse bunu tek başına yapamaz, eksiklik hepimizde var. Bu yüzden ortak emekle, partinin verdiği imkanları ve desteği değerlendirmeli ve başarıyı beraber yakalamalıyız.

Bu sonuçlara kolay ulaşmadım. İlk önce neden ve nasıl sorularına cevap vermiyordum, ama yaşam, eğitim, arkadaşlarla tartışma ve yoğunlaşma insanı cevaplara götürüyor. İnsan öğrendikçe güçleniyor, inancı ve güveni sağlamlaşıyor. Sonuç olarak ilk geldiğimizde tam devrimci olamazsak da savaş içinde devrimcileşiyoruz. Bu zor ama güzel, onurlu bir savaş ve ben bu savaşta yer almaktan şimdi bilinçli bir mutluluk duyuyorum. Daha öğreneceğim, bütün yoldaşlarla paylaşacağım çok şey var. Parti içinde yavaş yavaş büyüyoruz. Hangi sınıftan, hangi halktan gelirsek gelelim, parti içinde yeni insanı, gelecek toplumu yaratmanın savaşını veriyoruz. Savaşımızda herkese yer var. Zorluklardan geçerek, emek vererek, savaşarak kazanılan şey değerlidir. Tıpkı özgürlük ve sosyalizmi kazanmak için verdiğimiz mücadele gibi. Savaşla kazanacağımız zafer, bu yüzden çok değerli ve hepimizin sahip çıkması gerekiyor. Sadece Kürdistan'ın değil, bütün insanlığın, ezilen sınıf ve halkların kurtuluşunu hedefleyen savaşımız, bu yüzden bütün emperyalizmi tehdit ediyor. Düşman her türlü silahlarla saldırıyor, buna karşı bizim de siyasi, askeri, ekonomik, kültürel her alanda daha güçlü örgütlenmemiz, bilinçlenmemiz ve düşmanla savaştığımız kadar eski kişiliğimizle de savaşmamız gerekiyor. Ancak bu şekilde güzel insana ve yeni topluma ulaşabiliriz. Reel sosyalizmin yapamadığı buydu. Biz bunu şimdiden yaparak, devrimi garantiye alıyoruz.

Buradaki tüm arkadaşların da selamları var. Ben de mektubumu bitirirken en sıcak devrimci selam, saygı ve sevgilerimi iletiyorum.

Kehni

Kürt insanı artık rüyasında devrimi görüyor

"2000'li yıllarda gezegenimizde bizim de özgür ve bağımsız bir toprak parçamız olacaktır." Başkan APO'nun 1991 yılında yapmış olduğu bu değerlendirme her geçen gün, adım adım gerçekleşiyor. Kürdistan halkı ve öncüsü PKK, özgürleşmeyi ve bağımsızlaşmayı çok görkemli bir şekilde yaşıyor.

Özgürleşen Kürt insanı, dünya insanlığının sürüklendiği bunalımlı, karmaşık, çözümsüz insana mücadelesiyle örnek olmaktadır. Günümüzde emperyalizmin ve egemen güçlerin insanı insan olmaktan çıkardığı bir süreçte, Kürdistan coğrafyasında Kürt insanın savaşımı, direnişi ve şekillenen yeni insan tipi, çözümsüzlüğü, doğrultusuzluğu ve toplumsal bunalımların hüküm sürdüğü bölgelerdeki insana mücadelenin, savaşmanın kutsallığını çok açık bir biçimde göstermektedir. Emperyalist ve sömürgeci güçleri büyük dehşete düşüren 10-20 yıl önce Kürtlüğünden utanan, Kürt olmayı kendisine en büyük hakaret sayan, Türkleşmeyi ulaşılması gereken yüce bir erdem olarak gören Kürdün büyük değişimi ve dönüşümüdür. Dünyanın egemenleri halen Kürdün yükselişine hayret etmektedir ve anlam verememektedir. Kürt halkının devrime doğru hızla ilerleyişi kendi çapında sınırlı kalmayıp, Ortadoğu ve dünya insanlığını da etkilemektedir. Kürdistan devrimi belki de dünyanın en geç devrimi oluyor. En geç devrim olması, hele hele günümüzde devrimlerin bittiği, devrimlerin bir daha olamayacağını savunanlarla dolu dünyamızda çok önemli bir anlamı ifade etmektedir. Devrimimizin uluslararası konjonktürde yer alacağı etkiyi bilen emperyalistler, tüm güçleriyle bu devrimi tasfiye etme uğraşısı içindedir.

İstila, yıkım, göçerttirme, kan ve gözyaşı denilince akla Kürdün tarihi gelmektedir. 3000 yıllık tarihimizde en tahripkar, en barbar uygulamaları halkımıza uygulayan Türk sömürgecileri, tarihimizin yeniden şekillenmesini kendisiyle birlikte getiriyordu. Türk sömürgeciliğinin uygulamaları Kürt insanının duygu ve düşüncelerini çok kötü bir biçimde tahrip ediyordu. Duyu ve düşünceleri tahrip olan halkımız çaresizliği, gittikçe kendisine ihaneti yaşıyordu. İhanet, özgücü, özgüveni yitiren bir durum yaratıyordu. Halkımız her geçen gün büyük bir yabancılaşmayı, kendisinden nefret eden, boynu bükük zavallı bir durumu yaşamaktaydı. Toplumda iç çelişkiler, kan davaları alabildiğine hız kazanmış, iç ihanet kendisini toplumun bütün gözeneklerinde hissettiriyordu. "Kürtler bir paçavradır, benzine batır hangi halkın üzerine atarsan o halkı yakar." Bir tarihçinin Kürtler hakkındaki bu değerlendirmesi büyük bir gerçekliği çok yalın bir biçimde ifade etmektedir. Arapların, Farsların ve Türklerin askeri, başkaları adına halklara saldıran Kürtler, Hamidiye Alayları, korucular vb. işbirlikçi oluşumlarla hem komşu halkların, hem de Kürt gerçeğinin düşmanı olmuşlardır. Kürt, Kürtten başka her şeye benzer bir durumu yaşıyordu.

1970'lere doğru geldiğimizde Kürdistan'da büyük bir alt-üst oluş yaşanıyordu. Halkımızın yok olmayla, var olma noktasında tıkanıp kalma durumu sözkonusuydu. Sömürgecilik her şeyi hallettiğini sandığı bir sırada Kürdistan halkı adına, Kürt insanının, içine girmiş olduğu büyük doğrultusuzluktan büyük doğrultuya sokmak, zavallılaşan, çaresiz Kürdü yeniden diriltme temelinde PKK tarih sahnesine çıktı. PKK'nin bu muğlak, çelişkilerin alabildiğine yoğunlaştığı, büyük bir düşürülmüşlüğün yaşandığı bir sahadan çıkış yapması büyük bir cesaret, hiçbir gücün, çevrenin ve bireyin yapamayacağı bir çıkıştır.

Kürt insanının bu denli büyük bir çözümsüzlüğü yaşamasının, muğlaklılığının, duygu ve düşüncelerinin kirlenmesinin temel nedeni sömürgecilik ve iç ihanettir. Kürt insanı tarihten beri çok sade, temiz ve saf duygulara sahiptir. Kürt halkının bugünkü büyük çıkışı bu sadeliği, temiz ve saf duyguları tekrar yakalama mücadelesidir. Halkımız bugün tüm dünyaya, çok büyük düşürülmüşlüklerin yaşandığı bir sahada, çok büyük görkemli çıkışların olabileceğini ispatlıyor. Kürt insanındaki değişim ve dönüşümü her sahada görmek mümkündür. Kürt gençliği kendini savaşın her sahasında diri ve önder bir güç olarak gösteriyor. Kürdün ilginç tarihini burada da görmek mümkündür. Diğer toplumlarda önder güç, halkı yönetenler büyükler olurken Kürdistan'da çocuklar ve gençler toplumu yönetmektedir. Hep başkalarınca tarihi yazan, müzik yapan, roman yazan Kürt aydını bugün ulusal kurtuluş mücadelesinin doğrultusuna girerek kendi tarihini, kendi romanını yazıyor. Korkaklığın yerini cesaret alıyor. Hatta şehit bile veriyor Kürt aydını. En büyük dönüşüm, sosyalleşme ise Kürdistan kadınındaki değişimdir. Erkeğin kölesi, evin dışına çıkamayan, horlanan Kürt kadını bugün serihıldanda, cezaevinde öncülük yapmakta, Kürt halkı ve kendi özgürlüğü uğruna dağlarda büyük bir direniş ve savaşı vermekte. Kürdistan kadını bugün özgürlüğünün Kürdistan'ın özgürlüğü olduğunu çok iyi bilmekte ve görmektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelesi tüm toplumu etkisi altına alarak büyük bir hareketliliği yaşamaktadır. Biraraya gelemeyen Kürt insanı bugün biraraya gelmiştir. Kürdistan'dan Avrupa'ya kadar yüzbinler biraraya gelmekte, duygular, ruhlar devrim için biraraya gelmekte ve devrim için çarpmaktadır. Vatansızlaştırılan, boşaltılan, yediden yetmişe Avrupa'ya, metropole kaçan Kürt insanının yüreği, beyni ve gözleri ülkeye doğrulmuş durumdadır.

PKK önderliğindeki Kürt halkının mücadelesi Ortadoğu halklarını ve ezilen dünya insanlığının gözlerini Kürdistan'a çevirmiş durumdadır. Egemenler ve emperyalistler de Kürt insanındaki büyük değişim ve dönüşümü çok hassas izlemekte, dönüşümü gören emperyalizm kendi yıkımını, çürümüşlüğünü, çözümsüzlüğünü görerek dehşete düşmektedir. Kürdün devrimi insanlığın devriminin olduğu her geçen an, gün ışığına çıkmaktadır.

Amaçsız, her şeyi ters olan, doğrultusuz Kürt bugün doğrultuyu yakalayarak, hızla özgürlüğüne koşmaktadır. PKK önderliğindeki özgürlük mücadelesi Kürdün rüyasını ve umutlarını değiştiriyor. Artık Hakkarili çoban, rüyasında keçiyi, koyunu, kuzuyu görmüyor, Kürdün ortak devrimini görüyor. İnsanlarımızın rüyaları değişti, her Kürt insanı artık rüyasında özgürlüğü, devrimi ve iktidarlaşmayı görüyor. Toplumda uyanan Kürt halk gerçeği, zaferi ve iktidarlaşmayı dayatıyor.

Önümüzdeki yıllar ülkenin parça parça kurtarılacağı gözönüne alınırsa süreç hepimizden uykularımızı, rüyalarımızı, dünyamızı zafere göre kurmayı bekliyor. Kürdistan devrimi çoktan zaferi kazandı. Şimdi Kürdistan devriminin tarihi yazılıyor.

Bir Berxwedan okuru

Değerli dostlar!

Başaşağı giden tarihimize dur deyip, şerefli tarihimizi insanlarımızın elleriyle yazıp yaratan ve gün ışığına çıkaran, insanlığın en çok horlandığı, katledildiği ülkemizde insanlığın kazanımlarını soylu bir direnişle sahiplenen ve bir o kadar da insanlığa katkı sunan, insan soyunun vahşet derecesine varan işkenceler ve soykırımlara dek yükselen katliamlarına karşı en yüce bir emekle yoğunlaşıp, nefes nefese bir direniş ve dirilişle insanlık onurunu haysiyetle temsil eden ve karşılık veren; ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşını ruhlarımızda şekillendirerek doruklarına taşıyan, özgürlük mücadelemizle ve insanlığın kurtuluşunun şerefli sembolü partimizin kuruluşunun16. yılında, hep ileriye götürecek ve daima yeni bir nefes aldıracak nice yokuşları çıkartacak ve zaferin teminatı olan azimli çalışma ve çabalarınızda üstün başarı dileklerimizi iletecek, bu mutlu günü kutlar, saygılarımızı sunarız.

Devrimci selamlar
İskenderun Cezaevi'nden PKK'li tutsaklar

Kürdistan halkı daha cesur ve daha fedakar

Bilindiği gibi Kürdistan halkı yüzyıllardır baskı, sömürü altında olan yurdu işgal ve talan edilmiş bir halktı. Faşist TC, Kürtler için "üstünü betonladık artık kalkması, dirilmesi mümkün değil" derken, bugün Kürtler aksine birleşmiş, direngen ruhu yakalamış ve bir yumruk olarak düşmanın karşısına geçmiştir.

Bu halk öncü gücüne kavuşmuştur, partisi PKK, cephesi ERNK ve ordusu ARGK'ye selam vermiş ve emrinde durmuştur. Ne dünya tarihinde ne de Kürdistan tarihinde Başkan APO gibi bir ulusal öndere rastlanmamıştır.

Bugün Kürt halkının ulusal mücadelesi kamuoyunda tartışılan biricik konu haline gelmiş ve gittikçe TC'yi başta olmak üzere, ABD-FAC ve diğer efendilerini de müthiş rahatsız etmiş ve paniğe sürüklemiştir. Çiller hergün psikolojik savaşı basında tırmandırarak yalan propagandalar yaparak ulusal kurtuluş mücadelemizi boğmak ve zafer sarhoşluğuna kapılmak istemektedir. Yine "bahara kadar bitireceğim" diyor. Acaba kendisi bu yalana ne kadar inanıyor ki diğer efendileri de inansın.

Yine Fransa ve Almanya'nın burdaki Kürt halkının dernek ve kuruluşlarına yönelmelerini hiç de acayip görmemeliyiz. Ta senelercedir Alman devleti TC'ye Kürt ulusal mücadelenin boğulması için silah ve destek veriyor, bugün Cizre'yi, Şırnak'ı diğer Kürdistan şehir-sokaklarını imha ve talan eden, çocuk-yaşlı demeden kurşunluyan Alman panzer ve silahları değil midir? 1986'da da Kürt derneklerini arayan, onlarca yurtseveri içeriye koyan ve halen Düsseldorf'daki davayı sürdüren Alman devleti değil miydi? Bu saldırmaları neyi ifade ediyor: İşte siz Kürtsünüz, öyle kalacaksınız, bu dünyaya köle gelmişsiniz, köle de gideceksiniz, mantığını taşıyordu. Ama hiç Çiller kendini kandırmasın ve zafer sarhoşluğuna girmesin. Kürt halkı bu saldırmalardan hiç korkmadı, davasından vazgeçmedi ve geri adım atmadı.Savaşa hazır olan yüzlerceydi. Şu an binlerce olmuştur ve Kürdistan halkı daha cesur ve daha fedakardır.

Devrimci selamlar
Herford'tan bir grup genç

Kürdistan'da İslamiyet cihada karar vermektir

Baştarafı 17. sayfada
mez bir görevdir. Kürdistan artık tarihi açıdan da bu sürece girmiştir. Bu temelde eğer görevlerinize yaklaşmazsanız bu halkın içinde yüz bulamazsınız ve görevlerinizi yerine getiremezsiniz.

Büyük bir özgürlük savaşımına girmiş Kürdistan halkına eğer siz hizmetinizi yerine getiremezseniz, bu ülkeye ayak da basamazsınız, bassanız bile kimse size selam vermez. Kaldı ki siz bu işe öncülük edeceksiniz. Tarih boyunca mücahitler isyanlara öncülük etmişlerdir. Şex Said de, Seyit Rıza da, Bedi-z zeman Said'i Kurdi'de mücahittiler. Hepsi 70-80 yaşlarındaydı. Siz gençler niye mücahitlik yapmayacaksınız. Kaldı ki PKK içinde de çok sayıda değerli melle var. Onlar da mücahitlik yapıyor. O halde gün mücahitlik günüdür. İslam, cihad içindeki İslamdır. Cihada yol açmayan İslam bizim için doğru bir İslam değildir.

Kürdisan için İslamiyet, cihada karar veren İslamiyet'tir. Bunun için örgütlenen ve eyleme geçen İslamiyet'tir. İnanıyoruz ki bu temelde sizler, gerçekleri hem tarihi, hem de güncel gelişmeler ışığında inceleme gücünü bulacaksınız. İhtiyaçlarınız olursa onları partili dostlar yardımıyla ve bizlerin dayanışmasıyla giderebileceksiniz. Biz bu konuda sizlere her türlü dayanışmayı göstermeye hazırız. Fakat sizler de yeteneklerinizi artık Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeyi bilmelisiniz.

Özellikle ilişki ve irtibatlarınızı geliştirmelisiniz ve gecikmiş görevlerinize sahip çıkmalısınız.

Siz bütün Kürdistanlı müslümanlar, din aydınları ve öğrencileri!

Saygımı ancak bu temelde, yani bir Kürdistan devrimini ortaya çıkararak gösterebilirim. Ben de gerçekten çocukluğumdan İslam'a büyük değer biçip, buna göre onu yaşayanlardan biriyim. Sosyalizmi esas aldığımda, bunu Ortadoğu'nun İslam gerçekliğiyle bütünleştirdiğimde, en doğrusunu yaptığımıza inanıyorum. Ve artık Ortadoğu müslüman halkları sosyalizm ile İslam'ın karşı karşıya gelmeyerek, birbirlerini doğru yorumlayarak ve devrimci özlerini kaynaştırarak Ortadoğu halklarının kurtuluşuna gerçek yeri verecеklerdir. Bugün gelmiştir ve PKK bunu temsil ediyor. Hem tarihi açıdan İslami gerçeği, ilerici, adil, eşitlikten ve özgürlükten yana, zulme ve sömürüye karşı ne varsa onu esas alıyor. Hem de çağdaş sosyalizmin eşitliğini, özgürlüğünü esas alıyor. Bunlar birleştirildiğinde en büyük kuvvet ortaya çıkar. PKK bu konuda oldukça iddialı ve başarılı adımlar atabilen, dostun da düşmanın da tanıdığı bir harekettir.

Sizler de herhalde şimdi daha iyi tanıyor ve onun mücadelesine katılım göstererek, kendinizi güçlendirmeyi gerçek müslümanlık görevlerinizi yerine getirmeyi, büyük bir şans olarak değerlendirecek ve mutlaka onu mücadelenizle kanıtlayacaksınız. Biz Kürdistan'da büyük bir savaşımın içindeyiz. Savaş her sahada büyük gelişmeler halinde sürüp gitmektedir. Ve her gün de başarılarla gelişmektedir. Bu savaşı kazanabiliriz. Tarihte denilebilir ki, ilk defa Kürdistan'ın birliğini, bütünlüğünü PKK önderliğinde sağladık.

Ve yine denilebilir ki, bütün mezhepten müslümanları, Alevisi-Sünnisi ile Şafii-Hambelisi ile biz biraraya getirdik. Hatta diğer dinlerden olan kesimlerin de dostluğunu biz sağladık. Her kesimden, aşiretten, kabileden insanları yine biraraya getirdik. Tarihimizin en uzun ve başarılı özgürlük savaşımını bugün adım adım zafere götürüyoruz. Bu bir rüyaydı ve gün geçtikçe gerçekleşiyor. Bu aslında siz din aydınlarının, İslam mücahitlerinin yerine getirmesi gereken bir görevidir.

Ama çok çeşitli nedenlerle yerine getirmediğiniz görevi şimdi biz yerine getiriyoruz. O halde siz buna yüksek değer biçip gecikmiş de olsa üzerinize düşen görevi dört elle yerine getirmelisiniz. Tarih her zaman insanın önüne böyle şerefli görevler koymaz. Bir asr-ı saadet de olur. Ne mutlu o zamanın mücahitlerine. Bir de işte bizim Kürdistan'ın asr ı saadetinde böyle olur, ve ne mutlu bu döneme katılanlara.

Dolayısıyla sizin gibi aydınlara en büyük hizmeti sunduğumuza inanıyorum. Dini bütün gerçek müslümanlara asr'ı saadet imkanı vermekle, onların rüyalarının gerçekleşeceğini ortaya çıkarmakla, en büyük mutluluğu duyduklarına eminim. Daha da fazlasını bundan sonra yaparak, gittikçe gerçekleşmeye doğru giden umutlarımızı yaşama kavuşturarak, bu büyük saadet çağını birlikte yaşamalıyız.

Size bu temelde kısa da olsa gerçekleri biraz vurguladığım için sadece görevlerimi yerine getirdiğim kanısındayım. Halkımızdan tek bir insanı bile ilgisiz bırakmayı istemem. Bu müslümanlığın da emridir. Ben de bu emrin gereklerini bir kez daha sizlere söylüyorum. Üzerime düşeni yaptım ve yapmaya devam edeceğim. Sizlerin de bundan sonra üzerinize düşeni İslam'ın emrinin gereği olarak yerine getirmenizi bekleyeceğim. Bizden eksiklik, kusur varsa onu gidereceğim. Sizin de gidermeniz için elimizden gelen yardımı sunacağız.

Bu temelde bundan sonraki yaşamınızın gerçekten bir asr'ı saadet müslümanlığı gibi nurlu geçmesini diliyorum. Ve yine bu çağdaki İslam mücahitleri gibi bir İslam mücahidi olarak ülkeniz için, halkınız için savaşmanızı dilerim. Ve bu savaşta en üstün başarıların sizlerin olmasını, bunun için her şeyinizi ortaya koymanızı ve mutlaka başarmanızı beklerim. Selam, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Kürdistan sorununda Batı ...

Baştarafı 15. sayfada
Batılı devletler doğrudan silahlı çarpışma içinde değillerse de, Kürtlerle bir savaş pozisyonu içinde bulundukları ortadadır. Önce bu duruma son vermek, yani bir ateşkesle işe başlamak uygundur. Batılı devletlerin, kendilerini, Kürtler üzerinde soykırım uygulayan bir klasik sömürgeciliğin suç ortağı olmaktan kurtarmaları gerekir. Bunun için, soykırımcı bir sömürgecilik uygulayan TC devletini desteklemekten vazgeçmeli ve kendilerini bundan kurtarmalıdırlar. Şimdiye kadar hep Kürtlere karşı savaşı kışkırttılar. Artık bundan uzak durmalıdırlar.

Kürtler, dış güçlerden ve Batı'dan fazla bir şey istemiyorlar. Kendi ulusal kimliklerinin ve ulusal haklarının tanınmasını istiyorlar. Her ulusa karşı nasıl davranılıyor ve her ulus uluslararası alanda hangi haklara sahip bulunuyorsa onu istiyorlar. Kürtleri artık böyle görmek ve böyle tanımak gerekir. Oysa Batılı devletler, kendi ülkelerinde bulunan Kürtlere bile, diğer azınlık topluluklara verdikleri hakları hala vermiyorlar, onları sömürgeci devletlerin himayesinde değerendiriyorlar. Bunun çok geri ve olumsuz bir yaklaşım olduğu açıktır. Kürtlerin ulusal-demokratik iradesini tanımak ve Kürtlerin iç işlerine ölçüsüz karışmaktan vazgeçmek, Kürt sorununun çözümünde doğru tutum alıp katkı sunmak demektir. Batılı güçler böyle davranabilmeli ve Kürtlerin kendilerine sahip çıkma tutkusunu anlayışla karşılamalıdırlar. Kürdistan sorununun çözümü esasta Türklerle olacaktır ve TC de Batılı devletlerin en yakın müttefikidir. Eğer sorunun çözümünde daha fazlasını yapmak isterlerse, belli ki çok şey yapabilirler. Öyle görünüyor ki, daha kötü sonuçlarla karşılaşmamak için de, fazla gecikmeden bir çözüm üretmek zorundadırlar.

Kürdistan ulusal sorunu Batı kamuoyuna epeyce yansımıştır ve daha da yansımaktadır. Çeşitli yarı-resmi çevreler ve ilerici-demokrat güçler, bu soruna oldukça ilgi duymakta ve çözüme yardımcı olmaya çalışmaktadır. Görünen o ki, sorunun bu tür çevrelere mal olması ve Kürtlerin destek bulması daha da gelişecektir. Bu yönlü gelişmeler ve bu tür çevrelerin çabaları da resmi devlet güçlerinin olumsuz tutumlarının giderilmesi ve Kürtlerin aleyhinde olan tutumların azaltılmasında etki yapacaktır. İnanıyoruz ki, önümüzdeki dönem, Kürdistan'da çok önemli ve kalıcı gelişmelerin ve değişikliklerin yaşandığı bir dönem olacaktır.

***Not:** Bu yazının birinci bölümü 15 Kasım 1993 tarihli 165. sayıda yayınlandı. Alman devletinin baskınından sonra 2. bölümümü zorunlu nedenlerden dolayı yayınlayamadığımız bu yazının kalan bölümünü bu sayımızda yayınlıyoruz.*

Kürdistan üzerinde diplomatik

Baştarafı 11. sayfada
içindeki yeri tamamen farklıdır. Aynı şekilde Irak rejiminin Körfez Savaşı dönemindeki savaş kışkırtıcısı tutumunu unutarak TC ile sağlıklı ilişkiler kurması ve eski günlerine dönmesi şimdilik çok zordur. TC'nin Irak'la gerçekten sıcak ilişkiler kurması daha uzun yılları alacaktır.

Bütün bu olgular şunu göstermektedir: Irak rejimi ile ilişkilerini yeniden geliştirme çabalarına, İran ve Suriye yönetimi ile sıklaştırdığı karşılıklı diplomasi trafiğine, yine son dışişleri bakanları ortak toplantısında bir Kürt devletinin kurulması olasılığına karşı sergilenen görünürdeki kararlılık gösterisine rağmen, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında bile olsa, TC'nin öteki üç sömürgeci devletle istediği düzeyde bir birlik oluşturması olanaksızdır. En azından mevcut durum budur. Bu durumun kısa vadede değişmesi beklenemez. Dolayısıyla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da bu ortamdan yararlanmasını bilecektir. Diplomasi seferberliği ve sürdürdüğü kirli savaş, ölüm döşeğine yatırılmış "hasta adam"ı sıhhatli kılmaya ve mezar kazıcısı olan PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin elinden kurtarmaya kesinlikle yetmeyecektir.

HÜSEYİN ÇELEBİ
Şiir ve öykü yarışması

YXK "Yekitiya Xwendewanên Kurdistan" (Kürdistanlı Öğrenciler Birliği) onursal başkanı şehit Hüseyin Çelebi anısına şiir ve öykü yarışması açmış bulunmaktadır. Yarışma tüm ilgi duyanlara açıktır. Yarışmanın bitiş tarihine kadar gönderilecek tüm şiir ve öyküleri Kürt aydınlarından oluşturulan jüri tarafından değerlendirilecek ve neticeler YXK Almanya'nın Mayıs ayında düzenleyeceği "Kültür Şenliği"nde kamuoyuna açıklanacaktır.

Yarışma şartları:

- Yarışmaya en fazla 3 şiir veya iki öykü ile katılabilir.
- Yarışma Kürtçe ve Türkçe olmak üzere iki dilde olacak, her dilde ayrı bir değerlendirme yapılacaktır.
- Yarışmanın bitiş tarihi 1 Mayı 1994'tür, bu tarihten sonra gönderilen eserler kabul edilmeyecektir.
- Yarışmaya katılanlar eserlerinin telif haklarını YXK'ye devrederler

Türkçe eserleri değerlendirecek
JÜRİ:
Dr. Rodi Demirkapı (Şair)
A. Hekim Gülsün (Yazar)
Kamber Söylemez (Yazar/Şair)

Kürtçe eserleri değerlendirecek
JÜRİ
M. Emin Pencwini (Şair)
Selim Biçûk (Yazar/Avukat)
Yusuf Nasro (Yazar)

ADRES:
Mespotamisches Jugendhaus -YXK-
Berliner Str. 87
51063 Köln

AÇIKLAMA

Bize ulaşan okur mektuplarının tamamını yayınlama imkanımız yok. Ancak bütün mektupları inceleyip ana düşünceyi diğer yazılarımızda yansıtıyoruz. Bu açıdan yurtsever okuyucularımızın mektuplarını bekliyoruz.

MUHTEŞEM KÜRDİSTAN'IN İNSANLIK ALEMİNE ÇIKIŞI

Yiğit ve fedakar halkımız!

Her türlü katliam, pervasız şiddet uygulaması ve görülmemiş bir vahşete rağmen, ulusal kurtuluş savaşımımız karşısında 1993 yılını ölümcül bir şekilde kaybeden TC, yeni yıla geliştirilmiş özel savaş taktikleriyle giriyor. Ülkemizde artık yakıcı bir şekilde iktidarı kaybetmenin verdiği büyük panikle, "Bu kez bir şeyler yaptıysam yaptım, yoksa kaçırdım, her şeyi yitirdim" ruh haliyle, genelde Kürdistan'da olduğu gibi, özelde de Botan'da özel savaşın son taktiklerini sınırsızca uygulamaya koymuştur.

Düşman, sınırsız bir vahşetle halkımıza yükleniyor. Gerilla karşısında hiçbir şey yapamayıp her şeyi kaybetme noktasına gelince, hiçbir yasa, hak, hukuk tanımadan çok çeşitli ve son sınırına vardırılmış özel savaş yöntemleriyle kitleler üzerinde sonuç almak istiyor. Katliamlar daha da arttırılıyor, kitlelerin bulunduğu alanlar artık toplu katliam merkezleri haline getiriliyor. Kontra cinayetleri fütursuzca uygulanıyor. Ekonomik ambargo gittikçe derinleştiriliyor. Düşman, özel savaş oyunlarıyla halkımızı düşürerek, durumunu az da olsa kurtarmak istiyor. Botan'ın her tarafında aşırı zor ve dayatmalarla halka zorla tekrardan çeteleşme dayatılıyor. Düşman, halkı birbirine kırdırtma politikası gereği çeşitli kesimler, aşiretler arasındaki çelişkiyi derinleştirerek ve hatta kendisinin örgütlediği korucu saldırılarına karşı bir çareymiş gibi kitlelere silah aldırtarak korucu/aştırmak istiyor. Aynı zamanda "stratejik köy" sistemi artık ciddi bir biçimde dayatılıyor.

İşte bu vahşiyane özel savaş politikası, en yoğun bir biçimde Cizre'de uygulanıyor. Her türlü şiddet, korucu saldırısı ve komplolar yapılarak Cizre düşürülmek isteniyor. Düşman bu temelde Cizre ve Silopi'ye bu süreçte var gücüyle yükleniyor. Buralarda herkese resmen çeteleşme dayatılıyor. Özellikle bazı korucu odakları, özel savaş kuvvetleriyle birlikte halka saldırtılarak, halk teslim alınmak ve çeteleştirilmek isteniyor. Cizre, giderek tam bir savaş alanına dönüşüyor. İnsanlarımız burada toplu bir şekilde hunharca katlediliyor. Halk, kitlesel halde kaçırtılmak isteniyor. Cizre'nin mahalleleri önce havan, doçka vb. ağır silahlarla ateş altına alınıyor, ondan sonra askerler hücuma geçip buraları vuruyor. Bu, iki düşman kampın tam bir savaş halinden başka bir şey değildir. Özel savaş kuvvetleri, böylelikle devrimin en güçlü merkezlerinden olan bu iki yeri (Cizre ve Silopi) düşürerek bir nebze de olsa, nefes almak istiyor. Ama Cizre direniyor, Silopi direniyor, bir adım dahi geri atmıyor.

Yurtsever Botan halkı!

TC'nin bu son çırpınışları nedendir? Açık ki mezara gömülmekte olan birinin şuursuzca sağa-sola saldırmasından başka bir şey değildir. Türk sömürgeciliği, başta eyaletimiz Botan özgülünde, yüzyılları kapsayan sömürgesini kaybetti, buna dayanması mümkün mü? 93'te Kürdistan'da devletleşmenin alt yapısını hazırlayan partimiz PKK, artık 94'te muhteşem Kürdistan'ın insanlık alemine çıkma ışıklarını işaret etti. 93'te büyük toprak parçalarını -sa dece Botan arazisinin %70 kadarını-denetimi altına ordumuz ARGK, 94'te kurtarılmış bölgelerle yeni yaşamı yeşertmeye hazırlanıyor.

İşte bu sendromla özel savaş, 94 yılına ilişkin devrimi boşa çıkartma planını oluşturmak ve Mart yerel seçimlerinde konumunu güçlendirmek için şimdiden böylesine vahşiyane uygulama ve yönelimleri geliştiriyor ve özellikle Botan'da halkımıza bu kadar barbarca saldırıyor. Çünkü bu yıl Kürdistan'da seçimlerin partimizin kontrolünde olacağının çok iyi farkındadır.

Bu nedenle Cizre'de Kamo, Şırnak'ta Beşir Tatar, Uludere'de Haz Babat, Beytülşebap'ta Tahir Adıyaman gibi eli kanlı hainleri belediye başkanlığına seçtirmek için, siz halkımızı kaçırtmak, göçertmek istiyor.

İşte, buna karşı direnerek, topraklarımızdan ayrılmadan düşmanın bu oyunlarını ve bu hainlerini boşa çıkartmak için sonuna kadar kararlı olmak esastır.

Yiğit Botanlılar!

Öyleyse gün, fedakarlık günüdür. Gün, düşmanın her türlü uygulamalarına karşı daha bir inat, kararlılık ve yurtseverlikle dayanma günüdür. Gün, o yüzyılların özlemle beklenen özgür Kürdistan'ı için her şeye rağmen, her şeye katlanma günüdür. Gün, direniş ve çıplak ellerle de olsa düşmana saldırma günüdür. Çünkü tarihimizde ilk defa yakalanan bu büyük fırsat artık kesin özgürlük ve bağımsızlığa dönüşecektir. Bu nedenle herkes, düşmanın vahşiyane uygulamalarına karşı göğsünü yiğitçe germelidir. Herkes, özel savaşın bütün oyunlarına karşı uyanık olmalı ve onları boşa çıkarmalıdır. Düşmanın istediği, bizi sürgün etmek ve kaçırtmak mı? O zaman toprağımıza dişle-tırnakla yapışacağız. Artık nereye kaçış olabilir ki? Kaçmakta olan, düşmanın kendisidir. Düşmanın istediği bizi çeteleştirmek mi? Silah almaya mı zorlamak? Öyleyse, devrimin silahlarını kaldırmalıyız. Gerillayla daha bir kenetleşip ilişkide olmalıyız. Düşmanın amacı bizi katletmek mi? Öyleyse, kendimizi örgütleme, sığınak ve mevziler yapma, karşı saldırıya geçme, dağa çıkma vb. her türlü yöntemle daha bir korunmalıyız. Yoksa, çeteleşmeyle kim kendisini koruyabilir ki? Bununla ancak hain olunur, yüzlerce yıllık kölelik daha bir lanetlice sürdürülür. Düşmanın da istediği zaten bu değil mi? Öyleyse, herkese düşen görev, düşmanın bu oyunlarını boşa çıkarmaktır. Bu ise, fedakarlıkla, yüzlerce yıl çektikten sonra bu son acılara da istekle dayanmakla ve direnişi daha bir yükselterek, kurtuluş mücadelesine daha çok umutla sarılmakla olur. Bu hassas, önemli ve tarihsel dönemde, tüm Botanlı halkımızdan beklenen budur.

Direnişçi Botan halkı!

Partimiz, özel savaşın bu çılgınlaşan yöntemlerine karşı Botanlı halkımızı korumak ve savaşı daha bir boyutlandırmak için yeni yılın ilk devrimci hamlesini başlatmıştır bile. Partimizin aldığı bir kararla ARGK ordu güçlerimiz tarafından eyaletimizdeki bütün karayolları sıkı bir denetim altına alınacaktır. Bu denetimin bir parçası olarak, yollar gerilla güçlerimiz tarafından mayınlanacak, top ve havan atışları altında tutulacaktır. Madem ki düşman, yurtsever köylerde traktör ve araba bulundurma yasağı koyuyor ve halkımıza yönelik böylesine barbarca uygulamalara girişiyor, o halde biz de hareketi tümden yasaklayacağız. Böylece düşmanın tüm ikmal yolları da aynı şekilde kesilecektir. Bu zaten günümüzün büyüyen savaşının da olması gereken bir gereğidir.

Partimizin aldığı bu karar özellikle Cizre, Silopi, Şırnak ve Uludere hattında uygulanacak ve giderek diğer alanları da kapsayacak tarzda tüm Botan'a yayılacaktır.

Bu nedenle Botanlı halkımızın kendilerine zarar vermemesi açısından da partimizin bu kararının gereklerini tam yerine getirmeleri, bu konuda ordumuz ARGK'ye yardımcı olmaları, hatta yapabildikleri ölçüde kendi çabalarıyla buna katkı sunmaları yurtseverlik gereğidir. Bunun için de halkımızın, yola çıkmadan önce bu konuda ön bilgileri mutlaka alması ve sık sık partimizin, eyalet komutanlığımızın emir, karar ve bildirilerini takip etmesi en doğru olanıdır. Açıktır ki gerillalarımızın bu yol kesme ve denetleme eylemi, ister istemez yaşamınızda zorluklar yaratacaktır, ama yine açıktır ki bunun için fedakarlık göstermek, buna katlanmak Kürdistan'da halk iktidarının kurulmakta olduğu bu aşamada hepimiz için şeref vesilesidir.

Gün, fedakarlık günüdür. Gün, düşmanın her türlü uygulamalarına karşı daha bir inat, kararlılık ve yurtseverlikle dayanma günüdür. Gün, o yüzyılların özlemle beklenen özgür Kürdistan'ı için her şeye rağmen, her şeye katlanma günüdür. Gün, direniş ve çıplak ellerle de olsa düşmana saldırma günüdür. Çünkü tarihimizde ilk defa yakalanan bu büyük fırsat artık kesin özgürlük ve bağımsızlığa dönüşecektir.

❐ Kahrolsun faşist sömürgeciliğin her türlü çılgınlaşan özel savaş yönelimleri!
❐ Yaşasın direniş, yaşasın savaş, yaşasın kurtuluş!
❐ Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
❐ Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Botan Eyalet Komutanlığı